

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม
โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

อัญชัญ ศรีลานุช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION
ABILITY OF MATTHAYOMSUKSA SIX STUDENTS
AT PLUBPLACHAIPITTAYAKHOM SCHOOL
USING THE MIA APPROACH

ANCHAN SRILANUCH

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Education in Teaching English

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchoapraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม
โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

ชื่อผู้วิจัย อัญชัญ ศรีสาบุญ

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิริวรรณ เอี่ยมสะอาด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ประเทืองสุข ยังเสถียร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.สุภาพร ศรีหามี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

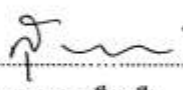

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิริวรรณ เอี่ยมสะอาด)

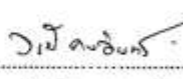
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา คำนพณิชย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิริวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการ
(ดร.ประเทืองสุข ยังเสถียร)

..... กรรมการ
(ดร.สุภาพร ศรีหามี่)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์วารี คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ
ชื่อผู้วิจัย	อัญชัญ ศรีลาบุษ
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. สุภาพร ศรีหามิ
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

Title **The Development of English Reading Comprehension Ability of Matthayomsuksa Six Students at Plubplachaipittayakhom School Using the MIA Approach**

Author **Anchan Srilanuch**

Program **Teaching English**

Major Advisor **Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard**

Co-advisor **Dr. Pratanagsuk Youngsathien**

Co-advisor **Dr. Suphaporn Srihamee**

Academic Year **2015**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare the English reading comprehension ability of Matthayomsuksa six students at Plubplachaipittayakhom School before and after studying through the MIA approach and 2) to study the satisfaction of Matthayomsuksa six students at Plubplachaipittayakhom School towards the MIA approach in teaching reading. The sample group included 35 Matthayomsuksa 6 students of Plubplachaipittayakhom School, obtained through cluster random sampling method. The research instruments involved 1) lesson plans in teaching reading by using the MIA approach 2) a reading achievement test and 3) a set of questionnaire on students' satisfaction towards learning through the MIA approach. Data were statistically analyzed in mean, standard deviation and t-test for dependent group.

The findings revealed as follows.

1) The English reading comprehension ability of Matthayomsuksa six students at Plubplachaipittayakhom School after using the MIA approach was higher than that before the experiment at significance level .05.

2) The satisfaction of Matthayomsuksa six students at Plubplachaipittayakhom School towards learning through the MIA approach was generally rated at "High" level.

Keywords : English Reading Comprehension Ability, the More Integrated Approach (MIA)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมิตรา คำนพณิชย์ ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร และ ดร. สุภาพร ศรีหามิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่มีคุณค่า ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์มาก ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางวรรณภา อุบลลา นางสุรียรัตน์ ทองดี และ นางอภัสนันท์ นิธิพัฒนชูโชติ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ นายวาปี คงอินทร์ ที่ได้ช่วยแก้ไขบทความภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายเรืองวิศ พายุหะธำรงรัตน์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่กรุณาส่งเสริมและสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครู โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา และขอบคุณสมาชิกในครอบครัวของผู้วิจัยที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

ท้ายที่สุดคุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอยกเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

อัญชัญ ศรีลานุช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	10
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน	20
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ	41
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	59
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	84
สรุปผลการวิจัย	86
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	99
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	101
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย	170
ภาคผนวก จ สำเนาเกียรติบัตรการอบรมภาษาอังกฤษ.....	187
ภาคผนวก ฉ หนังสือตอบรับการลงบทความวิจัย	189
ประวัติผู้วิจัย	192

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างเวลาเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนการเรียนวิทย์-คณิตฯ ปีการศึกษา 2558	15
2	โครงสร้างเวลาเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนการเรียนศิลป์-การงานฯ ปีการศึกษา 2558	15
3	การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ รายวิชาพื้นฐาน ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558	18
4	การคัดเลือกหัวข้อและสาระการเรียนรู้	61
5	การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวนเวลา	61
6	ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ก่อนเรียนและหลังเรียน	78
7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและ หลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	80
8	ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อ วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	81
9	ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ	171
10	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ...	173
11	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ รายข้อ	177
12	ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	179
13	ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ	180
14	ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ	183

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
2	องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ โทดดี	24
3	วงจรในการสร้างแรงจูงใจ	44
4	กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีของคอลลาสและมิลเลอร์.....	46
5	แผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทยและทุกๆ ชาติทั่วโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารระหว่างประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นอาเซียนได้กำหนดทิศทางที่แน่ชัดว่า ความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกจะต้องเดินไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ภายในปี 2558 โดยกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English.” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” แม้จะหมายความเพียงว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้นมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่า ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554, ออนไลน์)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรการศึกษาต้องการนอกเหนือจากทักษะการฟัง พูดและเขียน มากไปกว่านั้นทักษะการอ่านยังเป็นทักษะพื้นฐานที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ การคิดแก้ปัญหาต่างๆ เป็นการให้ประสบการณ์แก่ผู้อ่าน ตลอดจนนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ประโยชน์ของการอ่านนั้นทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่าน ไปใช้กับทุกๆ สาขาวิชา นอกจากนั้น การอ่านยังทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ช่วยปรับปรุงผู้อ่านให้มีชีวิตที่ดีขึ้น (พรนิภา บรรจงมณี, 2548, น.1) ซึ่งสอดคล้องกับ บัญชา อึ้งสกุล (2545, น.68) ที่กล่าวว่า การอ่านถือว่าเป็นกุญแจสำคัญในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาไปสู่ทักษะอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะ

สัมพันธ์ กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่างๆ แม้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษจะมีคุณค่าและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น แต่การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษก็ยังพบปัญหา ดังเช่นที่ ยูดี โปธาเย (2546, น.1) พบปัญหาว่า ผู้เรียนอ่านไม่เข้าใจ และจับใจความสำคัญไม่ได้ สาเหตุเพราะในช่วงที่เรียนผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนการอ่านที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์ วาสน์อำนวย (2545, น.6) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญไม่ได้ เนื่องจากนักเรียนไม่รู้จักความหมายของคำศัพท์ ไม่สามารถเชื่อมโยงความคิดและแปลความได้ ตลอดจนสภาพที่ครูส่วนใหญ่ยึดวิธีสอนแบบเดิมๆ คือ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องตามครูหรือตามเทปแล้วฝึกการแปลเป็นภาษาไทยทีละประโยคพร้อมกันไป นิยมใช้วิธีสอนไวยากรณ์และแปลซึ่งเป็นวิธีสอนที่ทำให้การเรียนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไม่ได้ผล เนื่องจากผู้เรียนไม่เข้าใจการอ่านในสถานการณ์จริง ดังนั้น นักเรียนไทยจึงควรได้รับการเอาใจใส่ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการสังเกตสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการอ่าน เช่น ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ อ่านเรื่องไม่เข้าใจ แปลความหมายของเรื่องที่อ่านไม่ได้ บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญหรือสรุปใจความหลักของเรื่องไม่ได้ รวมทั้งขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ การตีความ และการสรุปความ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังเช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 5 และวิชาภาษาอังกฤษ 6 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2557 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม (2558, น.4-7) พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 51.40 และ 38.24 ตามลำดับ ซึ่งค่าเฉลี่ยทั้งสองภาคเรียนยังน้อยกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม 2 ปีซ้อนหลัง คือ ปีการศึกษา 2556 และ 2557 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 19.31 และ 18.96 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยทั้งสองปีการศึกษาจัดอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง โรงเรียนระหว่าง ปีการศึกษา 2556 กับปีการศึกษา 2557 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมในปีการศึกษา 2557 น้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมในปีการศึกษา 2556 โดยคะแนนเฉลี่ยลดลงร้อยละ 0.35 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยที่จะลดลงในปีการศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ฌอนอมเพ็ญ ชูบัว (2552, น.3) ที่ได้กล่าวว่า ในการทำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนจำเป็นจะต้องมีทักษะการอ่านที่ดี เนื่องจากร้อยละ 80 ของแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มุ่งเน้น

ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจในบทอ่านสั้นๆ ตารางข้อมูล ฉลาก/ป้าย เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่างๆ หากนักเรียนไม่มีทักษะการอ่านที่ดีพอ นักเรียนก็จะไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านและไม่สามารถผ่านการทดสอบได้ ประกอบกับความคาดหวังของสถานศึกษาที่กำหนดให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องมีผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) พัฒนาสูงขึ้นจากเดิมอีกร้อยละ 4 ทุกรายวิชา ในปีการศึกษา 2558 จึงทำให้ผู้วิจัยตระหนักในความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น และต้องการหาแนวทางหรือวิธีการสอนที่จะช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าต้องมีการปรับปรุงในด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน ตลอดจนการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (ยูวดี โปธายะ, 2546, น.2) ซึ่งกลวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีหลายวิธี และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบต่างๆ วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่มีนักวิจัยหลายท่านนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค (MIA : A More Integrated Approach to the Teaching of Reading) ซึ่ง جورج เอส เมอร์ดีอค (George S. Murdoch, 1986, p.9-15) ได้เสนอว่า วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ นั้น เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้ เพราะกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น โดยการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกขั้นตอน นักเรียนจะมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด เพราะนักเรียนจะเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า และครูจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้คอยให้คำปรึกษาและคอยอำนวยความสะดวกให้แก่แก่นักเรียนในบางครั้งที่นักเรียนเกิดปัญหาในการเรียนรู้เท่านั้น กระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้จะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้นักเรียนตอบ และจากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายหาคำตอบ โดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่กำลังร่วมกันแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิดของตนเองในการหาคำตอบ นำมาสู่การอภิปรายในหัวข้อที่จะอ่านนั่นเอง ซึ่งการอภิปรายร่วมกันนี้เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความรู้เดิม (Schema) แลกเปลี่ยนความรู้กัน ทำให้นักเรียนมีจุดหมายในการอ่านมากขึ้น และยังโน้มน้าวให้นักเรียนสนใจในเรื่องที่จะอ่าน เพราะต้องการคำตอบที่ตนเองได้คาดเดาไว้ และจุดเด่นของการสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ อีกอย่างหนึ่ง คือ กิจกรรมที่จัดในแต่ละคาบเรียนนั้นจะอยู่ในรูปแบบบูรณาการ

(integrate) ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน ส่งผลให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งยังสนใจในกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังเช่นผลการวิจัยของ นรินทร์ โปธิ (2549) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คือคกับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คือคก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านหลังการเรียนจะแตกต่างจากก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คือคกับวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ระดับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี สอนแบบบูรณาการของเมอร์คือค โดยภาพรวมมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก และยังคงคล้อยกับงานวิจัยของ ฌอนอมเพ็ญ ชูบัว (2552) ที่พบว่า วิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนกลุ่มอ่อนที่ไม่สามารถอ่านและสรุปใจความสำคัญได้ในระดับที่น่าพอใจ นักเรียนสามารถตอบคำถาม แปลความ ตีความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้หลักการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทั้งนี้เป็นเพราะขั้นตอนการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน อีกทั้งเป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดและทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนตลอดเวลา

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย สภาพการณ์ต่างๆ และเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์คือค มาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้ยังจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม หลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มุ่งศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 193 คน โดยแต่ละห้องเรียนมีนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อนละกัน ดังนั้น นักเรียนทุกห้องจึงมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาตัวแปรดังนี้

- 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์คือค
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

3. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 14 ชั่วโมง โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บทอ่านภาษาอังกฤษประเภทสารคดีและบันเทิงคดี ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีกำหนดสื่อการเรียนรู้สำหรับเลือกใช้ในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยได้พิจารณาความเหมาะสมด้านความยากง่ายของเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นอื่นๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ (A More Integrated Approach to the Teaching of Reading : MIA) หมายถึง การสอนอ่านที่ครูใช้กิจกรรมและกระบวนการสอนอ่านตามแนวคิดของ ฮอร์ช เอส เมอร์ด็อก (George S. Murdoch, 1986, p.9-15) ซึ่งเป็นวิธีการสอนในลักษณะบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน มุ่งความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นหลัก และยังเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ซึ่งในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ซึ่งนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีส่วนร่วม

ในการดำเนินกิจกรรม โดยนักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานด้วยความสามารถของนักเรียนเอง ครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำหรือผู้คอยช่วยเหลือในบางครั้งเท่านั้น ซึ่งขั้นตอนการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ นั้น มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading activities)

1) ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (priming questions) เป็นขั้นตอนที่ครูถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นคำถาม ขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน เพราะเป็นขั้นตอนที่กระตุ้นความสนใจ รวบรวมความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อนที่จะเริ่มเรียน และเป็นการคาดการณ์หรือคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

2) ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (understanding vocabulary) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะเริ่มทำงานเป็นกลุ่มย่อย จำนวนกลุ่มละ 5-6 คน นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง โดยครูจะเป็นผู้เลือกคำศัพท์และใช้วิธีการสอนคำศัพท์ ได้แก่ การวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากคำบริบท (context clue) การวิเคราะห์ความหมายจากส่วนประกอบของคำ (prefix, root, suffix) และการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากคำที่ปรากฏร่วม (collocation) จากนั้นครูแจกใบงานคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่มฝึกค้นหาความหมายของคำศัพท์ในใบงานตามวิธีการที่ครูสอน และเวลาที่กำหนด และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบฝึกในใบงาน

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading activities)

3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) เป็นขั้นตอนที่ครูจะสอนเนื้อหาเฉพาะตามจุดประสงค์ก่อน จากนั้นจึงจะแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านตามเวลาที่กำหนด เนื้อเรื่องที่ให้อ่านจะแตกต่างจากเนื้อเรื่องปกติ คือ จะมีคำถามย่อยๆ แทรกอยู่ในเนื้อเรื่องให้นักเรียนหาคำตอบ เพื่อฝึกทักษะตามจุดประสงค์ และฝึกคิดวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งครูเตรียมไว้อย่างดีแล้ว ครูฝึกให้นักเรียนอ่านด้วยตนเองและสนับสนุนให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกัน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำขณะที่นักเรียนมีปัญหา

4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (understanding the text) เป็นขั้นตอนที่ครูตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดในใบงาน ซึ่งแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำนั้นเป็นประเภทเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยนักเรียนจะเขียนคำตอบที่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activities)

5) **ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (transferring information)** เป็นขั้นตอนที่ครูตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการถ่ายโอนความรู้หรือข้อมูลของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดในใบงาน ซึ่งแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำนั้นเป็นแบบฝึกหัดการถ่ายโอนข้อมูล โดยนักเรียนต้องนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิภาพตามที่ครูกำหนดไว้ในใบงานตามความเหมาะสมของข้อมูล

6) **ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างของอนุเจต (jigsaw exercise & paragraph exercise)** ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ครูจะแจกชุดชิ้นส่วนประโยคสรุปรื่องที่อ่านให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งครูจะเป็นผู้เตรียมชุดชิ้นส่วนประโยคนี้ไว้ล่วงหน้า โดยชุดชิ้นส่วนประโยคจะมีทั้งหมด 10 ชิ้น ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านชิ้นส่วนประโยคทั้งหมดและช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง 5 ประโยค จากนั้นให้นักเรียนอ่านประโยคทั้งหมด และแยกแยะว่าประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญและประโยคใดเป็นประโยครายละเอียดสนับสนุนตามแผนภูมิรูปภาพที่ครูกำหนดไว้ในใบงาน หลังจากนั้นช่วยกันเรียบเรียงประโยคทั้ง 5 ประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเจต (paragraph) ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื้อกัน

7) **ชั้นประเมินผลและการแก้ไข (evaluation & correction)** ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้ทำการประเมินผลในเกือบทุกขั้นตอนก่อนนี้แล้ว ซึ่งจะเป็นการแก้ไขในเรื่องของหลักภาษาที่นักเรียนใช้ในการอภิปรายและเขียนในแบบฝึกหัดร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการบอกรายละเอียดตั้งชื่อเรื่อง ระบุประเด็นหลัก จับใจความสำคัญ บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำ ทำนายเหตุการณ์ ระบุคำที่อ้างอิงถึง เรียงลำดับเหตุการณ์ ระบุเหตุและผล เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่อง จำแนกความจริงและความคิดเห็น สรุปลใจความอย่างสมเหตุสมผล วิเคราะห์ตัวละคร และบอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งหมดนี้วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

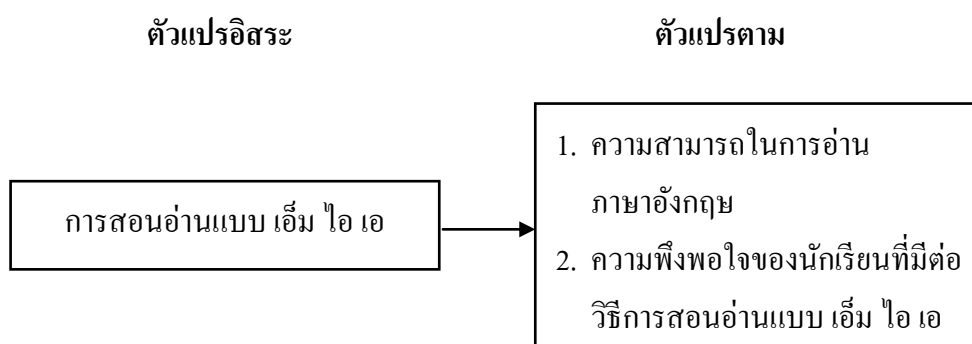
นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ หมายถึง ความรู้สึกหรือ ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ซึ่งได้จากการประเมิน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากการเรียนรู้ทั้งหมดเสร็จสิ้น โดยแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) รวมจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยผู้วิจัยได้ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและ สาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้ง แนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน และแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของ เมอร์ดีอค นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดการสร้างคามพึงพอใจและทฤษฎี ความพึงพอใจ

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน พลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ปรากฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ได้พัฒนาขึ้นตามกรอบและแนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม, 2556) ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอเฉพาะเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ

การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ได้เปิดสอนภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษและภาษาจีน ซึ่งโรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคมได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาจีน โดยกำหนดให้นักเรียนทุกคนทุกระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งในรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม ส่วนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนได้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมให้กับนักเรียนบางระดับชั้นเท่านั้น

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. **ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี** เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

คุณภาพผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ เจตคติ และวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม และ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์เมื่อจบการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ดังนี้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟัง และอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตาม หลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความ ที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปลความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจาก การฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือ สถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียน บรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และ ข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และ โลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและ สถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัด กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้ อย่างมีเหตุผล

6. คั่นคว่ำ/สับคั่น บันทึกลง รูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/คั่นคว่ำ รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยชน์ผสมและประโยชน์ซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

โครงสร้างเวลาเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม

โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ได้กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างเวลาเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนการเรียนวิทย์-คณิตฯ ปีการศึกษา 2558 มีรายละเอียดดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แยกเป็น 4 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีสาระสำคัญ คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม โดยแบ่งเป็น 3 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มีสาระสำคัญ คือ การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาคือ ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม โดยแบ่งเป็น 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มีสาระสำคัญ คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน โดยแบ่งไว้เพียง 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มีสาระสำคัญ คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก โดยแบ่งเป็น 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐาน ค 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ค 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน **ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6** **โรงเรียนพลับพลายชัยพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต**

ศึกษา วิเคราะห์ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย เข้าใจ น้ำเสียง คำสั่ง คำขอ ร้อง คำแนะนำ ความแตกต่าง ด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้อง ตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน แปลความ ตีความ วิเคราะห์ และสรุป ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความสารคดี บันทึกคดี สื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในแบบต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเดินทาง ท่องเที่ยว ภาษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี แสดงความคิดเห็น ความต้องการ อธิบาย บรรยาย แลกเปลี่ยนความรู้ และให้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ สามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น เจาะ โน้มน้าวต่อเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในท้องถิ่น ด้วยวิธีการที่หลากหลาย อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ เลือกรับใช้น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

โดยใช้ทักษะกระบวนการ การเรียนรู้ทางภาษา ฟัง พูด อ่าน และเขียน กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทักษะกระบวนการ อาทิ การให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย และแสดงความคิดเห็น ใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทาง สืบค้น ค้นคว้า รวบรวม สรุป นำเสนอ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และกระบวนการสร้างเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เพื่อให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักและเห็นคุณค่าในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ในการพัฒนาตนเอง สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การเข้าสู่สังคม และอาชีพ สามารถใช้ภาษาสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ตามสถานการณ์

ในสถานศึกษา และชุมชน และเพื่อการศึกษา ประกอบอาชีพ การสร้างความสัมพันธ์และสามารถ
ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

รหัสตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4

ต 1.2 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4, ม.4-6/5

ต 1.3 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3

ต 2.1 ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/3

ต 2.2 ม.4-6/1, ม.4-6/2

ต 3.1 ม.4-6/1

ต 4.1 ม.4-6/1

ต 4.2 ม.4-6/1, ม.4-6/2

รวมทั้งหมด 21 ตัวชี้วัด

การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ รายวิชาพื้นฐาน ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

จากโครงสร้างหลักสูตรและสัดส่วนเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) กำหนดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ รายวิชาพื้นฐาน จำนวน 1.0 หน่วยกิต (2 ชั่วโมง/สัปดาห์) รวมเวลาเรียน
40 ชั่วโมง/ภาคเรียน และจากคำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้กำหนดหัวข้อหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชานี้
ไว้ 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ รายวิชาพื้นฐาน ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ 6

รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2558

ลำดับที่ (No.)	หัวข้อเรื่อง (Theme)	สาระการเรียนรู้ (Topic / Subtopic)	เวลา (ชั่วโมง) (Time)
1	Shopping	Unit 1 In Style <ul style="list-style-type: none"> - To talk about fashion - To discuss changes in fashion - To discuss what is in fashion 	6
2	Health and Body Care	Unit 2 Oops! I Forgot. <ul style="list-style-type: none"> - To talk about remembering and forgetting things - To talk about memory tips 	7
3	Environment	Unit 3 Natural Resources and Energy <ul style="list-style-type: none"> - To talk about solutions to problems - To speculate about the future - To discuss technology of the future - To talk about energy - To make predictions about one's future 	7
4	Travel	Unit 4 Where on Earth? <ul style="list-style-type: none"> - To talk about traveling tip - To talk about place for travelling - To exchanging and expressing opinions - To exchanging and justifying opinions - To give personal information 	7
5	Education	Unit 5 World of Education <ul style="list-style-type: none"> - To talk about education - To talk about learning tips - To exchanging and expressing opinions 	7
6	Literature; Language	Unit 6 Readings from Literature <ul style="list-style-type: none"> - To talk about a literature - To analysis language - To understand writer's mood and feeling - To exchanging and justifying opinions 	6

จากหน่วยการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้กำหนดขอบข่ายการเรียนรู้ในรายวิชาไว้จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ เพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีหัวเรื่อง (Theme) ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Health and body care หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Environment หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Travel และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Literature; Language ซึ่งผู้วิจัยจะนำหัวเรื่องและขอบข่ายดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกเรื่องหรือบทอ่านและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะสำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน และเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะไขไปสู่ความรู้และสร้างความงอกงามแตกฉานในสติปัญญา อันจะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ทางวิชาการต่างๆ และการพัฒนาสติปัญญาความสามารถให้เจริญก้าวหน้าในชีวิตมากขึ้น โลกในปัจจุบันได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านวัตถุ เทคโนโลยีและวิชาการต่างๆ การอ่านหนังสือจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารรวมทั้งความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชน การอ่านจะช่วยให้เป็นผู้รอบรู้ ทันเหตุการณ์และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการศึกษาเล่าเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียนและมีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการอ่าน

ความหมายของการอ่านแตกต่างกันไปตามแนวทางและรูปแบบของการสอน โดยทั่วไปแนวทางการให้ความหมายของการอ่านแบ่งออกเป็น 3 แนวทาง คือ ตามทฤษฎีการอ่านแบบเน้นกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (Bottom-up) จะให้ความหมายที่เน้นรูปแบบภาษา ศัพท์ โครงสร้าง การวิเคราะห์ทักษะย่อย ในขณะที่ทฤษฎีการอ่านแบบเน้นกระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down) จะให้ความหมายของการอ่านในแง่ของการผสมผสานของเนื้อหาในภาพรวม และทฤษฎีการอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะเน้นที่ความหมายและการใช้ภาษาตามหน้าที่มากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างของภาษา ด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักจิตศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้แตกต่างกันดังนี้

อุบลรัตน์ อ่วมด้วง (2555, น.14-15) ได้กล่าวโดยสรุปถึงความหมายของการอ่านว่า คือ กระบวนการทางด้านความคิดอันเกิดจากการถอดรหัสความหมายของภาษา เป็นการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยกระบวนการแห่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิด ซึ่งผู้เขียนจะถ่ายทอดความคิด ความรู้ และอารมณ์ โดยผ่านทางตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน บุรณาการทักษะหลายๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำหรือความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจและรับรู้ที่ถูกต้อง ตรงกับผู้อ่านมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิลลิส (ศิลปิน บุญจันทร์ศรี, 2555, น.34 อ้างจาก Willis, 1999, p.8) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับเรื่องของคำ ความคิด ข้อมูลและความสัมพันธ์กับประสบการณ์ และความรู้ของผู้อ่าน โดยผู้เขียนที่ประสบความสำเร็จพบว่า การอ่านเป็นวิถีทางที่ขยายความรู้ คำศัพท์ การเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่ๆ รวมถึงการสร้างไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ด้วย

สมุทฺร เชนฺเชาวนิช (2551, น.1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจจะตอบโต้กับผู้อื่นด้วย

สุพรรณศิริ วัฒนกานนท์ (2545, น.1) กล่าวโดยสรุปว่า การอ่าน คือ กระบวนการสื่อสารรูปแบบหนึ่งระหว่างคน 2 คน เป็นผู้เขียนคนหนึ่งและอีกคนหนึ่งเป็นผู้อ่าน สิ่งที่จะสื่อสารถึงกันจะปรากฏในรูปแบบของข้อเขียนในเอกสารลักษณะต่างๆ ผู้อ่านอ่านข้อความจากเอกสารนั้น และรับทราบถึงสิ่งที่ผู้เขียนตั้งใจจะนำเสนอที่อาจจะมีหลายประเด็น ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนอาจจะรับทราบความตั้งใจของผู้เขียนได้ไม่เท่ากันหรือไม่สามารถเข้าใจความหมายได้ตรงกัน

สนิท จิมเล็ก (2543, น.149) ที่ให้นิยามของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การแปลอักษรออกมาเป็นความคิด แล้วนำความคิดเปล่งเสียงออกมาเป็นเสียงอ่าน และนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อความหมาย

คนยา วงศ์ระชะชัย (2543, น.4) ได้ให้ความหมายของการอ่านในลักษณะเดียวกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ แล้วแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

จิตินันท์ ประทุมพันธ์ (2545, น.11) ได้ให้ความหมายของการอ่านโดยสรุปว่า การอ่านมิใช่การสื่อความหมายจากตัวอักษรที่ปรากฏเท่านั้น แต่การอ่านยังเป็นปฏิสัมพันธ์ของภาษาและความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านในการที่จะนำทักษะทางภาษา ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ประสบการณ์ หรือความรู้เดิมของผู้อ่านมาใช้เพื่อช่วย

ในการอ่าน เพื่อค้นหาความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการแสดงออก และเพื่อบรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน

นอกจากนี้ นรินทร์ โปธิ (2549, น.18) ได้ให้ความหมายของการอ่านโดยสรุปว่า การอ่านคือ กระบวนการในการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความ แปลความ ขยายความ สรุปความ และถอดความหมายจากสัญลักษณ์ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียน เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์โดยอาศัยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นสื่อกลางในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และสิ่งที่สำคัญที่ทำให้การอ่านบรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาให้รับรู้ตนเอง

จากนิยามของนักการศึกษา นักจิตวิทยา นักจิตศาสตร์ ที่ได้กล่าวมาเกี่ยวกับการอ่านทั้งหมดนี้ สามารถสรุปความหมายของการอ่านได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับสารผ่านสายตาสู่สมอง จากนั้นสมองจะทำการประมวลความคิดโดยใช้ความรู้และความสามารถจากประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องมือในการรับรู้สารนั้นๆ ในรูปแบบต่างๆ เช่น การแปลความ การตีความ การจับใจความสำคัญ การขยายความ หรือการสรุปความ เป็นต้น เพื่อความเข้าใจและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการอ่านนั้นๆ

ความมุ่งหมายของการอ่าน

นอกจากความสำคัญของการอ่านที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ความมุ่งหมายของการอ่านจัดได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรทำการศึกษา เพราะบุคคลแต่ละคนนั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมาย ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

อำไพ เกียรติชัย (2544, น.2-3) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อขยายขอบเขตความเข้าใจของตนเองในเรื่องที่เรียน
2. อ่านเพื่อพัฒนาความคิดรวบยอดใหม่ๆ
3. อ่านเพื่อขยายประสบการณ์อันจะนำไปสู่ความสำเร็จ

กุศยา แสงเดช (2545, น.12) ซึ่งเป็นครูเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประเภท โดยยึดจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทาน นิยาย

2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ ได้แก่ ตำรา ฤทธาภยา คู่มือการใช้สิ่งต่างๆ

3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่วไป

สมุทฺร เซ็นเซวานิช (2543, น.3) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (work study type reading) คือการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายต้องการความเข้าใจและครอบคลุมด้านเนื้อหามากที่สุด

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (recreatory reading) คือ การอ่านตามความพอใจ เพื่อพักผ่อน ซึ่งไม่ต้องการความลึกซึ้งมากนัก

สรุปได้ว่า ในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้เรียนควรมีจุดมุ่งหมายว่าอ่านเพื่ออะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

องค์ประกอบของการอ่าน

เป็นที่ทราบกัน โดยทั่วไปว่า ความสามารถของบุคคลแต่ละคนนั้นไม่เท่ากัน มีความแตกต่างกัน ความสามารถในการอ่านก็เช่นเดียวกัน ผู้อ่านแต่ละคนมีความสามารถในระดับสูงและต่ำต่างกัน ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้ระดับความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกัน ในกระบวนการอ่านนั้นจะต้องครบถ้วนทั้งการอ่านออก อ่านได้ อ่านแตก และอ่านเป็นเพราะการทำความเข้าใจตัวอักษร ความเข้าใจความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจในสารที่แทรกมาและการนำความรู้ออกมาใช้นั้น ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การอ่านให้เข้าใจ รับรู้สารที่สอดแทรกทั้งโดยนัยและบริบทซึ่งอุปกรณ์ที่สำคัญนี้ คือ ความเข้าใจในเรื่องการใช้ภาษา เป็นสำคัญ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

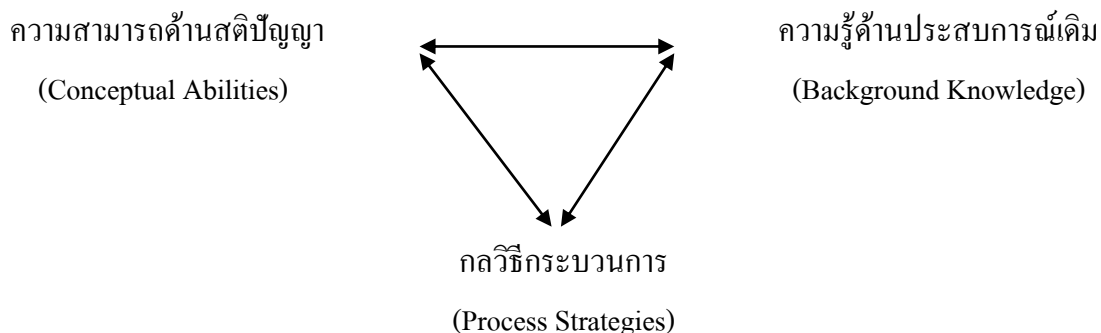
โคลดี้ (พัชราวดี อักษรพิมพ์, 2554, น.19-20 อ้างจาก Coady, 1988, p.7) ได้เสนอองค์ประกอบความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ความสามารถด้านสติปัญญา (Conceptual Abilities) หมายถึง ความสามารถด้านสติปัญญาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา

2. ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม (Background Knowledge) หมายถึง ความรู้และประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งสามารถชดเชยความบกพร่องของผู้อ่านในด้านไวยากรณ์ได้ เช่น เมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องที่มีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว ทำให้เดาความหมายของเรื่องได้

3. กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies) หมายถึง องค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ข้อมูลเกี่ยวกับพยางค์

และหน่วยคำ ข้อมูลเกี่ยวกับ โครงสร้างภาษาและความหมายของบริบท ซึ่งเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2 ภาพแสดงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของโคคดี
(พัชรชาติ อักษรพิมพ์, 2554, น.19-20 อ้างจาก Coady, 1988, p.7)

ซอนทซ์ (นรินทร์ โพธิ, 2549, น.25 อ้างจาก Schnotz, 1994, p.49-50) ได้กล่าวถึงความ
สามารถในการอ่านประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการปรับกระบวนการรู้และติดตามเนื้อเรื่องที่อ่านและความต้องการ
ที่คาดหวังไว้

2. ความสามารถในการอ่านเนื้อหาของบทอ่านที่มีความหลากหลาย ต้องการโครงสร้าง
ความรู้ที่แตกต่างกันในการทำความเข้าใจ

3. ความสามารถในการแปลความได้ตามความรู้พื้นฐานของผู้อ่านแต่ละคน

ฟลัดและแลปปี้ (Flood and Lapp, 1990, p.490) ชี้แจงว่านักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็น
ว่า ความเข้าใจในการอ่านมีผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญ 4 กลุ่ม คือ

1. ตัวแปรในด้านผู้อ่าน ได้แก่ อายุ ความสามารถ ความรู้สึก และแรงจูงใจ

2. ตัวแปรในด้านบทอ่าน ได้แก่ อรรถลักษณะ ชนิดของบทอ่าน ส่วนสำคัญของ บทอ่าน
การพิจารณาบทอ่าน

3. ตัวแปรทางด้านบริบททางการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อม งานกลุ่มสังคม จุดประสงค์

4. ตัวแปรด้านตัวครู ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ เจตคติ และแนวการสอน

ตัวแปรแต่ละตัวมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งอาจสัมพันธ์กัน และสัมพันธ์
กับการสอนของครู จากองค์ประกอบของความเข้าใจดังกล่าว การอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับ

ตัวผู้อ่าน บทอ่าน ตัวผู้สอน และส่วนประกอบด้านอื่นๆ การจัดตัวแปรดังกล่าวให้สัมพันธ์กัน
อย่างเหมาะสมย่อมเกิดผลดีต่อความเข้าใจในการอ่านได้

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549, น.54-55) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านว่า
มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านมาก ส่วนที่สำคัญ คือประสบการณ์และความรู้
เดิมของผู้อ่าน อภิปรัชญาหรือความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดการแก้ปัญหาของตนเอง
และโครงสร้างของเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ดังนั้นนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจะทำให้
ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านสูงขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ
ครูสามารถช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยพิจารณาเลือกสื่อ
ที่เหมาะสมในระดับความยากง่าย การเน้นด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม การทดสอบก่อนและ
การอภิปรายสั้น ๆ ในชั้นเรียน นอกจากนี้การอ่านเพิ่มเติมยังช่วยเพิ่มประสบการณ์และพัฒนา
ทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นได้อีกทางหนึ่ง และองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
ประกอบด้วยพื้นฐานความเข้าใจความหมายของภาษาซึ่งสามารถแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรม
ที่บ่งชี้ถึงความเข้าใจในการอ่าน เช่น สามารถบอกความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และสามารถสรุป
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น

ถิรวัฒน์ ดันทนิส (2550, น.121) กล่าวว่า การทำความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องอาศัย
องค์ประกอบหลายอย่าง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน สามารถสรุปได้เป็น
3 องค์ประกอบใหญ่ๆ ได้แก่ ผู้อ่าน หมายถึง พื้นความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสามารถของผู้อ่าน
ในการใช้กลวิธีในการอ่าน องค์ประกอบที่สอง คือ เนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น คำศัพท์ ข้อเท็จจริงต่างๆ
องค์ประกอบสุดท้าย คือ บริบทของการอ่าน เช่น ลักษณะของบทอ่าน สถานการณ์การอ่าน

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบ
และปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนนั้นมีหลายอย่างด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัย
ทางด้านความรู้ความสามารถทางภาษา ภาษาศาสตร์ คำศัพท์ ไวยากรณ์ สติปัญญา อารมณ์
ความรู้สึกรัก ทักษะคิด ความรู้เดิมของผู้อ่าน ตลอดจนปัจจัยทางด้านครอบครัว นอกจากนี้ปัจจัย
ด้านบทอ่าน ภาระงาน และกลยุทธ์ต่างๆ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของ
ผู้อ่านทั้งสิ้น ซึ่งการที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนนั้น จะต้องคำนึงถึงปัจจัยหรือ
องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความสามารถทางด้าน
การอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

นักเรียนที่มีพื้นฐานด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจ
ในการอ่านแตกต่างกันไปด้วย ในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่าย ซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้อง

ต้องใช้ความคิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรที่อ่านเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านต้องใช้ความคิด เพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งอาจจำแนกเป็นหลายระดับ มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

บาร์เรทท์ (อ้างถึงใน อาริวิรรณ เอี่ยมสะอาด, 2538, น. 145-150) ได้จัดลำดับขั้นทักษะ การอ่านโดยอาศัยการแบ่งวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของ Bloom ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension)

เป็นระดับความเข้าใจให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญ จำแนกเหตุการณ์และทบทวนเรื่องที่อ่านได้ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับได้ การตั้งคำถามควรถามจากง่ายไปยาก ตามลำดับดังนี้

1.1 การเข้าใจ (Recognition) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนสามารถจำเรื่อง ที่อ่านได้ สามารถเปิดหนังสือค้นหาคำตอบได้ สิ่งที่นักเรียนควรจำได้มีดังนี้

1.1.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of details) นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวละคร สถานที่ เวลา ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องได้

1.1.2 ใจความสำคัญ (Recognition of main ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ใจความสำคัญของเรื่องอยู่ส่วนใดของเรื่อง และบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

1.1.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a sequence) นักเรียนสามารถ เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลังได้

1.1.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of comparison) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่างของตัวละคร เวลา สถานที่ และนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ ของตัวเองได้

1.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of cause and effect relationships) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น มีผลอะไรตามมาบ้าง

1.1.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of character traits) นักเรียนสามารถ บอกได้ว่าส่วนใดของประโยคที่ทำให้เราทราบว่าตัวละครในเรื่องเป็นคนอย่างไร

1.2 การระลึกได้ (Recall) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วครูตั้งคำถาม ถามนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนไม่เปิดหนังสือตอบ ซึ่งคำถามที่ควรจะถามมีดังนี้

1.2.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of details)

1.2.2 ใจความสำคัญ (Recognition of main ideas)

1.2.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a sequence)

1.2.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of comparison)

1.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of cause and effect relationships)

1.2.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of character traits)

ระดับที่ 2 ระดับการจัดเรียงใหม่ (Reorganization)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องแล้ว สามารถจำแนก สังเคราะห์และเรียบเรียงความคิดหรือเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากเรื่องี่อ่าน ซึ่งการจัดเรียงใหม่มีดังนี้

2.1 การแยกประเภทของสิ่งต่างๆ (Classifying) นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่างๆ เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะต่างๆ กัน ดังนี้

2.1.1 จัดแยกประเภทสิ่งของแต่ละสถานที่ได้ เช่น ในห้องครัว ห้องอาหาร ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องน้ำ

2.1.2 จัดแยกประเภทของสัตว์ได้ตามสถานที่อยู่อาศัย เช่น บนบก ในน้ำ อากาศ

2.1.3 จัดแยกประเภทของสัตว์ตามลักษณะรูปร่างได้ เช่น สัตว์ 2 ขา 4 ขา 8 ขา ไม่มีขา

2.1.4 จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะได้ เช่น อ้วน ผอม สูง ต่ำ ดำ ขาว

2.1.5 จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะอารมณ์ได้ เช่น เสียใจ ดีใจ เศร้าใจ หิว โกรธ

2.1.6 จัดแยกประเภทตามชนิดของคำได้ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์

2.1.7 จัดแยกประเภทตามชนิดของสิ่งของได้ เช่น หมวดผัก ผลไม้ สัตว์ สิ่งของ สี รูปร่าง ขนาด

2.2 การเขียนเค้าโครง (Outlining) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดจากการอ่านโดยย่อสรุปความ สามารถใช้ประโยคหรือวลีโดยตรงในเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่ เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น สรุปความจากบทสนทนาว่า ผู้พูดพูดกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร

2.3 การย่อใจความ (Summarizing) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านทั้งหมด โดยใช้วลีหรือประโยคจากเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่ เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น ย่อใจความของเรื่องที่อ่านว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

2.4 การสังเคราะห์ (Synthesizing) นักเรียนสามารถรวบรวมความคิดหรือข้อความที่ชัดเจนจากการอ่านจากเรื่องหลายเรื่อง แล้วนำมาเขียนโดยใช้ความเข้าใจของตัวเองแต่งประโยคเอง

ระดับที่ 3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential comprehension)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว สามารถนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากเรื่องมาประกอบกับความคิดเห็นส่วนตัวเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างจินตนาการหรือข้อสมมติฐาน ซึ่ง

นักเรียนแต่ละคนอาจแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป เนื่องจากภูมิหลัง ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันไป ซึ่งการแสดงความคิดเห็นจะแสดงในเรื่องต่อไปนี้

3.1 รายละเอียดของเรื่อง (Inferring supporting details) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าความคิดซึ่งมีได้กล่าวไว้ในข้อความที่อ่านคืออะไร

3.2 ใจความสำคัญของเรื่อง (Inferring main ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคตินี้อาหา ใจความสำคัญ โดยที่ข้อความเหล่านั้นไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงจากรื่องที่อ่านและสามารถตั้งชื่อเรื่องที่อ่านได้

3.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Inferring sequence) นักเรียนสามารถคิดถึงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่าง 2 เหตุการณ์ที่ได้เล่าไว้ในเรื่อง หรือสามารถจะลงความเห็นได้ว่า เรื่องควรจะดำเนินต่อไปอย่างไร

3.4 การเปรียบเทียบ (Inferring comparisons) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบตัวละครในเรื่อง สถานที่และเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

3.5 ความสัมพันธ์ของเหตุผล (Inferring cause and effect relationships) นักเรียนสามารถบอกถึงเหตุผลของตัวละคร เหตุผลที่มีต่อเวลาและสถานที่ที่จะทำให้เกิดเรื่องราว เหตุผลของผู้แต่งในการใช้คำพูด การกระทำต่างๆ ของตัวละคร

3.6 บุคลิกลักษณะของตัวละคร (Inferring character traits) นักเรียนสามารถบอกนิสัยของตัวละครจากการกระทำหรือคำพูดที่ปรากฏให้เห็นจากรื่องที่อ่าน

3.7 การทำนายเรื่อง (Predicting outcomes) นักเรียนสามารถบอกผลที่จะตามมาได้ในเรื่อง

3.8 การตีความภาษา (Interpreting figurative language) นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคได้แม้ว่าประโยคนั้นจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การอุปมา การเยาะเย้ย การเสียดสี

ระดับที่ 4 ระดับการประเมินค่า (Evaluation)

เป็นระดับความสามารถให้นักเรียนตัดสินใจและประเมินค่าของสิ่งที่อ่านด้วยตนเองว่าข้อความหรือเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) จินตนาการ (fantasy) หรือความคิดเห็น (opinion) ตลอดจนสามารถประเมินความเชื่อถือของเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ประสบการณ์ ความรู้หรือจริยธรรมตัดสินใจ ซึ่งจะประเมินในเรื่องต่อไปนี้

4.1 ตัดสินใจว่าเป็นความจริงหรือจินตนาการ (Judgments of reality or fantasy) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) จินตนาการ (fantasy)

4.2 ตัดสินใจได้ว่าเป็นความจริงหรือความคิดเห็น (Judgments of fact or opinion) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) ความคิดเห็น (opinion)

4.3 ตัดสินใจได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงพอ (Judgments of adequacy and validity) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านน่าเชื่อถือหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่นๆ ที่เคยได้อ่านมาในเรื่องเดียวกันนี้ ข้อมูลที่ได้อ่านนั้นสอดคล้องกับความรู้ที่มีปรากฏอยู่หรือไม่ มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาหรือไม่

4.4 ตัดสินใจได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเหมาะสม (Judgments of appropriateness) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของเรื่องบรรยายถึงตัวละครของเรื่องได้ดีที่สุด ผู้อ่านจะต้องสามารถตัดสินเนื้อหาในส่วนต่างๆ ของเรื่องที่อ่าน

4.5 ตัดสินใจได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่า ความพึงพอใจและการยอมรับ (Judgments of worth, desirability and acceptability) นักเรียนสามารถตัดสินการกระทำของตัวละครว่าถูกหรือผิด ดีหรือเลวได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณธรรมและค่านิยมของคนอ่าน

ระดับที่ 5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation)

เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุด ให้นักเรียนมีอารมณ์คล้อยตามเนื้อเรื่องที่อ่านตามภาษาของผู้เขียน นักเรียนต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องและรับรู้ความสุนทรีย์ภาพของสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะต้องมีความรู้และอารมณ์ตอบสนองต่อเทคนิคในการเขียน รูปแบบ สำนวนโวหารและโครงสร้าง ตลอดจนการสร้างภาพพจน์จากการอ่านเรื่องในเรื่องต่อไปนี้

5.1 มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง (Emotional response to the content) นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกว่าเรื่องที่อ่านเป็นอย่างไร เช่น น่าสนใจ น่าตื่นเต้น น่าเบื่อหน่าย น่ากลัว สนุกสนาน เพื่อดลใจ

5.2 มีอารมณ์คล้อยตามตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง (Identification with characters or incidents) นักเรียนสามารถมีอารมณ์คล้อยตามตัวละคร เช่น สนุกสนาน สงสาร เห็นใจ เสียใจ เศร้าใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือ

5.3 มีปฏิกิริยาต่อการใช้ภาษาของผู้เขียน (Reactions to the author's use of language) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายแฝงอยู่ในเนื้อความโดยที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนได้

5.4 การสร้างภาพพจน์ (Imagery) นักเรียนสามารถอธิบายถึงความรู้สึกของตนเองจากการอ่านข้อความที่ผู้เขียนได้ใช้ความสามารถในการเขียนทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ราวกับได้รู้สึก ได้สัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่นด้วยตนเอง

เรเกอร์ และเรเกอร์ (รัตนาวงศ์ยะรา, 2548, น.63-64 อ้างจาก Raygor and Raygor, 1985, p.230) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literature Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผู้อ่านน้อยที่สุด ส่วนใหญ่เป็นความเข้าใจคำและความคิดของผู้เขียน เป็นเพียงการรับรู้ข่าวสารจากผู้เขียนเท่านั้น

2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านต้องพยายามหาความสัมพันธ์ เปรียบเทียบข้อมูลจากเรื่องกับประสบการณ์ของตน เข้าใจลำดับเหตุการณ์ ทราบความสัมพันธ์ของเหตุและผล และตีความข้อมูลทั่วไป

3. ความเข้าใจระดับนำไปประยุกต์ใช้ (Applied Comprehension) ในระดับนี้นอกจากผู้อ่านจะรับรู้และตีความข่าวสารจากผู้เขียนแล้ว ผู้อ่านจะต้องประเมินผลความคิดของผู้เขียน ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธ หรือนำข้อมูลเหล่านั้น ไปประยุกต์ใช้ เช่น การสอนทำของเล่น การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น

คินท์ซและยาโบร (ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ, 2555, น.45-46 อ้างจาก Kintsch and Yarbrough, 1983, p.828) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 2 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับแคบ (Micro Process in Comprehension) หมายถึง การเข้าใจคำ วลี และประโยค

2. ความเข้าใจระดับกว้างตีความ (Macro Process in Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านทั้งหมด

ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของทริเซีย (ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ, 2555, น.45-46 อ้างจาก Tricia, 1982, p.74-75) ที่สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้น ไม่ได้อยู่ที่การตอบคำถามให้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังหมายถึง ความเข้าใจซึ่งมีอยู่ 2 ระดับ คือ

1. ระดับต่ำ ความเข้าใจในระดับนี้ จะเกิดเมื่อผู้อ่านพอใจกับสิ่งที่ตนอ่าน ผู้อ่านเข้าใจความหมายและมีมโนทัศน์อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. ระดับสูง ผู้อ่านจะต้องจับใจความสำคัญได้ เข้าใจถึงแก่นของแนวคิดที่แฝงอยู่ และสามารถเปรียบเทียบ แนวคิดเหล่านี้กับสิ่งที่เคยรู้มาแล้ว เพื่อที่จะรับเอาสาระสำคัญและแนวคิดใหม่ มาผสมผสานเป็นมโนทัศน์ทั้งใหม่และเก่ารวมกัน

เชลล์ (ฐิตินันท์ ประทุมพันธ์, 2545, น.145 อ้างจาก Schell, 1986, p.13) กล่าวว่า ตามแนวคิดปฏิสัมพันธ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะลดหรือละทิ้งลักษณะที่เราเคยมุ่งเน้นมานาน เช่น ระดับความเข้าใจที่แบ่งเป็นระดับตัวอักษร (Literal Level) ระดับสรุปความ (Inferential Level) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Level) ระดับความเข้าใจที่แบ่งเป็นระดับใจความสำคัญ (Main

Idea) ระดับการจัดลำดับ (Sequencing) และระดับสรุปความ (Drawing Conclusion) เป็นต้น นักการศึกษาตามแนวคิดปฏิสัมพันธ์จะมุ่งเน้นภาษาพูดของผู้อ่าน ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่อง และความสามารถในการให้เหตุผล รวมทั้งการมุ่งหมายสาเหตุ (causes) มากกว่าอาการ (symptoms) และการหลีกเลี่ยงการเน้นย้ำ (deemphasizes) การทดสอบการอ่านจึงมุ่งเพื่อปรับปรุงความเข้าใจระหว่างเรียน และเพิ่มความสำคัญของครูในฐานะเป็นผู้รวบรวมข้อมูล

บลูม (ศิลปิน บุญจันทร์ศรี, 2555, น.38 อ้างจาก Bloom, 1956, p.38) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทางความคิดไว้ 6 ขั้นคือ

1. ระดับความรู้ หมายถึง ความเข้าใจตัวอักษร แยกแยะตัวอักษร วลี ประโยค
2. ระดับความจำ หมายถึง การจำคำ ประโยค รวมทั้งจํารายละเอียดและใจความสำคัญได้
3. ระดับความเข้าใจ หมายถึง การแปลความหมายจากแนวคิดของผู้เขียน และเขียนโครงร่างได้
4. ระดับการนำไปใช้ เข้าใจความสำคัญ เหตุและผล สรุปอ้างอิง และนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น
5. ระดับการวิเคราะห์ เป็นการแจกแจง แยกแยะจัดกลุ่มเนื้อหา
6. ระดับการสังเคราะห์ การเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมยและรวมความคิดเห็นได้ มีอารมณ์ร่วมอย่างลึกซึ้ง

จากการศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่าน สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่ซับซ้อนเพราะมีหลายระดับ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านให้เหตุผลว่าระดับความเข้าใจขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่าน และระดับความเข้าใจนี้นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ผู้สอนควรนำไปพิจารณาพร้อมกับปัจจัยอื่นๆ เพื่อกำหนดจุดประสงค์ของการอ่านหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ นักการศึกษาทั้งชาวไทยและต่างประเทศมีความเห็นคล้ายกันว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น สามารถวัดได้จากพฤติกรรมการอ่านด้านการศึกษา แปลความ ขยายความ จับใจความ สรุปความ และพฤติกรรมในระดับสูงกว่านี้คือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ และประเมินผล พฤติกรรมที่กล่าวมาแล้วนี้ มีลักษณะร่วมที่สำคัญคือ ผู้อ่านต้องใช้ถ้อยคำของตนเองในการสรุป แปลความ ฯลฯ ซึ่งตรงกับลักษณะของกิจกรรมการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก ที่เน้นให้ผู้อ่านได้แสดงพฤติกรรมการอ่านดังที่กล่าวมาแล้วออกมาโดยใช้กิจกรรมการเรียนเป็นเครื่องมือ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นต้องได้รับการออกแบบมาเป็นอย่างดี เช่น แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการสรุปความก็เป็นการเติมข้อความโดยใช้ถ้อยคำของตนเอง ทำให้นักเรียนไม่สามารถลอกข้อความจากบทอ่านมาตอบได้ แบบฝึกหัดที่อยู่ในรูปกิจกรรมการเรียนนี้จะเป็นเครื่องมือวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดี เช่น หลังจากที่นักเรียน

อ่านเนื้อเรื่องแล้ว ก็ให้เขียนสรุปใจความสำคัญ หรือตอบคำถามย่อยในเนื้อเรื่องที่เป็นคำถาม ประเภทตีความและแปลความ เป็นต้น ดังนั้น ระดับความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะกำหนดขอบข่าย วัตถุประสงค์และการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในระดับที่ผู้สอนต้องการ และเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

หลักการและขั้นตอนการสอนอ่าน

ปัจจุบันทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันมากขึ้น นักเรียน นักศึกษา จำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่าน เพื่อการศึกษาหาความรู้ วิทยาการแขนงต่างๆ แม้แต่เมื่อจบการศึกษาแล้ว การอ่านก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันต่อไป ดังนั้น การสอนจึงต้องปูพื้นฐานการอ่านที่ดีและถูกต้อง เพื่อพอนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนอ่านนั้น ผู้สอนควรมีหลักยึด เพื่อว่าจะได้ดำเนินการสอนได้อย่างถูกต้องตามความมุ่งหมายในการสอนอ่าน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะถึงหลักการและขั้นตอนในการสอนอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2545, น.128-129) ได้กล่าวถึงแนวการสอนอ่านว่า

1. ฝึกอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อเป็นการสำรวจหาสิ่งที่น่าสนใจหรือสิ่งที่ต้องการ

1.1 ให้อ่านเรื่องราวอย่างรวดเร็ว โดยอ่านข้ามๆ ลวกๆ ไปก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าเรื่องนั้นมีขอบเขตหรือกล่าวถึงอะไร

1.2 ให้อ่านเฉพาะหัวข้อย่อย หัวข้อใดหัวข้อหนึ่งให้ละเอียด เพื่อทราบทัศนคติข้อเสนอแนะ เจตนาของผู้แต่ง โดยมากจะเสนอแนะให้อ่านคำนำหรืออารัมภบท

1.3 อ่านทั้งเรื่องเพื่อประเมินดูว่าเรื่องนั้นให้ประโยชน์ทางใด มีจุดเด่นตรงไหน

1.4 อ่านแล้วพิจารณาตรวจสอบเรื่องราวโดยส่วนรวมว่า เป็นเรื่องยากหรือเรื่องง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่จะใช้ความคิดของตนประเมินได้เพียงใด

1.5 หากเป็นบทประพันธ์ร้อยกรอง ลองอ่านสัก 2-3 หน้า เพื่อดูว่ามีคุณค่าที่น่าสนใจมากน้อยเพียงใด เพราะหรือไม่ เทคนิคการอ่านแบบคร่าวๆ เป็นการอ่านโดยใช้การกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาสิ่งที่ตนสนใจ ปมเรื่อง จุดเด่น หรือสิ่งที่ผู้อ่านคิดใจ หรือถูกคิด

2. ฝึกอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การย่อความ

2.1 เมื่อให้ผู้เรียนอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องย่อ เรื่องราวความเป็นมาและใจความย่อว่าอย่างไร

2.2 ครูตั้งคำถามให้สอดคล้องกับประเด็นสำคัญของเรื่องที่กล่าวไว้แล้ว เช่น ใครกับใคร พฤติกรรมเป็นอย่างไร และอื่นๆ

2.3 การตรวจคำตอบ ครูจำเป็นต้องเน้นให้ตอบปัญหาให้ตรงประเด็นในการฝึกในห้องเรียนให้ชัดเจน (เป็นส่วนหนึ่งของความพร้อมในการอ่านในใจ)

3. นำผลของคำถามหรือการตั้งชื่อเรื่องมาอภิปราย ตรวจสอบโดยการอ่านออกเสียง เพื่อให้ฟังแล้วตอบคำถามหรือบอกชื่อเรื่องให้ถูกต้อง

4. ให้ผู้เรียนนำผลของคำตอบในข้อ 3 มาตรวจสอบว่า ชื่อเรื่องนั้นตรงกับประโยค หรือประโยคบอกชื่อเรื่อง หรือประโยคใดบอกใจความสำคัญของอนุเจตที่อ่าน ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ที่ประโยคบอกใจความนั้นๆ

5. เรียงประโยคบอกใจความแต่ละอนุเจตตามลำดับ โดยเพิ่มคำเชื่อมและเกลาภาษาให้ได้ความต่อเนื่องอาจสลับตอนก็ได้

6. อ่านทบทวน โดยการอ่านออกเสียงเพื่อใช้ในการฟังตรวจสอบใจความสำคัญนั้น โดยกลุ่มหากเป็นรายงานบุคคลให้ใช้การอ่านในใจตรวจสอบเอง

7. กำหนดการตั้งชื่อเรื่องบอกแหล่งที่มาของเรื่องให้ชัดเจน รวมทั้งผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์แล้วแต่กรณี

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น.189) ได้เสนอแนะแนวการอ่านให้บรรลุจุดประสงค์ไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและจับใจความสำคัญหรือคำตอบได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สืบหาส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจง การใช้หนังสือ และภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา และบทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

นิชาภัทร วัฒนไพณิช (2543, น.14-16) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษควรใช้วิธีการดังนี้

1. อ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะอ่านได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ เรื่องสั้น บทอ่านทุกประเภทที่ผู้อ่านชอบ เพราะยิ่งอ่านมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้การอ่านดีขึ้นเท่านั้น และควรจัดเวลาสำหรับการอ่านทุกวัน

2. อ่านโดยใช้ทักษะการอ่าน ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านก่อน จากนั้นให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเมื่อทำการอ่านนักเรียนจะพบว่าตนอ่านได้เร็วขึ้น และเข้าใจเรื่องมากขึ้น

2.2 ถามคำถามในขณะที่ทำการอ่าน ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะทำให้นักเรียนไม่ละความสนใจไปจากเรื่องที่อ่าน และยังจะช่วยให้จำสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น

2.3 เคารพความหมายของคำศัพท์ใหม่ ถ้านักเรียนต้องหาความหมายของศัพท์ใหม่ ทุกคนจะทำให้ใช้เวลาในการอ่านและในการหยุดอ่านเพื่อหาศัพท์มาก อาจทำให้ลืมเรื่องที่อ่านได้ ครูควรแนะนำให้นักเรียนเดาความหมายจากประโยคหรือจากข้อความในย่อหน้านั้นๆ

2.4 หาหัวเรื่องหรือใจความหลัก เพราะหัวเรื่องและใจความหลักจะบอกให้รู้ว่า มีอะไรสำคัญในแต่ละบทอ่าน ซึ่งในการหาหัวเรื่องและใจความหลักให้ตอบคำถาม 2 ข้อ ที่ว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไรและผู้เขียนต้องการจะบอกอะไร

2.5 มีความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษ โครงสร้างทางภาษาเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านยิ่งขึ้นและช่วยในการจำ

3. อ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านเร็วช่วยให้กระบวนการทางสมองทำงานได้ดีขึ้น เพราะในขณะที่อ่านช้า สมองจะไม่สามารถรับข้อมูลได้ดี การอ่านเร็วจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่า

4. ฝึกคิดเป็นภาษาอังกฤษ ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นอกจากนักเรียนจะต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้ว นักเรียนยังต้องทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในขณะที่อ่านด้วย ครูจึงต้องแนะนำวิธีการหาความหมายของประโยค และหาวิธีการคิดที่จะตามมาจากการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละประโยค

5. การอ่านอย่างเฉพาะเจาะจง มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อความ ข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะ โดยผู้อ่านมีจุดประสงค์แน่นอน การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่เร็วที่สุด เช่น ในการหารายชื่อจากสมุดโทรศัพท์ การอ่านสารบัญ แต่ไม่นิยมใช้ในการอ่านนิยายลึกลับ การอ่านคำราที่สำคัญหรือการอ่านคำถามในแบบทดสอบ

6. การเดาความหมายของคำศัพท์ การอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคน แต่สามารถเดาความหมายได้ โดยอาศัยบริบทและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

วิลเลียม (เบ็ญจา ลากโสภา, 2548, น.48-49 อ้างจาก Williams, 1986, p.85) ได้เสนอลำดับ
 ขั้นตอนการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-Reading) มีจุดประสงค์เพื่อ
 - เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวเรื่อง
 - เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
 - เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นตอนการอ่าน (While-Reading) ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้
 - เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
 - เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน
 - เพื่อช่วยขยายความเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถ ดังนี้
 - สามารถถ่ายโอนความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
 - สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับความรู้ความสนใจหรือความคิดเห็นของผู้เรียนได้

เอลบา (Elba, 2006, p.11) กล่าวว่า หลังจากการคัดเลือบทอ่านแล้ว ก็สามารถใช้อีกกรรมการสอนอ่าน 3 ขั้นตอน ที่เป็นพื้นฐานในการกระตุ้นโครงสร้างความรู้ให้กับผู้เรียนดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นกิจกรรมขั้นสำคัญที่ผู้สอนควรจะมี ความมั่นใจว่า ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างเนื้อหาเดิมในการเข้าใจบทอ่าน กิจกรรมในขั้นนี้อาจจะให้ผู้เรียนคิดเขียน และพูดเกี่ยวกับทุกอย่างที่ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับบทอ่าน โดยผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการทำนายแผนภูมิความหมาย เป็นต้น

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นกิจกรรมขั้นที่ต้องการให้ผู้สอนให้แนวทางและกระตุ้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน ทักษะสำคัญที่ผู้สอนสามารถใช้ได้คือ การจดบันทึก ซึ่งผู้เรียนอาจใช้บันทึกเกี่ยวกับคำศัพท์ ข้อมูลที่สำคัญและรายละเอียด เขียนสรุปข้อมูลและบันทึกความคิดเห็นที่มีต่อบทอ่าน

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ขั้นนี้เป็นขั้นที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนประเมินความรู้ความสามารถของตนเองในการเข้าใจบทอ่าน โดยกิจกรรมมักจะเน้นเกี่ยวกับการตอบคำถามจากบทอ่าน

วิสาข์ จิตวิตร์ (2543, น.51-57) กล่าวว่า กลวิธีในการสอนอ่านมีดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวเรื่อง หัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ของตัวเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อหาของเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิคกวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว (scanning) เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ที่ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมานความหมายจากคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน โครงสร้างคำและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ และ โครงสร้างของย่อหน้าที่อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้า ซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญและข้อความสนับสนุนได้ สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่าข้อความนั้นๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความบรรยาย ให้ตัวอย่างหรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่างๆ (Transfer of information)

5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

5.2 การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ เป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านรูปของตารางหรือย่อหน้าสั้นๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw reading คือ ผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง

สมเกียรติ กินจาปา (2545, น.25-26) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการอ่านว่า ครูควรพึงเล็งในเรื่องต่อไปนี้

1. ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจในลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน คือ อ่านรู้เรื่องนั่นเอง การอ่านนั้นความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง จึงไม่ควรอ่านเร็วจนเกินไปจนไม่รู้เรื่อง คนเราจะอ่านหนังสือได้เข้าใจเพียงใดนั้น ย่อมแล้วแต่ประสบการณ์และการศึกษาที่ได้รับมา เมื่อได้เห็น ได้อ่าน ได้ฟังมากขึ้นย่อมจะเข้าใจโลกดีขึ้น และมีผลให้อ่านหนังสือได้เข้าใจรวดเร็วและลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย

2. ความเร็ว ความเร็วในการอ่านมีความสำคัญรองลงมาจากความเข้าใจ ผู้อ่านที่อ่านเร็วและอ่านมากย่อมได้เปรียบทั้งในด้านการเรียน การทำงาน นักเรียนจะอ่านได้เร็ว ถ้าครูได้เห็นถึงประโยชน์ของความเร็ว แนะนำวิธีอ่านที่ถูกต้องให้ และฝึกหัดโดยมีการควบคุมบ้าง

จิตภา ฉันทานนท์ (2544, น.15) ได้สรุปการสอนอ่านตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม มีขั้นตอนการสอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) เป็นขั้นที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นขั้นตอนที่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีพื้นความรู้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน และสามารถใช้ความรู้นั้นในการทำความเข้าใจถึงที่จะอ่านได้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านตามแนวความคิดนี้ได้เสนอกิจกรรมต่างๆ สำหรับใช้ในขั้นก่อนการอ่านไว้เป็นจำนวนมาก

2. ขั้นการอ่าน (While-reading) เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านและพยายามทำความเข้าใจบทอ่าน ในขั้นนี้ครูควรแนะนำและฝึกให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับพื้นความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งผู้เรียนอาจต้องอ่านซ้ำ คิด พิจารณาทบทวน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีหลายวิธี เช่น ให้ตอบคำถาม ให้สรุปย่อประเด็นสำคัญ ให้รวบรวมข้อมูลจากบทอ่านมาเรียบเรียงตามลำดับเรื่องราว

จากหลักการและขั้นตอนกลวิธีการสอนอ่านข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการอ่านนั้นมีส่วนสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านที่จะทำความเข้าใจกันว่า ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบอะไร รู้สึกอย่างไร โดยผู้อ่านจะต้องติดตามเรื่องที่อ่านไปด้วยว่า เราอ่านแล้วเราทราบอะไรบ้าง ในเนื้อเรื่องที่อ่าน และรู้ว่าผู้เขียนอยากจะให้เราเกิดความรู้สึกอย่างไร เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านได้ การดำเนินขั้นตอนและกิจกรรมการสอน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) และขั้นหลังอ่าน (Post-reading) โดยขั้นก่อนอ่านเป็นขั้นตอนที่ดึงเอาความรู้เดิมที่มีเกี่ยวกับเรื่องออกมาเพื่อทราบภูมิหลังความรู้เดิม ขั้นระหว่างอ่านเป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านจะต้องอ่าน ทำความเข้าใจ และจดจำข้อมูลและรายละเอียดของเรื่องให้ได้มากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในขั้นหลังอ่านซึ่งเป็นขั้นที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน พัฒนาทักษะทางภาษาแบบบูรณาการ รวมทั้งพัฒนาทักษะการคิดของผู้อ่านด้วย

การวัดผลและประเมินผลทักษะการอ่าน

การวัดและการประเมินผลเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาที่สอง ซึ่งแนวทางการวัดและการประเมินผลแต่ละชนิดย่อมมีข้อดี ข้อเสียที่แตกต่างกันไป ดังนั้น ผู้สอนควรเห็นความสำคัญในการหาเทคนิคและวิธีการวัดและการประเมินผลใหม่ๆ ในการประเมินการพัฒนา

ความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียนและควรรู้เทคนิคทางเลือกในการประเมินผลที่หลากหลาย จากการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการอ่าน มีนักการศึกษาได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

วิสาข์ จิตวิตร์ (2543, น.295-311) ได้แบ่งประเภทของการวัดผลในการอ่านไว้ 2 ประเภทหลัก ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้ ดังนี้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) เป็นการทดสอบอย่างมีระบบ โดยการให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในเวลาที่กำหนด ซึ่งแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภทคือ

1.1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่า นักเรียนแต่ละคนอยู่ลำดับที่เท่าไรของกลุ่ม

ในการสร้างข้อสอบนิยมเลือกวัตถุประสงค์เนื้อหาต่างๆ ไปที่ครอบคลุมความสามารถของผู้สอบหลายๆ ระดับ วัตถุประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัดเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านต่างๆ ไปมากกว่าที่จะเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะ ความยากง่ายของข้อสอบอยู่ในระดับปานกลาง

แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม อาจแบ่งเป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังนี้

1.1.1 แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ต่างๆ ไปมากกว่าจะชี้ให้เห็นว่า นักเรียนคนนั้นเก่งหรืออ่อนในทักษะใด นิยมใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ เนื้อหาที่ใช้วัดมีลักษณะกว้างๆ

1.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) คือ แบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนมีความชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเพียงใด ซึ่งแสดงถึงความรู้ที่ลึกซึ้ง แบบทดสอบนี้ใช้หลังจากได้รับการสอนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นไปแล้ว

1.1.3 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการต่างๆ ไป

1.2 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Tests) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่า นักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้ดีเพียงใด โดยไม่นำเอาผลไปเปรียบเทียบกับนักเรียนอื่นๆ ผลที่ได้นำมาตัดสินว่า ผู้สอบสามารถทำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของหลักสูตรได้ดีเพียงใด

ในการสร้างข้อสอบจะยึดวัตถุประสงค์ย่อยๆ ของทักษะที่ต้องการวัด เช่น การสรุปความ หรือการถอดความจากย่อหน้า การเดาศัพท์จากบริบท การสรุปความ ระดับความยากง่ายของข้อสอบอาจอยู่ในระดับร้อยละ 80-90

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) เป็นกระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่างๆ ในการสังเกต สามารถแบ่งประเภทการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตนักเรียน (Kid-Watching) ครูใช้การสังเกตประเมินผลนักเรียนจากการที่นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับการพัฒนาการต่างๆ ของนักเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับพัฒนาการต่างๆ ของนักเรียนในรูปแบบต่างๆ เช่น กราฟ ตาราง เพื่อแสดงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 รายการคำอ่านที่คาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventory) เป็นการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนจากบทอ่านช่วยให้เห็นกระบวนการอ่าน คำที่นักเรียนอ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูเข้าใจกระบวนการอ่านของนักเรียนว่า นำเอาระบบภาษามาใช้ในการอ่านอย่างไร ทราบถึงปัญหาในการอ่านของนักเรียนเป็นเครื่องมือในการประเมินผลว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงหรือต่ำอีกด้วย

2.3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory) มีจุดประสงค์ในการใช้เพื่อจัดระบบ เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน และในการวินิจฉัยพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนว่า มีจุดเด่นและจุดอ่อนในการอ่านอย่างไรบ้าง

2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall) ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ครูจะตั้งคำถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และให้คะแนนตามคำถามที่นักเรียนตอบได้ นอกจากการใช้คำถาม ครูอาจให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องหลังจากที่อ่านจบ สิ่งที่นักเรียนเล่าสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลที่นักเรียนเก็บไว้ในความทรงจำ ความสามารถของนักเรียนในการสรุปใจความสำคัญ

2.5 การประเมินผลตนเอง (Self-Report)

บราวน์และฮัดสัน (Brown and Hudson, 1998, p.653-675) ได้แบ่งรูปแบบของการตอบสนองในการวัดและประเมินผลการอ่านออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีความต้องการที่สุดในการประเมินผลและวัดผลในชั้นเรียน คือ

1. การตอบสนองแบบเลือกตอบ ได้แก่ ชนิดของการตอบแบบถูก-ผิด จับคู่และเลือกตอบ
2. การตอบสนองตามโครงสร้าง ได้แก่ การตอบแบบเติมคำ ตอบสั้นๆ
3. การตอบสนองรายบุคคล ได้แก่ การประชุม แฟ้มสะสมงานและการประเมินตนเองและการประเมินแบบคู่

ในระดับเริ่มแรก การประเมินควรเริ่มต้น โดยการใช้แบบการตอบสนองรายบุคคล และหลังจากความสามารถของผู้เรียนเพิ่มขึ้น ผู้สอนควรเปลี่ยนการประเมินเป็นการตอบสนองตามโครงสร้าง และใช้การประเมินแบบเลือกตอบไว้หลังสุด

แอลเดอร์สัน (Alderson, 2000, p.202-233) ได้เสนอแนวทางในการวัดและการประเมินผลการอ่านเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่างและแบบโคลซ (Gap-filling and Cloze test)
2. แบบทดสอบแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice)
3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Alternative objective)
 - 3.1 การจับคู่ (Matching)
 - 3.2 การเรียงลำดับ (Ordering)
 - 3.3 คำถามแบบสองตัวเลือก (Dichotomous items)
4. แบบทดสอบแบบแก้ไข (Editing test)
5. แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short-answer test)

ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้มีข้อดีและมีความเหมาะสมในการประเมินผลการอ่าน คือ มีความเป็นปรนัย ครอบคลุมเนื้อหา สะดวกรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน และวัดพฤติกรรมทางสมองได้ ซึ่ง กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546, น.35) ได้กล่าวว่า ข้อสอบที่นิยมใช้วัดผลการอ่านทั่วไปส่วนใหญ่ประกอบด้วยข้อสอบที่วัดความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจบทความ ซึ่งถือเป็นการใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการ (Formal Assessment) ซึ่งการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการนั้น เป็นการประเมินผลของการอ่านมากกว่าเป็นการตรวจสอบกระบวนการในการอ่าน ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรใช้การทดสอบหลายๆ ด้านทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถของนักเรียน เพื่อทราบความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยใช้กระบวนการในการวัดผลและประเมินผลทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งการทดสอบอย่างเป็นทางการส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ซึ่งมักจะถูกนำมาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และครูผู้สอนควรใช้แบบทดสอบอย่างไม่เป็นทางการในการวัดผลและประเมินผลในระหว่างการดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วย

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ

ความเป็นมาของวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ด็อก

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทุกประเทศให้ความสำคัญตลอดมา ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย ที่ให้ความสนใจต่อภาษาอังกฤษ จนกระทั่งได้บรรจุเอาวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับนักเรียนไทยทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งครูผู้สอนต่างก็พยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้กันอยู่เสมอ แต่ผลที่ได้รับก็ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจนัก อาจเนื่องมาจากการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และโอกาสที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยมาก จึงทำให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ยอจซ์ เอส เมอร์ด็อก (George S. Murdoch) เป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ได้ประสบปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เช่นกัน เนื่องจากการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุเกิดจากโอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยมาก จึงได้พยายามคิดหาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ ขึ้น โดยยึดหลักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “ A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” นอกจากยึดหลักดังกล่าวนี้แล้ว เมอร์ด็อกยังเน้นการฝึกหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะต่างๆ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนควบคู่กันไปตลอดเวลา เพราะมีความเห็นว่า การสอนของครูเท่าที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มักจะแยกทักษะแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด เช่น ทักษะการอ่านมักจะถูกจัดแยกออกจากทักษะอื่นๆ โดยสิ้นเชิง เมื่อใดที่ผู้สอนต้องการสอนการอ่านให้กับผู้เรียนก็จะไม่ให้ความสนใจทักษะอื่นๆ จะมุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก เพราะการสอนเช่นนี้ไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รอบรู้ทางภาษา รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนปัจจุบันนี้ มักจะแยกทักษะต่างๆ ออกจากกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งเมอร์ด็อกคิดว่า เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องและเป็นการปิดกั้นโอกาสในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วทักษะต่างๆ จะต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่เสมอ ดังนั้น ในการสอนแต่ละครั้งจึงควรสอนแบบผสมผสานทักษะทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป โดยจะมุ่งความสนใจไปสู่ทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษเท่านั้น ในขณะที่เดียวกัน ทักษะอื่นๆ ที่ไม่ได้เน้นก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันด้วย นอกจากนี้ จากการศึกษาของเมอร์ด็อกยังพบว่า การสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ (multiple choices) หรือแบบถูก-ผิด (true-false) นั้น เป็นการฝึกอ่านที่ยังไม่เหมาะสมเท่าไรนัก เนื่องจากผู้เรียนจะไม่ได้พัฒนาทักษะเท่าที่ควร และบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิด

ความสับสนมากขึ้น เนื่องจากแบบฝึกหัดทั้ง 2 ประเภทนี้จะมีประโยชน์ในการทดสอบมากกว่า การฝึกฝนทักษะ ดังนั้น แบบฝึกหัดที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิดและเขียนออกมาเป็นคำพูดของตัวเอง ซึ่งจะเป็นการฝึกกระบวนการคิด (Thinking Process) และฝึกทักษะการเขียนไปในตัว การใช้แบบฝึกหัดเช่นนี้ ถือว่าเป็นการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกทางหนึ่งด้วย และจึงเป็นที่มาของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (Murdoch, 1986, p.9-10)

การสอนอ่านโดยวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ตามแนวคิดของเมอร์ด็อก เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหากิจกรรมการเรียนรู้ จะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้นักเรียนตอบ และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับเพื่อการแก้ปัญหาอยู่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้คิดแก้ปัญหาตนเอง นอกจากนี้ กิจกรรมการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (understanding vocabulary) นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (knowledge) คือความสามารถในการระลึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนสามารถจำความรู้เกี่ยวกับศัพท์ด้านความหมายตรง ความหมายแฝง และสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น คำยาก ศัพท์เทคนิค เป็นต้น ส่วนกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) โดยวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ นั้น สอดคล้องกับความคิดด้านการวิเคราะห์ คือ มีความสามารถในการแยกแยะข้อมูล หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นส่วนย่อยๆ ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้ เช่น วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์ด้วย สำหรับกิจกรรมทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูล และการประเมินผลและการแก้ไขจะเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดด้านความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่ เป็นการขยายความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ตามกระบวนการของความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. การแปลความ (translation) เป็นความสามารถในการอธิบายความหมายจากข้อความที่ยากให้ง่ายขึ้น หรือชี้แจง เปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง หรือใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการทำความเข้าใจกับเรื่อง (understanding the text) ตามวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ด็อก ซึ่งจะให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเดิมข้อความจากประโยคปลายเปิด โดยใช้คำพูดของตนเอง

2. การตีความ (interpretation) คือ ความสามารถในการสรุปผลของการแปลความหมายหลายๆ อย่างให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้ความหมายใหม่ที่เกิดจากผลของการแปลแต่ละอย่างย่อยๆ นั้น เป็นการรวมความหมายที่แปลเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจะเป็นการตีความจากภาพ ข้อความ

สัญลักษณ์จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นภาพหรือแผนผังได้ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (information transfer) ตามวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค โดยการให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านและนำข้อมูลนั้นมานำเสนอในอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น ตาราง แผนภูมิ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมซึ่งเป็นแบบฝึกต่อชิ้นส่วนของประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (jigsaw exercise & paragraph structure) ตามวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อคนั้น ผู้เรียนจะสรุปผลจากเรื่องที่อ่าน และนำการสรุปผลนั้นมาเรียบเรียงใหม่ให้อยู่ในรูปแบบของอนุเจตสั้นๆ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนการสอนอ่านตามวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค เป็นการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาเองได้ เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ เป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะด้านความคิดได้วิธีหนึ่ง และนอกจากนี้ยังเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกด้วย

จิตวิทยาเกี่ยวกับภาษาและการคิดที่สัมพันธ์กับการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

เนื่องจากการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อคนี้ เป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) ซึ่งการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการคิดทางภาษา (thinking process) แบบหนึ่ง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอก้าวถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับภาษาและการคิดพอสังเขป ดังนี้

ภาษาและการคิด (language and thinking) มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ภาษามีอิทธิพลต่อการคิดของมนุษย์ และมนุษย์มักจะแสดงความคิดออกมาในรูปแบบของภาษา อย่างไรก็ตาม เราอาจจะเห็นภาพความนึกคิดโดยไม่ได้ใช้ภาษาซึ่งเรียกว่า มโนภาพ และแสดงความคิดออกมาทางกาย อนึ่ง เมื่อคนเราสามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถทำให้เข้าใจความหมายของข้อความที่ได้ฟังและได้อ่าน และสามารถสื่อความหมายด้วยการพูดหรือการเขียนให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างดี ส่วนพฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนมากที่สุด คือ การคิด (thinking) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมนุษย์ อันเป็นผลมาจากคุณสมบัติทางสมองหลายอย่าง การคิดเป็นพฤติกรรมภายในที่เราสังเกตได้จากการตอบสนองที่ปรากฏออกมาด้วยการใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์อย่างอื่น ดังนั้น ภาษาจึงนับเป็นเครื่องมือทางสังคมที่สำคัญ เนื่องจากภาษาเป็นระบบสื่อสารที่ช่วยให้คนในสังคมสามารถแสวงหา แลกเปลี่ยนความรู้สึคนึกคิด ประสบการณ์ซึ่งกันและกันได้ การคิดเป็นพฤติกรรมภายในที่ต้องใช้ประสบการณ์ผสมผสานกับข้อมูลที่ได้รับใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งที่คนเราประสบอยู่ ดังวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค ที่เริ่มด้วยการตั้งปัญหาให้ผู้เรียนก่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้รวบรวมประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเอง โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์เดิม

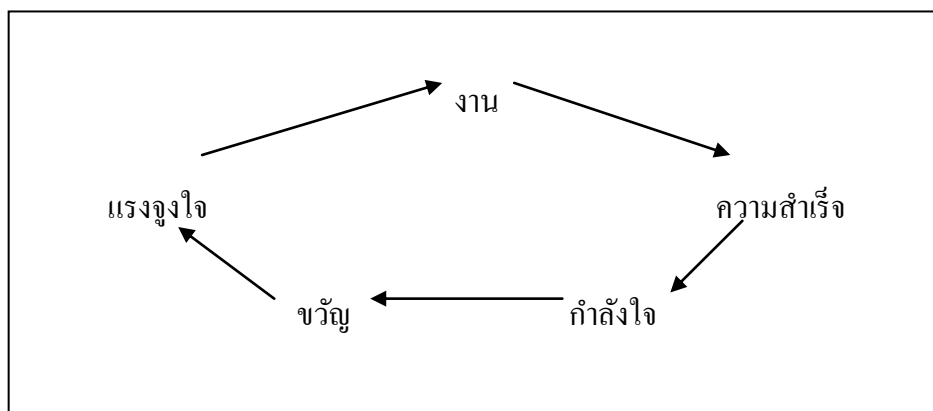
มาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ ซึ่งจะช่วยให้เรียนนั้นมีความหมายมากขึ้น การเรียนรู้จะได้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ทางภาษา

พิตรวิทย์ โกวิทวที (2537, น.17 อ้างถึงใน นรินทร์ โพธิ, 2549, น.53) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) ซึ่งการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการคิดทางภาษา (thinking process) แบบหนึ่ง ซึ่งสรุปเกี่ยวกับจิตวิทยาทางภาษาและการคิดพอสังเขป ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences) นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และลักษณะนิสัย ดังนั้น ครูจึงต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ในการจัดชั้นเรียนด้วย ถ้าโรงเรียนจัดนักเรียนแบบคณะนักเรียนเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในห้องเรียนเดียวกัน ครูควรรู้อะไรจะสอนอย่างไร ซึ่งเรื่องนี้ครูควรจะต้องนำมาพิจารณา

2. ความพร้อม (readiness) เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้านักเรียนไม่มีความพร้อม ก็ไม่สามารถที่จะเรียนต่อไปได้ ครูจะต้องสำรวจความพร้อมของนักเรียนเสียก่อน ซึ่งนักเรียนแต่ละวัยย่อมมีความพร้อมแตกต่างกัน ครูต้องตรวจสอบความพร้อมของนักเรียนอยู่เสมอ ครูควรจะต้องทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียนว่ามีความพร้อมต่อสิ่งที่จัดให้เรียนหรือไม่ ถ้านักเรียนไม่พร้อมจะต้องทบทวนเสียก่อน ซึ่งการที่นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้นั้นก็จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

3. แรงจูงใจ (motivation) แรงจูงใจนั้นเป็นเรื่องที่ครูควรเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ครูควรคำนึงอยู่เสมอว่า การให้นักเรียนทำงานหรือแบบฝึกหัดนั้น นักเรียนต้องการความสำเร็จหรือทำได้ เมื่อทำได้อาจเกิดความสุขและเกิดขวัญหรือกำลังใจดี นักเรียนก็เกิดแรงจูงใจอยากจะทำต่อไปอีก ดังนั้น เมื่อนักเรียนทำไม่ได้ ครูจึงต้องปรับเปลี่ยนหรือหาบทเรียนที่ง่ายกว่ามาให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำซ้ำจนนักเรียนเข้าใจเสียก่อน จึงจะสอนบทเรียนต่อไปได้ ดังนั้น ในการสอนของครูจึงควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

ภาพที่ 3 วงจรในการสร้างแรงจูงใจ

การเสริมกำลังใจ (reinforcement) เป็นเรื่องที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องการการยอมรับและการชื่นชมจากสังคม ดังนั้น การเสริมกำลังใจ หรือการสร้างแรงบวก จึงถือว่าเป็นวิธีการสร้างแรงกระตุ้นภายในของนักเรียนให้เกิดความต้องการที่จะกระทำสิ่งนั้นๆ ต่อ ไปอีก ตัวอย่างเช่น ครูกล่าวชมนักเรียนในโอกาสที่เหมาะสม หรือการแสดงสีหน้าและท่าทางพึงพอใจ เป็นต้น

ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก หรือ A More Integrated Approach to the Teaching of Reading (MIA) ที่ ยอร์จ เอส เมอร์ค็อก (George S. Murdoch, 1986, p.9-15) ได้คิดพัฒนาขึ้นมา นั้น ได้แบ่งวิธีการสอนออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การถามนำก่อนการอ่าน (priming questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะต้องตั้งคำถามหรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้นๆ ซึ่งเป็นการโน้มน้าวให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่านต่อไป และการอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดการณ์หรือคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และเมื่อถึงเวลาอ่านเรื่อง ผู้เรียนก็จะพยายามค้นหาคำตอบว่าสิ่งที่พวกเขาคาดการณ์หรือคาดเดาไว้ล่วงหน้านั้นตรงกับเรื่องที่อ่านหรือไม่ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าใจให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบ เช่น

Discuss these questions in group and with your teacher.

1. What is your favourite food?
2. Name some kinds of food that are eaten all over the world.
3. Why do you think these “international dishes” are so popular?

นอกจากนี้ การถามนำก่อนการอ่าน (priming questions) ยังช่วยให้นักเรียนเกิดแรงขับ (drive) อันจะส่งผลที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน นั่นคือ การกระตุ้นนักเรียนด้วยปัญญาที่ค้างไว้ หลังการอภิปรายร่วมกันว่า สิ่งที่ครูและนักเรียนร่วมกันคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไว้นั้น เป็นการเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ชอบการทำทายและเอาชนะ เมื่อทำหรือคิดอะไรไปแล้ว ก็อยากจะทราบผลของการกระทำนั้น จึงเป็นเรื่องที่ดีที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงขับ อยากอ่านเพื่อหาคำตอบให้ตนเอง

2. การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (understanding vocabulary) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (key words) นั้น ผู้อ่านมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง โดยครูจะเป็นผู้เลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนั้นผู้เรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือถ้าบางคำที่มีความหมายหลายความหมาย ครูผู้สอนอาจจะเขียน

ความหมายของคำศัพท์นั้นในสถานการณ์ที่จะพบเห็นในสิ่งที่อ่าน เพื่อผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความสับสน และทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น เช่น

Directions : Make sure you are familiar with the main meanings of these words before you begin the next section. Use your dictionary to find or check the meanings of the words that have not been defined.

1. credit (n.)
2. inventor (n.) The first person to think of or to make something
3. customer (n.)
4. cartoonist (n.)

3. การอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) หลังจากทราบความหมายของคำศัพท์แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ ครูผู้สอนจะแจกเนื้อเรื่อง (the text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดไว้ในเนื้อหานั้น แต่เรื่องที่ให้จะแตกต่างกับเนื้อเรื่องปกติ คือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านได้วิเคราะห์เนื้อเรื่อง เช่น วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น โดยในการวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ นอกจากจะทำให้ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องให้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยทำให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาเรียน เป็นการเรียนอย่างมีสติสัมปชัญญะ เพราะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากนี้ประโยชน์ดังกล่าวยังพบว่า การกระตุ้นนักเรียนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนมีแรงขับ (drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น กล่าวคือ เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (stimulus) การที่นักเรียนเขียนคำตอบ คือ การตอบสนอง (response) ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับบทเรียนโปรแกรมและเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีตามทฤษฎีของดอลลาสและมิลเลอร์ (Dollas & Miller, 1982, p.15-19) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

แรงขับ (drive) → สิ่งเร้า (stimulus) → การตอบสนอง (response) → การเสริมแรง (reinforcement)

ภาพที่ 4 กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีของดอลลาสและมิลเลอร์

(Dollas & Miller, 1982, p.15-19)

เช่น Directions : Read the following text.

Autoine Feuchtwanger , who was a Bavarian sausage peddler, is usually given credit for having invented the first hot dog. His creation first appeared in St. Louis, Missouri, in the United States in 1883.

1. “peddler” means.....

2. “His” refers to.....

4. การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (understanding the text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้อ่าน โดยการให้ผู้อ่านเติมข้อความในประโยคปลายเปิดที่กำหนดให้ ประโยคปลายเปิดที่เติมข้อความแล้ว จะเป็นข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่ย่ออ่าน ในการสร้างแบบฝึกหัดเติมข้อความ ผู้สอนต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ผู้อ่านจะไม่สามารถลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้ อาจปรับเปลี่ยนวิธีการ โดยหาประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (main idea) มาเป็นประโยคให้นักเรียนเติมใจความให้สมบูรณ์ (sentence-completion exercise) แทนก็ได้ จากการทำกิจกรรมในขั้นตอนทั้ง 3 (การถามนำก่อนการอ่าน-การทำความเข้าใจคำศัพท์-การอ่านเรื่อง) ที่ผ่านมาแล้ว จะเป็นพื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจเรื่องเหล่านั้น ได้แก่ การเติมคำให้สมบูรณ์ (completion) และการเปลี่ยนแปลงข้อมูลในรูปแบบอื่น (transformation) ไม่แนะนำให้ผู้ถามแบบเลือกตอบ (multiple choices) เพราะนักเรียนอาจจะเกิดการสับสนและเดาถูก และไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่น ตรงกันข้ามหากฝึกให้นักเรียนตอบคำถามแบบเติมคำให้สมบูรณ์ หรือการเปลี่ยนแปลงข้อมูลในรูปแบบอื่นดังกล่าว ซึ่งนอกจากเป็นการฝึกการอ่านแล้ว การเขียนของนักเรียนก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันด้วย ตัวอย่างเช่น

Directions : Complete the following sentences according to the text.

1. Antoine Feuchtwanger was.....

2. Antoine lent his customers gloves because.....

3. Antoine was famous for.....

5. การถ่ายโอนข้อมูล (transferring information) คือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งหากผู้อ่านสามารถทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้อ่านสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ โดยเมอร์ด็อก ได้กล่าวว่า กิจกรรมเช่นนี้เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้อ่านหาทางแก้ไขปัญหา ไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่วไป เป็นกิจกรรมแบบถ่ายโอนข้อมูล (information transfer) ที่สอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการเขียนแทนคำพูด เป็นการแปลงข้อมูลจากรูปแบบหนึ่งให้เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หากครุคิดว่านักเรียนเข้าใจและมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจให้นักเรียนแสดงความสามารถ

ในการอ่าน คือ ให้นักเรียนเขียนแทนคำพูด ซึ่งอาจจะให้เขียนในรูปแผนผัง เป็นต้น และกิจกรรมนี้ ยังจะช่วยพัฒนานักเรียนถึง 2 ทาง คือ การพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจาก คำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้อ่านได้อ่าน และอีกทางหนึ่งคือ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย ซึ่งหมายถึง การแปลงข้อมูลที่ไม่ใช่คำพูด (non-verbal) ไปสู่คำพูด (verbal) และ จากนั้นเขียนสรุปความออกมาโดยใช้ภาษาของตนเอง เช่น

Directions : List those belong to these categories as many as you can.

Food	Persons	Places	Things	Occupations
1.	1.	1.	1.	1.
2.	2.	2.	2.	2.
3.	3.	3.	3.	3.
4.	4.	4.	4.	4.
5.	5.	5.	5.	5.

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างของอนุเจต (jigsaw exercise & paragraph exercise) คือ กิจกรรมที่ครูเตรียมชิ้นส่วนของประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน จำนวนหนึ่ง จากนั้นแจกชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้แก่นักเรียนแต่ละกลุ่ม และให้แต่ละกลุ่ม ช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปของอนุเจต (paragraph) ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความ สมบูรณ์ต่อเนื่องกัน ตามความคิดเห็นของเมอร์คือค แบบฝึกหัดเรียง โครงสร้างอนุเจตมีประโยชน์ มาก เพราะเป็นการฝึกพูดและคิด นักเรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก ในการทำกิจกรรมต่อชิ้นส่วน ประโยค (jigsaw) นี้ อาจจะให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ โดยประโยคที่กำหนดให้ ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเท่านั้น ซึ่งในกิจกรรมนี้ นักเรียนจะต้อง ต่อประโยคชิ้นส่วนทั้งหมดให้เป็นอนุเจตที่ถูกต้องสอดคล้องตามเนื้อเรื่องที่อ่าน อันจะนำไปสู่ การแก้ปัญหาหรือทราบเรื่องที่เกิดขึ้นได้ การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันนั้น นักเรียนในกลุ่ม ต้องพูดและถามกัน เพื่อร่วมกันพิจารณาเลือกชิ้นส่วนข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และ ตลอดระยะเวลาทำกิจกรรม จะพบว่า นักเรียนให้ความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก ตัวอย่างชิ้นส่วนประโยค เช่น

Directions : Each group has to try to organize the slips of the passage into a complete paragraph.

- Antoine Feuchtwanger, a Bavarian sausage seller,
- who was very famous for his sausages,
- allowed his customers to use white gloves

- while they were eating hot sausages.
- Unfortunately, the customers often forgot to return the gloves
- and this caused him to lose money,
- because he had to pay for so many new pairs of gloves.
- So, Antoine got the clever idea of putting the sausages into buns, and created the first hot dog.

7. การประเมินผลและการแก้ไข (evaluation & correction) ขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้ทำการประเมินผลในเกือบทุกขั้นตอนก่อนหน้านี้แล้ว ซึ่งเป็นขั้นตอนของการแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านการใช้ภาษาของนักเรียนในการอภิปรายและการเขียนแบบฝึกหัดร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้ภาษาและสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

การสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค เป็นการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เน้นการฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน ควบคู่กับทักษะอื่นๆ คือ ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งมีลำดับขั้นการสอน 7 ขั้นตอน คือ การถามนำก่อนการอ่าน การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ การอ่านเนื้อเรื่อง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูล การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และการประเมินผลและการแก้ไข และนอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนด้วย

ประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรมการสอนทุกขั้นตอน เช่น การให้นักเรียนช่วยกันเรียงเนื้อเรื่องตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลัง
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจความหมาย ให้รู้จักคิดเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดก่อนที่จะเข้าใจเสียง และสัญลักษณ์ในลักษณะของการบูรณาการ
3. ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกภาษาในทักษะต่างๆ ในลักษณะบูรณาการ (Integrate) ทุกขั้นตอน
4. ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อทำให้เกิดการยอมรับฟังความคิดเห็น มีข้อเสนอแนะ ข้อแย้ง ฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน และฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อคได้ว่าเป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติที่ดี ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษควบคู่กับทักษะอื่นๆ ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อ

การสื่อสาร ฝึกการแปลความ การตีความ การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การสรุปความ และสร้างเสริมประสบการณ์ในการทำงานเป็นกลุ่ม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลายอย่างดังต่อไปนี้

ยุพร วนาคอนพิศาล (2547, น.12) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เป็นไปตามที่คาดหวังที่ทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

กาญจนา อรุณสุขรุจิ (2546, น.5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้น การสร้างสิ่งไว้จึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

โดมาบีเดียน (Domabedian, 1980, อ้างถึงใน วาณี ทองเสวด, 2548, น.7) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการ หมายถึง ผู้บริการประสบความสำเร็จในการทำให้สมดุลระหว่างสิ่งที่ผู้รับบริการให้ค่ากับความคาดหวังของผู้รับบริการ และประสบการณ์นั้นเป็นไปตามความคาดหวัง

โวลแมน (Wolman, 1973, p.384 อ้างถึงใน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2555, น.3) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ทัศนคติ หรือเจตคติ ในแง่ดีหรือในเชิงบวกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นจากความพอใจเมื่อได้รับผลสำเร็จจากสิ่งนั้นตามที่ต้องการหรือคาดหวังไว้

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นมากขึ้นขึ้นอยู่กับความต้องการและความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ หรือสิ่งจูงใจต่างๆ ซึ่งมีนักการศึกษาได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆ ไว้ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's hierarchical theory of needs)

มาสโลว์ (Maslow, 1970, อ้างถึงใน สายใจ นิम्मณี, 2555, น.49) ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นๆ อีกต่อไป และความต้องการจะเรียงลำดับขั้นตอนตามความสำคัญจากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไป ซึ่งลำดับขั้นของความต้องการมีลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physical needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานและจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอากาศ อาหาร น้ำ การพักผ่อน ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ฯลฯ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะเกิดความต้องการความปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัย การได้รับความคุ้มครอง การได้อยู่ในสังคมที่เป็นระเบียบ มีกฎหมายที่จะช่วยคุ้มครองให้พ้นภัยอันตรายต่างๆ

3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เป็นความต้องการมีมิตรสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไป ต้องการให้สังคมยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิกได้มีส่วนร่วมในสังคม

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs) ต้องการได้รับการยกย่องเคารพนับถือจากคนในสังคม รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดยอดของมนุษย์หลังจากได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 4 ขั้น ข้างต้นแล้ว เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จะเกิดความต้องการอยากเป็นในสิ่งที่ตนอยากเป็น แต่ก็เป็นการยากลำบากที่จะบรรลุถึงความต้องการขั้นนี้ได้

ตามทฤษฎีข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและไม่มีที่สิ้นสุด โดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานไปจนถึงความต้องการขั้นสุดยอด สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในทางบวกต่อการเรียนได้ และยังจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้

ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom)

วรูม (Vroom, 1964, อ้างถึงใน สายใจ นิम्मณี, 2555, น.50) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจว่า เป็นผลของความมากน้อยที่บุคคลมีความต้องการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และการคาดคะเน

ของบุคคลนั้นต่อความน่าจะเป็นของการกระทำต่องานที่จะนำไปสู่สิ่งนั้น ดังนั้น รูปแบบของการจูงใจตามทฤษฎีนี้จึงประกอบด้วย

ความพอใจ (Valence) หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์อีกอย่างหนึ่ง ความพอใจนี้จะแสดงออกถึงความมากน้อยของความปรารถนาที่มีต่อเป้าหมาย โดยที่ความพอใจจะเกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลแต่ละคนซึ่งถูกกำหนดด้วยประสบการณ์

ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง ความเชื่ออย่างแรงกล้าว่า การกระทำที่แสดงออกมานั้นจะทำให้ได้รับผลลัพธ์เป็นกรณีพิเศษ ความคาดหวังนี้จะแสดงให้เห็นถึงความคาดคะเนของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความน่าจะเป็นของการกระทำที่บรรลุผลลัพธ์อย่างหนึ่ง จะสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์อีกอย่างหนึ่งได้

ผลลัพธ์ (Outcomes) เป็นผลที่เกิดจากการกระทำที่ได้รับการกระตุ้นและจูงใจ ผลลัพธ์มีอยู่ 2 ระดับ คือ ผลลัพธ์ระดับที่หนึ่ง (Primary outcomes) เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากผลการปฏิบัติงาน และผลลัพธ์ระดับที่สอง (Secondary outcomes) เป็นผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ระดับที่หนึ่ง กล่าวคือเป็นผลลัพธ์ที่ได้รับตามมาหลังจากที่ได้รับผลลัพธ์ระดับที่หนึ่งแล้ว

ตามทฤษฎีนี้ สรุปได้ว่า ความพอใจ การคาดหวังของบุคคลนั้นๆ และผลลัพธ์ จะมีขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การจูงใจ สำหรับในการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ และเกิดความคาดหวังในความสำเร็จจากการเรียนและส่งผลที่ดีกับผู้เรียนในอนาคตได้

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland's achievement motivation theory)

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1962, อ้างถึงใน สายใจ ฉิมมณี, 2555, น.50) ได้กล่าวว่า สิ่งจูงใจของมนุษย์มี 3 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for achievement) เป็นความปรารถนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ มีความวิตกกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for affiliation) เป็นความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ต้องการความเป็นมิตรและสัมพันธ์ภาพที่อบอุ่น

3. ความต้องการอำนาจบารมี (Need for power) ได้แก่ ความต้องการรับผิดชอบของบุคคลอื่น ต้องการควบคุมและให้ผู้อื่นให้โทษแก่ผู้อื่นได้

ตามทฤษฎีนี้ สรุปได้ว่า แรงจูงใจของมนุษย์ประกอบด้วยความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการความผูกพัน และความต้องการอำนาจบารมี ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้สร้างแรงจูงใจในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลให้แก่ นักเรียน ได้ ซึ่งสามารถจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนและจะส่งผลที่ดีแก่ผู้นั้นในอนาคตได้

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดด้านเจตคติ ซึ่งเจตคติเป็นคุณลักษณะภายในที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งตัวเราเองเท่านั้นที่ทราบ การวัดเจตคติเจตคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่การศึกษาเจตคตินั้นสามารถกระทำได้ ดังนั้น การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามสร้างเครื่องมือ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลแสดงการตอบสนองออกมาให้ได้

เจตคติสามารถวัดได้โดยการสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อถามความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้มีอยู่ 7 วิธี คือ (สุวิทย์ บุญช่วย และคณะ, 2541, น.10-12 อ้างถึงใน นงนภัส ชื่นพัฒนพงศ์, 2555, น.12-15)

1. วิธีลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของลิเคิร์ต เริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษาให้ความหมายสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอน ชัดเจน และครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวัดทั้งหมด และข้อความที่สร้างขึ้นต้องประกอบไปด้วยข้อความที่สนับสนุนและต่อต้านในเรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือ มีข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบคละกันไป และนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะทำการศึกษา โดยกำหนดคำตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนนั้น จะขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นข้อความที่สนับสนุนหรือเป็นบวก ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไปจนถึงตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านหรือเป็นลบ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงเรื่อยๆ ไปจนถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิร์ตถือว่าผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และในทำนองเดียวกันผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็มีน้อยและ โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

2. วิธีเทอร์สโตน สเกล (Thurstone Scale) วิธีการวัดแบบเทอร์สโตนนี้เน้นปัญหาด้านการมีช่วงเท่ากัน มากกว่าการวัดแบบอื่น ซึ่งในทางปฏิบัติ หมายถึง วิธีการให้น้ำหนักหรือคะแนนแต่ละข้อความที่ประกอบขึ้นมาเป็นสเกล ข้อความแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักในแต่ละช่วงเท่ากัน โดยเทอร์สโตนยึดหลักที่ว่า “คุณลักษณะใดๆ ในความรู้สึกของคนเรานั้นจะมีตั้งแต่เห็นด้วย

น้อยที่สุดไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด” โดยจะแบ่งช่วงความรู้สึกออกเป็น 11 ช่วงเท่าๆ กัน ความคิดเห็นแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักค่าเจตคติต่างกันไป จะอยู่ในช่วงไหนนั้นก็แล้วแต่ข้อความคิดเห็นนั้น

3. วิธีกัทแมน สเกล (Guatman Scale) จากข้อบกพร่องของเทอร์สโตนและลิเคิร์ทสเกลในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกัน ตลอดจนความสามารถในการนำคะแนนมาสร้างเป็นสเกลเพื่อใช้แก้ข้อบกพร่องที่กัทแมน ได้ให้ความสนใจและคิดหาวิธีสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่น

4. วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Deferential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Concepts) ของบุคคลแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ผู้ที่คิดวิธีนี้ คือ ชาร์ล ออสกู๊ด (Charles Osgood) และผู้ร่วมงาน เป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่างๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษา โดยการให้ประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด อาจจะเป็นสถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ การประมาณค่านั้นใช้คำคุณศัพท์ ซึ่งตรงกันข้าม และมีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง รวมทั้งหมด 7 อันดับ (บางครั้งใช้ 5 หรือ 3 อันดับ) ในการที่จะให้ผู้ตอบประเมินค่ามากหรือน้อยนี้ทำให้เชื่อได้ว่า แบบวัดนี้สามารถใช้วัดเจตคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ได้ และสามารถเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของกลุ่มต่างๆ ได้

5. วิธีแบบทดสอบ (test) ชุดของสิ่งเร้าที่นำไปใช้กระตุ้นบุคคลตอบสนองออกมา 400 ชุดของสิ่งเร้ามักอยู่ในรูปของข้อความ ซึ่งอาจให้เขียนตอบ ให้แสดงพฤติกรรม หรือให้พูดทางวาจา มี 3 ประเภท คือ

5.1 Achievement test จะวัดเกี่ยวกับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

5.2 Intelligence and Aptitude test เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดศักยภาพระดับสูงสุดของบุคคลว่า สมรรถภาพในการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหน และควรเรียนด้านใดหรือทำงานด้านใด จึงจะประสบความสำเร็จอย่างดี

5.3 Personal - Social test วัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพหรือการปรับตนเองของบุคคลในสังคม วัดความสนใจในสิ่งต่างๆ เช่น แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความวิตกกังวล

6. วิธีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สร้างขึ้นเพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรจำนวนมาก แบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้วัดทางด้านจิตอารมณ์ (Affective domain) ประเภทของแบบสอบถาม มีดังนี้

6.1 ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-end Form or Unstructured Questionnaire)

6.2 ข้อคำถามแบบปลายปิด (Closed Form or Structured Questionnaire) สามารถเลือกเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ และเลือกคำตอบเดียวจากหลายคำตอบหรือเลือกได้หลายคำตอบ

7. วิธีแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะเป็นการสอบถามปากเปล่า โดยใช้การโต้ตอบทางวาจาเป็นหลัก ใช้ได้สำหรับการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก ความสนใจ ความคิดเห็น และทัศนคติ ในเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านจิตอารมณ์ (Affective domain) และบางโอกาสก็อาจใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความคิดต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive domain) ประเภทของการสัมภาษณ์ มีดังนี้

7.1 การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่กำหนดตัวคำถามและคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว คำตอบจะเป็นแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ในแบบตรวจสอบคำตอบ (Check list) จะเป็นแบบให้ผู้ตอบจัดอันดับความสำคัญของคำตอบแบบ Rating scale เช่น การสำรวจสำมะโนประชากร เป็นต้น

7.2 การสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างแน่นอน (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่กำหนดคำตอบล่วงหน้า คำถามที่ใช้และลำดับคำถามสามารถเปลี่ยนแปลงได้

จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจหรือเจตคตินั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แต่วิธีที่เป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย คือ วิธีลิเคิร์ตสเกล ซึ่งสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีลิเคิร์ตสเกลมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางเพื่อวัดความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รจนา ชาญวิชิต (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ ผลปรากฏว่า สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยวรรณ ทองอนันตวงส์ (2548) ได้ศึกษาผลการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังเรียน 29.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ค็อก อยู่ในระดับค่อนข้างดี

นรินทร์ โปธิ (2549) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลำโรง (ครูประชาสามัคคี) จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านหลังการเรียน จะแตกต่างจากก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์กับวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ระดับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ โดยภาพรวมนักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

อุซุพร บถพิบูลย์ (2550) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเคหะปัตตนาอนุกุล จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ มีพฤติกรรมในการเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ถนอมเพ็ญ ชูบัว (2552) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระดับการแปลความ การตีความ และการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้เรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ค็อก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมและขั้นตอนการสอนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อก ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.37$)

สุกัญญา ยีหมัดอะหลี (2556) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิค

ผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีสอน แบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก อยู่ในระดับมาก

ชุติมา ป่าสมนต์ (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ ของเมอร์คอกซ์ ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนน ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 70.27 และมีจำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 76.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ในระดับ มากที่สุด เรียงตามลำดับคือ คือ ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านรูปแบบการสอน และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

เสาวรส บุพพรรณ (2557) ได้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและแรงจูงใจต่อ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ หลังการทดลองสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของ เมอร์คอกซ์ หลังการทดลองสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศยังไม่มีปรากฏว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อกโดยตรง มีเพียงงานวิจัยบางงานที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายคลึงกับวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อกเท่านั้น ซึ่งงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา มีดังนี้

เดลานีย์ (Delaney, 1985, p.111-A) ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีนักเรียน 32 คน โดยฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มีนักเรียน 33 คน โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญๆ เอาไว้ และทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จะทำได้ และกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศที่คล้ายคลึงทั้งหมด จะพบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นได้ อีกทั้งการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก ยังเน้นให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เน้นการฝึกและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะควบคู่กัน และฝึกทักษะการคิดให้นักเรียนสามารถคิดแก้ปัญหาตลอดทุกขั้นตอน ซึ่งนับว่าเป็นวิธีสอนอ่านที่มีความน่าสนใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ (learning by doing) ของตนเอง ทำให้เกิดการจดจำที่ยาวนานขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก พร้อมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนภายหลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก อันเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของวิธีสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อกได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอการวิจัยไว้ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 193 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีทั้งหมด 14 แผน แผนละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะมีแบบฝึก

การอ่านตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ประกอบบทเรียน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ ดำเนินการช่วงเดือนมิถุนายน 2558 ถึงเดือนกรกฎาคม 2558

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง การจัดทำแบบทดสอบนี้ดำเนินการช่วงเดือนสิงหาคม 2558

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการเรียนทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึงน้อยที่สุด (1) รวมจำนวน 20 ข้อ การจัดทำแบบสอบถามนี้ดำเนินการช่วงเดือน สิงหาคม 2558

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยศึกษาเนื้อหา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา วิธีการสอน แนวการจัดกิจกรรม และสื่อการเรียนการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผล

1.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาหรือบทอ่านประเภทสารคดีและบันเทิงคดีตามหัวข้อเรื่อง (Theme) ที่คัดเลือกไว้แล้ว 4 หัวข้อ ได้แก่ Health and body care, Environment, Travel และ Literature; Language จากหนังสือแบบเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีระดับความยากง่ายของเนื้อหา คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่

ตารางที่ 4 การคัดเลือกหัวข้อและสาระการเรียนรู้

ลำดับที่ (No.)	หัวเรื่อง (Theme)	สาระการเรียนรู้ (Topic / Subtopic)	เวลา (ชั่วโมง) (Time)
1	Travel	Maps	2
2	Health and body care	Amnesia	2
3	Environment	Navigating through the air	2
4	Health and body care	You are what you eat	2
5	Health and body care	Breathing problems in large cities	2
6	Travel	The survival guide for adventures seekers	2
7	Literature; Language	The untouchable	2

1.3 สร้างตารางกำหนดกรอบเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ลำดับที่ของแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวนเวลา

แผนการจัด การเรียนรู้ที่ (No.)	จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)	เวลา (ชั่วโมง) (Time)
1	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K)	1
2	1. ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (K)	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้ที่ (No.)	จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)	เวลา (ชั่วโมง) (Time)
3	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบ ของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K)	1
4	1. ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่ย่านได้ (K) 2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุเหตุและผลของเรื่องที่ย่านได้ (K)	1
5	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบ ของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้ (K)	1
6	1. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้ (K) 2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้ (K)	1
7	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบ ของคำได้ (K) 2. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K) 3. ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่ย่านได้ (K)	1
8	1. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้ (K) 2. เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้ (K)	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้ที่ (No.)	จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)	เวลา (ชั่วโมง) (Time)
9	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบ ของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่สามารถอ่านได้ (K) 3. ระบุน้ำที่อ้างอิงถึงได้ (K)	1
10	1. จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้ (K) 2. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้ (K)	1
11	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบ ของคำได้ (K) 2. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้ (K) 3. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจาก เรื่องที่สามารถอ่านได้ (K)	1
12	1. จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้ (K) 2. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้ (K)	1
13	1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบ ของคำได้ (K) 2. ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่สามารถอ่านได้ (K) 3. วิเคราะห์ตัวละครได้ (K) 4. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจาก เรื่องที่สามารถอ่านได้ (K)	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้ที่ (No.)	จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)	เวลา (ชั่วโมง) (Time)
14	1. วิเคราะห์ตัวละครได้ (K) 2. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้ (K)	1

1.4 ศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค (George S. Murdoch, 1986, p.9-15) ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.4.1 ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (priming questions)

1.4.2 ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (understanding vocabulary)

1.4.3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text)

1.4.4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (understanding the text)

1.4.5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (transferring information)

1.4.6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างของอนุเขต

(jigsaw exercise & paragraph exercise)

1.4.7 ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (evaluation & correction)

1.5 ศึกษากระบวนการอ่าน ขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และการจัดทำแผนการเรียนรู้

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกิจกรรมการสอนอ่านเป็น 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading activities) กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading activities) และกิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading activities) โดยผนวกวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เข้าไปใน 3 กิจกรรม จัดทำแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 14 แผน ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1.6.1 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.6.2 สารสำคัญ

1.6.3 สารการเรียนรู้

1.6.4 หลักฐานการเรียนรู้

- ชิ้นงาน/ภาระงาน
- การวัดผลและประเมินผล

1.6.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยผนวกวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เข้าไปใน 3 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading activities)

1.6.5.1 ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (priming questions) เป็นขั้นตอนที่ครูถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นคำถาม ขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน เพราะเป็นขั้นตอนที่กระตุ้นความสนใจ รวบรวมความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อนที่จะเริ่มเรียน และเป็นการคาดการณ์หรือคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

1.6.5.2 ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (understanding vocabulary) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะเริ่มทำงานเป็นกลุ่มย่อย จำนวนกลุ่มละ 5-6 คน นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง โดยครูจะเป็นผู้เลือกคำศัพท์และใช้วิธีการสอนคำศัพท์ ได้แก่ การวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากคำบริบท (context clue) การวิเคราะห์ความหมายจากส่วนประกอบของคำ (prefix, root, suffix) และการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากคำที่ปรากฏร่วม (collocation) จากนั้นครูแจกใบงานคำศัพท์ให้แต่ละกลุ่มฝึกค้นหาความหมายของคำศัพท์ในใบงานตามวิธีการที่ครูสอนและเวลาที่กำหนด และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบฝึกในใบงาน

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading activities)

1.6.5.3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) เป็นขั้นตอนที่ครูจะสอนเนื้อหาเฉพาะตามจุดประสงค์ก่อน จากนั้นจึงจะแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านตามเวลาที่กำหนด เนื้อเรื่องที่ให้อ่านจะแตกต่างจากเนื้อเรื่องปกติ คือ จะมีคำถามย่อยๆ แทรกอยู่ในเนื้อเรื่องให้นักเรียนหาคำตอบ เพื่อฝึกทักษะตามจุดประสงค์ และฝึกคิดวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งครูเตรียมไว้อย่างดีแล้ว ครูฝึกให้นักเรียนอ่านด้วยตนเองและสนับสนุนให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกัน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำขณะที่นักเรียนมีปัญหา

1.6.5.4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (understanding the text) เป็นขั้นตอนที่ครูตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดในใบงาน ซึ่งแบบฝึกหัด

ที่ให้นักเรียนทำนั้นเป็นประเภทเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยนักเรียนจะเขียนคำตอบที่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง

กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading activities)

1.6.5.5 **ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (transferring information)** เป็นขั้นตอนที่ครูตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการถ่ายโอนความรู้หรือข้อมูลของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดในใบงาน ซึ่งแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำนั้นเป็นแบบฝึกหัดการถ่ายโอนข้อมูล โดยนักเรียนต้องนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิภาพตามที่ครูกำหนดไว้ในใบงานตามความเหมาะสมของข้อมูล

1.6.5.6 **ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างของอนุเจต (jigsaw exercise & paragraph exercise)** ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ครูจะแจกชุดชิ้นส่วนประโยคสรุปเรื่องที่อ่านให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งครูจะเป็นผู้เตรียมชุดชิ้นส่วนประโยคนี้ไว้ล่วงหน้า โดยชุดชิ้นส่วนประโยคจะมีทั้งหมด 10 ชิ้น ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านชิ้นส่วนประโยคทั้งหมดและช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง 5 ประโยค จากนั้นให้นักเรียนอ่านประโยคทั้งหมด และแยกแยะว่าประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญและประโยคใดเป็นประโยครายละเอียดสนับสนุนตามแผนภูมิรูปภาพที่ครูกำหนดไว้ในใบงาน หลังจากนั้นช่วยกันเรียบเรียงประโยคทั้ง 5 ประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเจต (paragraph) ที่ถูกต้องและให้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน

1.6.5.7 **ชั้นประเมินผลและการแก้ไข (evaluation & correction)** ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้ทำการประเมินผลในเกือบทุกขั้นตอนก่อนนี้แล้ว ซึ่งจะเป็นการแก้ไขในเรื่องของหลักภาษาที่นักเรียนใช้ในการอภิปรายและเขียนในแบบฝึกหัดร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

1.6.6 สื่อการเรียนการสอน

1.6.7 แหล่งเรียนรู้

1.6.8 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

1.6.9 บันทึกหลังสอน

1.7 **ผู้วิจัยนำผลการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาความถูกต้องในด้านความคิดรวบยอด เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การดำเนินการใช้ภาษา การวัดและประเมินผล ตลอดจนความสอดคล้องและความเหมาะสมของการจัด**

กิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแผนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ตามวิธีของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.70 อ้างจาก Rovinelli and Hambleton, 1976) มีเกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเสร็จแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.71)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5	เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
น้อยกว่า 0.5	เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลจากการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาจากแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 14 แผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ จากนั้นกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบทางภาษาจากหนังสือและเอกสารประกอบการสอน ได้แก่ การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น.131-208) เทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพร์ตกุล (2552, น.118-210) และการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น.73-112)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 1 ชุด จำนวน 50 ข้อ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple Choice)

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามวิธีของโรวิเนลลีและแฮมเบิลตัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.70 อ้างจาก Rovinelli and Hambleton, 1976) โดยมีเกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบแต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเสร็จแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.71)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5	เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพราะวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการได้จริง
น้อยกว่า 0.5	เป็นข้อสอบที่ไม่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข เพราะไม่สามารถวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการได้

จากนั้นจึงคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งแสดงว่า ข้อทดสอบข้อนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 จะถูกตัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลปรากฏว่า ข้อสอบที่สามารถนำมาใช้ได้มีจำนวน 43 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Tryout) ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ

2.6 นำกระดาษคำตอบจากการทดสอบของนักเรียนมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูก ให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบเลย หรือ

ตอบเกินกว่า 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อตรวจสอบและรวมคะแนนเรียบร้อยแล้ว จากนั้น นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าระดับความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.97-98) ของข้อทดสอบทุกข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธีของ กูเดอริชชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson 20) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.103-104)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความยาก (p) ของข้อสอบ

ความยากของข้อสอบ (p)	ความหมาย
0.81 – 1.00	ง่ายมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
0.60 – 0.80	ค่อนข้างง่าย (ดี)
0.40 – 0.59	ยากพอเหมาะ (ดีมาก)
0.20 – 0.39	ค่อนข้างยาก (ดี)
0 – 0.10	ยากมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ

อำนาจจำแนกของข้อสอบ (r)	ความหมาย
0.60 – 1.00	จำแนกได้ดีมาก
0.40 – 0.59	จำแนกได้ดี
0.20 – 0.39	จำแนกได้
0.10 – 0.19	จำแนกไม่ค่อยได้ (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
-1.00 – 0.09	จำแนกไม่ได้เลย (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

2.7 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าระดับความยาก (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 จำนวน 40 ข้อ โดยข้อสอบจะต้องครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ถ้าไม่ครอบคลุมนำข้อสอบส่วนที่เหลือมาทำการปรับปรุง แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผลการวิเคราะห์ได้ข้อสอบ 40 ข้อ ที่มีค่าระดับความยาก (p) ระหว่าง 0.26-0.71 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.24 – 0.47

2.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 2.7 จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.77

2.9 นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลอง ภาคสนามเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับขั้นของลิเคิร์ต (R. A. Likert)

3.3 กำหนดขอบข่าย กรอบเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.4 ร่างข้อคำถามให้ครอบคลุมกรอบเนื้อหาที่กำหนด

3.5 จัดพิมพ์ข้อคำถาม รวบรวมเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ตามวิธีของโรวินेलลีและแฮมเบิลตัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.70 อ้างจาก Rovinelli and Hambleton, 1976) โดยมีเกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบแต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีสอดคล้องจริง

0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีสอดคล้องจริง

-1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องจริง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเสร็จแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.71)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5	เป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพราะสามารถวัดเจตคติที่ต้องการทราบได้จริง
น้อยกว่า 0.5	เป็นข้อคำถามที่ไม่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพราะไม่สามารถวัดเจตคติที่ต้องการทราบได้ ต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขก่อนนำมาใช้

ผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้

3.7 จัดพิมพ์ข้อคำถามแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เพื่อเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์กำหนดการให้คะแนนความพึงพอใจของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.8 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reality) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.99) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ได้เท่ากับ 0.71

3.9 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ให้นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และนำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อใช้ในการแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของลิเคิร์ต (R. A. Likert) (วรณี แกมเกตุ, 2551, น.233) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยใช้รูปแบบ One Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549, น.144) คือ รูปแบบที่มีการทดสอบก่อนการทดลองและทดสอบหลังการทดลองใช้วิธีสอน ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T1	X	T2

ภาพที่ 5 แผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design

(มาเรียม นิลพันธุ์, 2549, น.144)

ความหมายของสัญลักษณ์

X	หมายถึง	การสอนอ่านตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ
T1	หมายถึง	การทดสอบก่อนการทดลองหรือทดสอบก่อนเรียน
T2	หมายถึง	การทดสอบหลังการทดลองหรือทดสอบหลังเรียน

2. วิธีการดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล

การศึกษานี้แบ่งการดำเนินการทดลองเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนการทดลอง 2) ระยะทดลอง และ 3) ระยะหลังการทดลอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง

ระยะก่อนการทดลองเป็นการดำเนินการเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอหนังสือราชการให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย ช่วงต้นเดือนตุลาคม 2558

1.2 ติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2558 – 16 ธันวาคม 2558

1.3 จัดประชุมนิเทศก่อนเริ่มดำเนินการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียน วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ และการฝึกทำกิจกรรมระหว่างการทดลอง

1.4 อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ และวิธีการตอบก่อนลงมือทำ จากนั้นทดลองสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง และตรวจบันทึกคะแนนไว้เพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ในวันที่ 26 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2558

2. ระยะทดลอง

ระยะทดลองเป็นระยะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำผลการสอบและการฝึกทุกครั้งมาตรวจให้คะแนน ระยะเวลาดำเนินการสอน คือ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างวันที่ 28 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 14 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 ใช้เวลาในการทดลองสอนเป็นเวลา 14 ชั่วโมง เป็นจำนวน 14 วัน โดยไม่นับรวมวันที่ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3. ระยะหลังการทดลอง

ระยะหลังการทดลองเป็นการดำเนินการเพื่อวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ และเก็บข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ดังนี้

3.1 หลังจากการสอนเนื้อหาทั้งหมดแล้ว นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดิม โดยผู้วิจัยได้สลับลำดับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบมาดำเนินการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (Posttest) อีกครั้งหนึ่ง ในวันที่ 16 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 จากนั้นนำไปตรวจให้คะแนน โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูก ให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบเลย หรือตอบเกินกว่า 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 40 คะแนน เมื่อตรวจสอบและรวมคะแนนเรียบร้อยแล้ว จากนั้นนำคะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2 หลังจากทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนแล้ว ดำเนินการให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ในวันเดียวกันกับวันที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน

3.3 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปคำนวณผลโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือตามที่กำหนดไว้ในหัวข้อต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน จำนวน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.105) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. สถิติเพื่อการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC ของแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ คำนวณโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.70) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถาม กับหัวข้อที่กำหนด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าระดับความยาก (p) ของแบบทดสอบรายข้อ คำนวณโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.97) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าระดับความยาก
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.98) ดังนี้

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่สูงหรือกลุ่มต่ำ (ซึ่งเท่ากัน)

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.103-104)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
	$\sum pq$	แทน	ผลคูณระหว่างสัดส่วนของคนทำถูก-ผิดในแต่ละข้อ

2.5 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.99) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติอ้างอิงที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

3.1 ค่าที (t-distribution) จำนวนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณา
P	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่าน
แบบ เอ็ม ไอ เอ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย
เปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผล
ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความต่าง
1	22	25	3
2	20	24	4
3	26	33	7
4	24	29	5
5	25	27	2
6	20	25	5
7	24	28	4
8	25	30	5
9	20	28	8
10	27	31	4
11	23	30	7
12	24	28	4
13	27	30	3
14	21	25	4
15	24	28	4
16	28	30	2
17	25	30	5
18	22	29	7

ตารางที่ 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความต่าง
19	18	23	5
20	22	25	3
21	25	27	2
22	21	25	4
23	22	27	5
24	23	26	3
25	26	29	3
26	22	30	8
27	28	31	3
28	25	29	4
29	24	25	1
30	23	30	7
31	21	26	5
32	27	31	4
33	24	28	4
34	20	25	5
35	22	27	5
คะแนนเฉลี่ย	23.43	27.83	4.40

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที (t-test for dependent samples) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธี
การสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

การทดสอบ	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	P
ก่อนเรียน	40	23.43	2.51				
หลังเรียน	40	27.83	2.42	4.40	1.70	15.30	.05

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ
เอ็ม ไอ เอ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน มีค่า $\bar{X} = 27.83$ (S.D. = 2.42) ซึ่งมากกว่าคะแนนเฉลี่ย
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ที่มีค่า $\bar{X} = 23.43$
(S.D. = 2.51) และนอกจากนี้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานยังแสดงให้เห็นว่า คะแนนหลังเรียน
มีการกระจายตัวน้อยกว่าคะแนนก่อนเรียน อีกทั้งค่า t ที่ได้จากการคำนวณแบบ t-test for dependent
samples ของการวิจัยนี้ มีค่า $t = 15.30$ ซึ่งสูงกว่าค่า t จากตาราง t-distribution ที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ .05 ซึ่งแปลความหมายค่าทางสถิติได้ว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
พลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ
ซึ่งดำเนินการเก็บข้อมูลหลังจากนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จสิ้นแล้ว โดยนำคะแนน
จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณ เพื่อวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมาย
ทุกข้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนพึงพอใจต่อบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.54	0.50	มากที่สุด
2	นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.20	0.40	มาก
3	นักเรียนพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.37	0.54	มาก
4	นักเรียนพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.46	0.55	มาก
5	นักเรียนพึงพอใจต่อสื่อที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.40	0.55	มาก
6	นักเรียนพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.31	0.52	มาก
7	นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	4.31	0.46	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.40	0.49	มาก
9	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	4.77	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ซึ่งกันและกัน	4.31	0.46	มาก
11	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการทำงาน	4.11	0.52	มาก
12	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.17	0.51	มาก
13	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ	4.14	0.35	มาก
14	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและสนุกกับการทำงานเป็นทีม	4.43	0.55	มาก
15	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักบทบาทของผู้นำและผู้ตาม	4.14	0.49	มาก
16	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.40	0.49	มาก
17	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเชื่อมโยงความคิดและประสบการณ์ของนักเรียน	4.31	0.52	มาก
18	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียนควบคู่ไปกับทักษะอ่าน	4.09	0.44	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
19	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านสังคม	4.26	0.50	มาก
20	นักเรียนต้องการให้นำวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	4.83	0.38	มากที่สุด
	รวม	4.35	0.49	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.49)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 20 นักเรียนต้องการให้นำวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) รองลงมา คือ ข้อที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.48) และ ข้อที่ 18 วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ควบคู่ไปกับทักษะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.44)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 35 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ต็อค มีทั้งหมด 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ อยู่ระหว่าง 0.67-1.00
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.26-0.71 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24-0.47 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.77
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึงน้อยที่สุด (1) รวมจำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.71

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง และได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. เตรียมเครื่องมือการวิจัย

3. จัดปฐมนิเทศก่อนดำเนินการทดลอง

4. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) และตรวจบันทึกคะแนนไว้

5. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำผลการสอบและการฝึกทุกครั้ง มาตรวจให้คะแนน ระยะเวลาดำเนินการสอน คือ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2558 ถึง 16 ธันวาคม 2558 ใช้เวลาในการทดลองสอนเป็นเวลา 14 คาบ (คาบละ 1 ชั่วโมง) รวมเป็นจำนวน 14 วัน โดยไม่นับรวมวันที่ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และทดสอบหลังเรียน (Posttest)

6. หลังจากสอนเนื้อหาครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดิม แต่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสลับลำดับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบแล้ว มาดำเนินการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนอีกครั้งหนึ่ง (Posttest) จากนั้นตรวจและรวมคะแนนไว้

7. หลังจากทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ในวันเดียวกันกับวันที่ทำแบบทดสอบ

8. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์และคำนวณค่าทางสถิติ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือตามที่กำหนดไว้

9. นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที (t-test for dependent samples)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ พบว่า โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนมีค่า $\bar{X} = 27.83$ (S.D. = 2.42) ซึ่งมากกว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนที่มีค่า $\bar{X} = 23.43$ (S.D. = 2.51) และนอกจากนี้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานยังแสดงให้เห็นว่า คะแนนหลังเรียนมีการกระจายตัวน้อยกว่าคะแนนก่อนเรียน อีกทั้งค่า t ที่ได้จากการคำนวณแบบ t-test for dependent samples ของการวิจัยนี้ มีค่า $t = 15.30$ ซึ่งสูงกว่าค่า t จากตาราง t-distribution ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งแปลความหมายค่าทางสถิติได้ว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวม มีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.49)

อภิปรายผล

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีประเด็นในการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติจริง โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและการแก้ปัญหา ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเน้นให้นักเรียนคิดเป็นและแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนรู้ได้ อีกทั้งนักเรียนยังมีบทบาทในการเรียนมากที่สุด เพราะนักเรียนเป็นผู้ดำเนิน

กิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองตามกระบวนการที่ครูได้เตรียมไว้ ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำ เมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการเรียนรู้ และวางแผนให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา ชาญวิชิต (2547) และ ปิยวรรณ ทองอนันต์วงศ์ (2548) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย แต่เกิดความสนใจและความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค้งานกลุ่ม รวมทั้งเข้าใจและแสดงบทบาทในการเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสม เพราะในการเรียนแต่ละครั้ง นักเรียนแต่ละคนจะมีบทบาทและหน้าที่ในการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองที่ชัดเจนและไม่ซ้ำกัน โดยนักเรียนแต่ละคนจะต้องผลัดเปลี่ยนหน้าที่กันทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนทุกชั่วโมง นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงจะจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน ไม่ได้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเฉพาะทักษะการอ่านเท่านั้น แต่ยังพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียนควบคู่กันไปด้วย จึงทำให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางการฟัง การพูด และ การเขียน ร่วมกับการอ่านอยู่ตลอดเวลา ทำให้นักเรียนเพลิดเพลินกับการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม รวมทั้งให้ความสนใจในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรินทร์ โพธิ์ (2549) ชุติมา ป้าสมท์ (2557) และ เสาวรส บุญพรหม (2557)

2. จากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัย-พิทยาคม ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ พบว่า โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.49) จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค เป็นวิธีการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนมากที่สุด มุ่งเน้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ ซึ่งนักเรียนทุกคนจะมีหน้าที่และบทบาทของตนเองชัดเจน นักเรียนจึงได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ในการทำผลงานเดี่ยว/กลุ่ม ได้ฝึกทักษะการคิด รู้จักแก้ปัญหา และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างแท้จริง นักเรียนจึงสนุกสนานและเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น ในขั้นตอนที่ให้นักเรียนช่วยกันเรียงเนื้อเรื่องตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก่อน-หลัง และเนื่องจากวิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ไม่ได้มุ่งพัฒนาเฉพาะทักษะการอ่านเพียงทักษะเดียวเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะด้านการฟัง

การพูด และการเขียน ควบคู่กันไปด้วย ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบมีความสัมพันธ์กัน นักเรียนจึงมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ในลักษณะบูรณาการทุกขั้นตอน ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจด้านความหมาย และเน้นให้รู้จักคิด เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดก่อนที่จะเข้าใจเสียง และสัญลักษณ์ในลักษณะของการบูรณาการ นอกจากนี้ยังได้ฝึกทักษะกระบวนการการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นต่อการทำงาน ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย และฝึกทักษะทางสังคม จนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือลักษณะนิสัยที่ดีที่ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ สเตวิก (Stevick, 1980, p.197) ได้กล่าวว่า การเรียนทุกอย่างควรให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสัมผัสด้วยตนเอง จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายดีขึ้น ซึ่งวิธีการหนึ่งนั้นคือ ครูต้องพูดน้อย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ด้วยตนเองให้มากที่สุด รวมทั้งครูต้องพยายามสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในห้องเรียนให้เกิดขึ้น เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความมั่นใจให้นักเรียนกล้าที่จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในหลายๆ รูปแบบ โดยครูจะต้องคอยเป็นที่ปรึกษา ให้กำลังใจ ให้ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในบทเรียน และอีกประการหนึ่งคือ ครูและนักเรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพพจน์ของการเรียน ได้ชัดเจนขึ้น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้นด้วย รวมทั้งนักเรียนยังสนุกสนานและเพลิดเพลินกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ที่ตนเองได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณทองอนันต์วงศ์ (2548) ที่พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก อยู่ในระดับค่อนข้างดี

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ได้เผชิญหน้ากับปัญหา/กิจกรรมการเรียนรู้ และได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เต็มที่ โดยนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหา นอกจากนี้ นักเรียนยังมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างสัมพันธ์กัน และยังได้ฝึกทักษะทางสังคมอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก จึงเป็นวิธีการสอนอ่านที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการเลือกเนื้อหาเพื่อฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการอ่าน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับภาษา และระดับความยากง่ายของเนื้อหาหรือบทอ่าน ทั้งในด้านโครงสร้างและคำศัพท์ นอกจากนี้เนื้อหาที่นำมาใช้ควรเป็นเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนและนำมาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น อินเทอร์เน็ต นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้

1.2 สามารถนำแบบฝึกหัดจากการวิจัยนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันได้ หรืออาจปรับลดจำนวนข้อคำถามหรือความยากให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพื่อการเรียนรู้ที่ดีและมีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อศึกษาผลว่า เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค ในระยะเวลาที่มากขึ้นแล้ว จะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมากขึ้นหรือไม่

2.2 ควรนำรูปแบบการวิจัยนี้ไปใช้ทดลองเปรียบเทียบกับระดับชั้นอื่นๆ หรือวิชาอื่นๆ เพื่อศึกษาว่า วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่

2.3 ควรศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีอค

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย. (2546). **การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชา
หลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.**
- กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). **ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไชยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ :
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- กฤษยา แสงเดช. (2545). **แบบฝึกคู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม่จกจำกัด.
- จิตภา นันทานนท์. (2544, พฤศจิกายน). การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎี
โครงสร้างความรู้ (Schema Theory). **สารข่าววิชาการ, 1 (4), 15.**
- ชวาล แพรัตกุล. (2552). **เทคนิคการวัดผล. (พิมพ์ครั้งที่ 7).** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ.
- ชุตินา ป่าสมนท์. (2557). **การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA)
ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการพัฒนาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- จิตินันท์ ประทุมนันท์. (2545). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษและความคงทน
ในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย ที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.**

- ฉิชาภัทร วัฒนพานิช. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี
อรรถฐาน ด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ณัฐฉิณี ทินวงษ์. (2554). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร
ระหว่างวัฒนธรรม ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คนยา วงศ์ณะชัย. (2543). การอ่านเพื่อชีวิต. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ถนอมเพ็ญ ชูบัว. (2552). ประสิทธิภาพของวิธีการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อก (MIA)
ต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
สารนิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา
นานาชาติ (พิเศษ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.).
- ถิรวัฒน์ ต้นทนิส. (2550, พฤศจิกายน). กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษกับทฤษฎี
พื้นความรู้เดิม. วารสารอักษรศาสตร์, 29 (ฉบับพิเศษ), 120-134.
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่าน
เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตร
และวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงนภัส ชื่นพัฒนพงศ์. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและการเตรียมความพร้อมของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อการเปิดเสรีอาเซียน กรณีเปิดเสรีแรงงาน 7 อาชีพ.
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นรินทร์ โพธิ. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) กับวิธีสอนแบบปกติ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545, กุมภาพันธ์) การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน.
วารสารวิชาการ, 1 (2), 68-69.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- เบ็ญจา ลาภโสภา. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยวรรณ ทองอนันต์ดวงศ์. (2548). ผลการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ค็อก (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พัชรราวดี อักษรพิมพ์. (2554). การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นสาระทางจริยธรรม จากเรื่องเล่าพื้นบ้านภาคใต้ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรนิภา บรรจงมณี. (2548). การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุพร วนาคอนพิศาล. (2547). การศึกษาความพึงพอใจในวิชาการงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีคอนสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ยุวดี โปธายะ. (2546). การใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปใจความของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รจนา ชาญวิจิต. (2547). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ (MIA). สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- รัตนา วงศ์ยะรา. (2548). การพัฒนาชุดฝึกการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
ในจังหวัดราชบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม. กลุ่มงานวิชาการ. (2558). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557. บุรีรัมย์ : โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม.
----- (2556). หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. บุรีรัมย์ : โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2556). รายงานผลการทดสอบ
ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556.
ค้นเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2558. จาก [http://www.onetresult.niets.or.th/Announcement
Web/MainSch/](http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/MainSch/)
- (2557). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556. ค้นเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2558. จาก
<http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/MainSch/>
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วานิ์ ทองเสวด. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ใช้บริการห้องสมุดวิทยาลัย
พยาบาลเกื้อการุณย์. กรุงเทพฯ : ห้องสมุด ฝ่ายบริการทางการศึกษา วิทยาลัยพยาบาล
เกื้อการุณย์.
- วิสาข์ จิตวัตร์. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิลป์ิน บุญจันทร์ศรี. (2555). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท นิยมเล็ก. (2543). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิษณุโลก :
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

- สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์. (2545). การอ่านภาษาอังกฤษอย่างไรถึง(ไม่)เข้าใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมเกียรติ กินจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ ความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่าน แบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). บันทึกอาเซียน ASEAN DIARY : การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน [1]. ค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2557. จาก http://variety-thailand.blogspot.com/2011/07/1-2_20.html
- สมุทร เข็มชวนิช. (2543). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- . (2551). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายใจ นิยมณี. (2555). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางช้างใต้. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตร ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุกัญญา ยี่หมัดอะหลี. (2556). ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุวรรณิ เวทไธสงค์. (2544). การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สำนักงานอธิการบดี. (2555). รายงานผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจการให้บริการด้านอุปกรณ์ การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- เสาวรศ บุญพรหม. (2557). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการ ของเมอร์ตอกซ์ (MIA) กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อัญจรา วงศ์ไธธร. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญจรวรรณ ศิริรัตน์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ วาสน์อำนวย. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มกับวิธีการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุซุพร บถพิบูลย์. (2550). ผลของวิธีการสอนแบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเดชะปัตตนิยานุถูล จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุบลรัตน์ อ่วมด้วง. (2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเอกเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อำไพ เกียรติชัย. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มกับวิธีการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Adams, M. J., & Bruce. B. C. (1982). Background knowledge and reading comprehension. In J.A. Langer & M.T. Smith-Burke (Eds.). **Reader meets author bridging the 2ap**. Newark, DE: International Reading Association.
- Alderson, C. J. (2000). **Assessing reading**. London: Cambridge University Press.
- Anderson, R. C. & Pearson, D. P. (1984). A schema-theoretic view of basic processes in reading comprehension. **Handbook of reading research**. New York : Longman.
- Brown, J. & Hudson, T. (1998). The alternative assessment: A process that promotes collaboration and reflection. **TESOL**. 32 (1), 4.
- Delaney, N. M. (1985). The effect of strategy training on comprehension of implicit and explicit information in familiar and unfamiliar expository test. **Dissertation abstract international**, 10 (2), 25.
- Dollas, S. & Miller, L. L. (1982). **Developing efficiency**. (3rd ed.). Minisota : Burgess Publishing Company.
- Elba, D. (2006). Applying current approaches to the teaching of reading. **Teaching English forum**. 44 (1), 8-15.
- Flood, J. & Lapp, D. (1990). Reading comprehension instruction for at-risk students : research-based practices that make a difference. **Journal of reading**, 33 (7), 490.
- Graves, M. F., Juel, C., & Graves, B. B. (1998). **Teaching reading in the 21st century**. Needham Heights, MA : Allyn & Bacon.
- Murdoch, G. S. (1986). A more integrated approach to the teaching of reading. **English Teaching Forum**, 34 (1), 9-15.
- Piaget, J. (1970). **The science of education and the psychology of the child**. NY : Grossman.
- Paris, S. G., Wasik, B. A., & Turner, J. C. (1991). The development of strategic readers. In

R. Barr, M.L. Rivers, W.M. (1981). **Teaching foreign language skill**. (2nd ed.). London :
The University of Chicago Press Ltd.,.

Rumelheart, D. E. (1980). Schemata : The building blocks of cognition. In R.J. Spiro, B.C.
Bruce & W.F. Brewer (Eds.). **Theoretical issues in reading comprehension**.
Hillsdale, NJ : Erlbaum.

----- (1985). Schemata : the building blocks of cognition. John Guthrie (Ed.).

Comprehension and reading reviews. New York : International Reading Association.

Stevick, E. W. (1980). **Memory, meaning and method**. Rowley, Massachusetts : Newbury.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นางวรรณภา อุบลลา ครู คศ. 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบ้านเสม็ดโคกตาล
2. นางสุวีรัตน์ ทองดี ครู คศ. 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบ้านเสม็ด
3. นางอภัสนันท์ นิธิพัฒน์ชูโชติ ครู คศ. 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๓๔.๐๔/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๒๓ ถนนอัสสัมชัญ แขวงศิริราชูฎี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

9 ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมื่อวิจัย

เรียน นางวรรณภา อุบลลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๓. แผนการเรียนรู๋	จำนวน ๓๕ แผน
	๒. แบบประเมินแผนการเรียนรู๋	จำนวน ๓ ชุด
	๓. แบบทดสอบ	จำนวน ๓ ชุด
	๔. แบบประเมินแบบทดสอบ	จำนวน ๓ ชุด
	๕. แบบประเมินความพึงพอใจ	จำนวน ๓ ชุด
	๖. แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวอัญชัญ ศรีลาบุษ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลศึกษาชัยพินยาศึก โดยใช่วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอช” ทางหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมื่อวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิรัตน์ เจียงสะอาด)

คณาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๓๗-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ที่ ศก ๐๔๖๐๔.๐๑/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาววิรัตน์ ทองดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แผนการเรียนรู้อ	จำนวน ๑๔ แผน
	๒. แบบประเมินแผนการเรียนรู้อ	จำนวน ๓ ชุด
	๓. แบบทดสอบ	จำนวน ๓ ชุด
	๔. แบบประเมินแบบทดสอบ	จำนวน ๓ ชุด
	๕. แบบประเมินความพึงพอใจ	จำนวน ๓ ชุด
	๖. แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาววิรัตน์ ทองดี ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์" ตามหลักสูตรศาสตราจารย์พิเศษ สาขาการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีรรมณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๖๓๕-๕๖๐๐๐ ๙๕ ๓๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๐๘/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงศิริบุญชัย
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอยื่นเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอภัสรินทร์ นิธิทัศนัญโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แผนการเรียนรู้อ	จำนวน ๑๔ แผน
	๒. แบบประเมินแผนการเรียนรู้อ	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบทดสอบ	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบประเมินแบบทดสอบ	จำนวน ๑ ชุด
	๕. แบบประเมินความพึงพอใจ	จำนวน ๑ ชุด
	๖. แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอัญชัญ ศรีลาบุช ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการ
ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่าน
แบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์” ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถที่
จะได้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรมย์ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๒๖-๗๖๐๐ ต่อ ๓๘๑๓

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

English Reading Comprehension Ability Test (Pretest-Posttest)

Matthayomsuksa 6 Students, Plubplachapitthayakhom School

Read the following passages and choose the correct alternative to answer the questions.

There are about 10 million types of insects in the world. These little creatures live in our homes and gardens. Some live near water, others live in fields, parks and forests. Some insects come out during the day while others come out at night.

5 Insects are really important they keep our gardens clean and they eat dead leaves and other waste. They are also important food for birds and other animals. Some insects, like bees, even make food-honey.

Insects such as bees, wasps, ants, and termites have **intricate** societies in which different members are specialized in food-gathering, defense, and reproduction. The life of a worker honeybee is even separated into successive occupations.

10 During the first three weeks the young worker takes care of the queen and her eggs, clean out the hive, cools the hive by fanning its wings at the entrance, and attacks or wall in intruders. Only after this apprenticeship is **the graduate** allowed to leave the hive and hunt for nectar and pollen.

1. According to the context, the word '**intricate**' in line 7 means_____ .
 - a. complicated
 - b. disorderly
 - c. simple
 - d. strange

2. The insect group in the passage is mentioned together because they each have_____.
 - a. division of labor among members
 - b. relationships that are similar to those of humans
 - c. comparable methods of defense and reproduction
 - d. environmental needs that conflict with other groups

3. According to the passage, what does '**the graduate**' in line 12 refer to_____.
 - a. the queen
 - b. the hive
 - c. the worker bee
 - d. the newly-hatched egg

4. Which of the following is true of a worker bee in the first phase of its life?
- a. It mates and lays eggs.
 - b. It constructs a new hive.
 - c. It does many jobs within the hive.
 - d. It is assigned to permanent job.
5. What is the main topic of the passage?
- a. Life pattern of individual worker bees
 - b. Occupations of different kinds of insects
 - c. Reproductive behavior in insect societies
 - d. A comparison of bees, wasps, ants, and termites

Most animals are given only a short period of training before their parents leave **them**. For many animals the training period lasts but a matter of days or weeks. This is not so with the clever little fox. Young foxes learn from their parents how to catch food and escape from enemies for almost six months before they strike out on their own.

6. According to the passage, what does '**them**' in line 1 refer to _____.
- a. foxes
 - b. baby animals
 - c. most animals
 - d. clever little foxes
7. What is this paragraph mainly about?
- a. The clever little fox
 - b. A short period of animal training
 - c. Six months of young foxes' training
 - d. The last training period of young animals
8. We can conclude that the fox _____.
- a. never learns his lesson
 - b. really doesn't try very hard
 - c. might be more stupid than other animals
 - d. might have more difficult things to learn than many other animals

In studies, wasps have laid their eggs in from 80 to 100 percent of the corn earworms in an effected field. Scientists now are looking for ways to produce large amounts of the wasps in the laboratory to be released on farms. They say farmers need between 300 and 600 female wasps for each acre. This number, they say, will provide a **healthy** population of wasps to control harmful insects.

9. Which is the closest in meaning to '**healthy**' in "a healthy population"?
- a. fit b. plentiful c. beneficial d. resistant

10. The last sentence implies that _____.
- a. insects can be controlled by wasps
 b. farmers take the wasps' eggs to make a healthy food
 c. the wasps help farmers to protect their products in the field
 d. scientists can produce large amounts of the wasps for killing insects

11. What will happen if there are a lot of insects on farms?
- a. Farmers will gain a lot of products.
 b. Farmers' product will be destroyed by insects.
 c. Insects will remove the farmers' products from their farms.
 d. Farmers will have to find large amounts of the wasps to release on their farms.

1. Make sure the machine is plugged in and is on. If there is a switch then switch it on, there should be a power button which should say power on/off, or a line and most of a circle
2. Put the paper that you want to copy on the screen on the top, be sure not to touch the screen with your fingers.
3. Press the copy button and wait for all of the pages are out.

12. What are the given steps for?
- a. A camera b. A scanner
 c. A photocopier d. A cash register calculator

13. It is most likely that this message is taken from _____.
- a. a magazine b. a fable
 c. a label d. a manual

Recycling Paper

Recycling paper is a big part of keeping our environment clean. When paper, cardboard or wood products are recycled, we don't need to chop as many trees down. Recycling ensures the water is polluted 35 percent less and the air is polluted 74 percent less than they would be otherwise.

5 The recycling process can be highly complex. First, the customer throws out old magazines, juice cartons, and even telephone directories. Second, a recycling truck comes around to homes and office buildings. This truck picks up those and takes them to a recycling plant. Then various types of paper are sorted by grade. This is the third process. Getting the ink out of the paper fiber is the
10 forth and most important process. This is called the deinking process. All the ink on newspaper, scrap paper and even milk cartons needs to be removed. It involves a difficult chemical and mechanical process. The paper is washed with soapy water. This removes the ink and any plastic coating or glue. At this point, the paper is very wet and **mushy**. The fifth process is putting this wet paper into a vast holding tank. The staff at the recycling plant then adds different material to the
15 wet paper. This is how different types of new paper are made. Of course, A4 paper for computer printers need to be a different thickness than that of paper grocery bags. The sixth process is spreading the types of paper onto large flat sheets. The largest of these sheets will be used for newsprint to make newspapers. The final process is the drying stage. After that the paper is ready to be shipped.

20 By recycling paper, we cannot only save trees, but also save energy. Making one roll of recycled newspaper used 40~64 percent less energy than going to the forest and cutting down another tree. But there are limits to recycling paper. After a piece of wood pulp paper is recycled 4~5 times, the individual fibers in the paper become too weak. The recycled paper cannot be made into new paper products.

14. The fourth and most important step of recycling paper is _____.
- cleaning out the recycling truck
 - putting the wet paper into the holding tanks
 - removing the ink from newspaper or cardboard
 - choosing different thicknesses for the new paper

15. What happens after the fifth step?

- a. The ink is washed with soapy water.
- b. Wood pulp paper is recycled again.
- c. The recycling staff adds color to the paper
- d. The types of paper are spread onto large sheets.

16. Which one is the best to be a short paragraph?

- 1. The sixth process is spreading the different types of paper onto large flat sheets.
- 2. Getting the ink out of the paper fiber is the forth process.
- 3. By recycling paper, we cannot only save trees, but also save energy.
- 4. The first three steps involve throwing out garbage, garbage pickup and sorting various types of paper by grade.
- 5. The fifth process is adding different material to the wet paper.
- 6. Recycling paper is a big part of protecting the environment.

- a. 4 – 2 – 5 – 1 – 6 – 3
- b. 6 – 4 – 2 – 5 – 1 – 3
- c. 4 – 5 – 1 – 6 – 2 – 3
- d. 4 – 2 – 5 – 1 – 3 – 6

17. What is the passage mainly about?

- a. The process of recycling paper.
- b. The importance of recycling things.
- c. The pros and cons of recycling paper.
- d. The chemical process of making wood products.

18. What is the closest meaning to **mushy** (in line 11) as it's used in the passage?

- a. clean and pure
- b. soft and pulpy
- c. rough and hard
- d. dirty and heavy

19. If there is no recycling paper today, what is the first resource which will be effected?

- a. Trees
- b. Energy
- c. The air
- d. The water

20. What would be the main purpose of the writer?

- a. To advise
- b. To entertain
- c. To instruct
- d. To inform

The Cape Sable seaside sparrow, a tiny bird that lives only in Florida’s Everglades and one of the world’s most endangered species, has started to make a **comeback** this spring, environmentalists said.

5 A survey team has spotted at least 6,000 of the sparrows in the Everglades this spring, up from an estimated 4,000 to 5,000. The increase followed a decision by flooding control engineers not to inundate a key nesting ground.

Despite the good news, the Cape Sable seaside sparrow remains on the endangered list. Since 1981, its numbers have dropped more than 60 percent. The Everglades is home to at least 14 animal species classified as threatened or endangered.

10 Ecologists had argued the best way to save the sparrow was for flood-control engineers to stop storing and releasing millions of gallons of water in farm and **residential areas** surrounding Everglades National Park.

15 This year, the fight got as far as Washington before engineers decide they would not open the gates and flood an important sparrow nesting area. Environmentalists had warned that flooding this year could lead to the upturn in the sparrow’s population. “By doing **this**, we have allowed the species to recover,” an ecologist said.

21. The word “**comeback**” (line 2) means _____.
a. fight to its nesting area	b. increase in numbers
c. change in flight patterns	d. return of its popularity
22. Ecologists were worried about the Cape Sable seaside sparrow because _____.
a. its numbers had fallen	b. it had been classified as extinct
c. it had moved to other areas	d. its nesting area had been discovered
23. The phrase “**residential areas**” (line 11) refers to areas where _____.
a. people live	b. tourists stay
c. factories are located	d. birds are protected

24. The word “**this**” (line 15) refers to the _____.
- protection of the sparrow nesting area
 - fight between engineers and ecologists
 - engineers’ idea of flooding the Everglades residential areas
 - decision to store water in the farms around Everglades National Park
25. From the passage, ecologists seemed to be _____ towards the number of sparrows.
- hopeful
 - disappointed
 - enthusiastic
 - anxious
26. It can be inferred that this year the engineers did not open the gates because _____.
- they agreed with the ecologists
 - there was a risk of flooding farmland
 - there was a water shortage the year before
 - they know Washington would not support them
27. The main idea of the passage is _____.
- why Cape Sable seaside sparrows leave their nesting area
 - why birds in Everglades National Park become endangered species
 - how the Cape Sable seaside sparrows was saved from becoming extinct
 - how ecologists challenged engineers on Everglades National Park’s flood control
28. What kind of the sentence in paragraph 4 is this?
- Fact
 - Opinion
 - Fantasy
 - Analysis
29. The above passage is most probably found on _____.
- Letter
 - Encyclopedias
 - Textbooks
 - Newspapers

Killer African Bees and Locusts

Bees and Locusts

We have all seen bees buzzing around the garden flowers. We have even heard locusts chirping on summer nights. But have you ever seen hundreds of thousands of bees or millions of locusts swarming around? Both African honeybees, which are aggressive killer bees, and locusts often cause problems. Aggressive killer bees have harmed humans while locust swarms eat farmers’ crops.

Escape from Brazil

In 1957, a beekeeper in Brazil was trying to breed stronger bees. He wanted bees that would produce more honey. He mated two species of bees. One of the bee types was the Tanzanian African bee. This was a mistake. When the two bee species mated, they created a third very aggressive bee species. Regrettably, 26 of these new aggressive African queen bees escaped from their bee hives. They have since interbred with more common and non-aggressive European bees all around the world.

Killer Bees

These African bees have a tendency to swarm or attack other bees or even humans. The African bee is easily upset. This gave them the nickname “Killer Bees.” By the late 1990s, hundreds of thousands of African bees had flown to Central American and dominated other species of bees. They have even made their way to Texas and Louisiana. They have killed at least 14 people in the United States, and many people are afraid of them. When the African killer bees sting, they produce a smell similar to that of bananas. This attracts other killer bees. To make matters worse, Hollywood has made some horror movies about killer bees. This has caused people to be more scared than they need to be.

Locusts

Locusts or grasshoppers are normally harmless insects. But in Africa, China and Australia, locusts have caused massive destruction of farm crops. Due to overcrowding, locusts can start to swarm a field, eating everything in it in a few hours. The amount of locusts in one swarm can be up to a billion. This causes economic hardship for farmers and communities. Just before they fly, locusts turn a darker color and the muscles get bigger in their legs. The locust swarms are so dense that light from the Sun is blocked out.

30. What is similar about locusts and European bees?

- a. European bees and locusts cannot fly that far.
- b. They are normally quiet and non-aggressive.
- c. They both have nicknames from Hollywood films.
- d. They usually prefer to attack humans and animals.

31. What is different between African bees and locusts?
- Locusts are very harmful, but African bees are not.
 - Locusts fly in a circle pattern, but African bees fly straight.
 - Locusts eat farmer's crops, and African bees attack humans.
 - Locusts swarm only in South America, but African bees swarm around the world.
32. Why were the two bee species mated?
- To train bees to kill locusts in China.
 - To make a bee that could fight effectively.
 - To sell the stronger bee to African nations.
 - To create a bee that could produce more honey.
33. Which of the following is NOT true about locusts?
- There can be up to a billion in a swarm.
 - They have a good impact on the social economy.
 - They can cause massive destruction of farm crops.
 - They usually can be seen in Africa, China and Australia.
34. What is similar about African bees and locusts?
- They can be very harmful to humans.
 - Swarming is caused due an overcrowding of this insect.
 - This species can suddenly swarm over a field destroying crops.
 - Two types of this species were mated, creating a very violent version.
35. What is the character trait of African bees?
- Disturbed
 - Greedy
 - Mean
 - Rude

There are some simple things that we can do to help wild animals. First, we can think about the things we throw away.

Six-pack rings

Your cans of cola probably come in a six-pack and are held together by plastic rings. Unfortunately, many of these rings end up in rivers and seas.

These six-pack rings are invisible when they are in the water. The rings can get caught around the necks, beaks or legs of seabirds and fish. The rings can strangle them, drown them or cause them to starve to death. They may also get caught around the necks of baby seals. When the seals grow, the rings can strangle them.

It is very sad, but you can help! Just cut the rings before you throw them away. Also, if you find any rings on the ground, cut the rings and then throw them away.

36. What is the author's mood towards the sea animals?
- a. Angry b. Concerned c. Loving d. Hopeful
37. What message did the writer try to pass on to the readers?
- a. The writer gave information about the six-pack rings.
 b. The writer wanted to show how he cared of sea animals.
 c. The writer showed the reasons that decreased animals in the sea.
 d. The writer asked the readers to help the sea animals from the rings.
38. What is the kind of these sentences?
- “It is very sad, but you can help! Just cut the rings before you throw them away. Also, if you find any rings on the ground, cut the rings and then throw them away.”
- a. Fact b. Opinion c. Fantasy d. Analysis

AFTER AN EARTHQUAKE:

Check for injuries. Give first aid, **if necessary**. Report injuries and damage to the Building Emergency Coordinator. Use a flashlight – not matches or candles – for light.

39. “**If necessary**” could be replaced by “if _____.”
- a. you know how to
 - b. you learn when to
 - c. someone is injured
 - d. someone is check
40. This passage is mainly about _____.
- a. how to do after an earthquake
 - b. the damage after an earthquake
 - c. where to go after an earthquake
 - d. reporting the situation after an earthquake

***** **The End** *****

ANSWER KEY:

1	a	11	b	21	b	31	c
2	a	12	c	22	c	32	d
3	c	13	d	23	a	33	b
4	c	14	c	24	a	34	b
5	a	15	d	25	d	35	a
6	b	16	b	26	a	36	b
7	d	17	a	27	c	37	d
8	d	18	b	28	b	38	b
9	b	19	a	29	d	39	c
10	c	20	d	30	b	40	a

แนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางสรุปแผนการจัดการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่ย่านได้ (K) 2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่ย่านได้ (K) 2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุเหตุและผลของเรื่องที่ย่านได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้ (K) 2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากเรื่องที่ย่านได้ (K) 3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้ (K)

(ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K) 3. ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้ (K) 2. เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้ (K) 2. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้ (K) 3. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้ (K) 2. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้ (K)

(ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จุดประสงค์การเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K) 2. ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. วิเคราะห์ตัวละครได้ (K) 4. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิเคราะห์ตัวละครได้ (K) 2. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้ (K)

- ตัวอย่าง -

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ แผนที่ 1

Theme : Travel

Topic : Maps

รหัสวิชา อ33102

ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้สอน นางสาวอัญชัญ ศรีลาบุษ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้ (K)
2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ (K)
3. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้ (K)

2. สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีเกี่ยวกับการใช้แผนที่ในการเดินทางโดยรถไฟฟ้าใต้ดินของกรุงลอนดอน เป็นการฝึกและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ในด้านการตีความความหมายคำศัพท์/วลีโดยใช้บริบท การบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน และการระบุประเด็นหลักของเรื่อง ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนได้

3. สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge – K)

หน้าที่ทางภาษา (Function) :	การแสดงข้อมูลตามความเป็นจริง (Imparting and seeking factual information)
คำศัพท์ (Vocabulary) :	pollution, set off, valley, landmark, poetry, feature, navigation, trek, arrangement, logical,
โครงสร้าง (Structure) :	-
วัฒนธรรม (Culture) :	- วิวัฒนาการการเกิดแผนที่รถไฟฟ้าใต้ดินซึ่งเป็นต้นแบบของแผนที่รถไฟฟ้าใต้ดินที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

- GPS (global positioning system)

ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P) : กระบวนการอ่าน กระบวนการกลุ่ม

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute – A) : มีความมุ่งมั่นในการทำงานและใฝ่เรียนรู้

4. หลักฐานการเรียนรู้

4.1 ชิ้นงาน / ภาระงาน

ไปงาน Worksheet A – B

4.2 การวัดผลและประเมินผล

ตรวจไปงาน Worksheet A – B

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ)

(ก่อนเริ่มจัดการเรียนการสอนแผนที่ 1)

- ทดสอบก่อนเรียน

- ครูอธิบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ พร้อมกับแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 – 6 คน โดยการกำหนดหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ดังนี้

1. ประธานกลุ่ม เป็นผู้ดูแลการทำงาน และตรวจงานชิ้นสุดท้ายของแต่ละไปงาน ก่อนนำเสนอ

2. สมาชิกคนที่ 1 เป็นผู้เขียนคำตอบในไปงาน A , B

3. สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้เขียนคำตอบในไปงาน C , D

4. สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้เขียนคำตอบในไปงาน E

5. สมาชิกคนที่ 4 เป็นผู้นำแถบประโยคข้อความที่ได้จากการต่อ Jigsaw ร่วมกันของกลุ่ม ดิบบนกระดานดำ

6. สมาชิกคนที่ 5 เป็นผู้อ่านประโยคข้อความที่ได้จากการทำกิจกรรมการต่อ Jigsaw ร่วมกัน

* สมาชิกแต่ละคนจะต้องสลับหน้าที่กันไปทุก 2 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในชั่วโมงนี้ว่า นักเรียนต้องอ่านเนื้อเรื่องและจดจำรายละเอียดต่างๆ ของเรื่องที่อ่านให้ได้มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมในไปงานต่างๆ

ได้แก่ ในด้านการตีความหมายคำศัพท์/วลีโดยใช้บริบท การบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน และ ระบุประเด็นหลักของเรื่อง ดังนั้นนักเรียนจะต้องตั้งใจทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน อย่างเต็มความสามารถและรอบคอบ โดยครูจะวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากการตรวจให้คะแนนใบงาน สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออก ด้านความมุ่งมั่นในการทำงานและความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนด้วย

3. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มย่อยตามที่ครูได้แบ่งไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว
4. ครูดำเนินการสอนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading activities)

ขั้นที่ 1 ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (priming questions) : 10 นาที

1. ครูตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียน โดยใช้ Pre-reading questions ถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าตามประสบการณ์ของตน ดังต่อไปนี้

Pre-reading questions:

- Do you know a map?
 - Can you explain about a map?
 - Have you ever seen an underground map?
 - Does an underground map differ from a general map?
2. ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยไม่บอกว่าคุณคำตอบใดถูกหรือผิด

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (understanding vocabulary) : 20 นาที

1. ครูเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดาน
 - Most living creatures in the sea are affected by pollution.
 - We set off for London just after ten.
 - The heavy rain brought floods in the valley.
 - The Empire State Building is a familiar landmark on the New York skyline.

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมายของคำ/วลีที่ถูกขีดเส้นใต้ โดยให้นักเรียน สังเกตและแปลความหมายคำอื่นๆ ในประโยคเพื่อช่วยในการคาดเดาความหมายของคำ/วลีที่ถูกขีดเส้นใต้ไว้ ถ้านักเรียนไม่สามารถบอกความหมายได้ถูกต้อง ให้ครูอธิบายและบอกความหมายให้นักเรียนทราบ

3. ครูแจกใบงานคำศัพท์ (Worksheet A) ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัด โดยเลือกคำที่เหมาะสมและแทนที่ลงไปในช่วงว่าง แนะนำการทำแบบฝึกหัดโดยให้นักเรียนสังเกตและตีความหมายจากคำบริบทในประโยค ครูใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

T : Look at worksheet A. Read the following sentences and choose a suitable word to fill in each blank. You have 10 minutes to do this task. Start.

4. ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

5. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยใบงานคำศัพท์ (Worksheet A) และอธิบายที่มาของคำตอบนั้นๆ

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading activities)

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) : 30 นาที

1. ครูแจกใบงาน (Worksheet B) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับแผนที่รถไฟใต้ดิน ก่อนเริ่มอ่าน ครูแนะนำวิธีการหารายละเอียดและประเด็นหลัก/ใจความสำคัญของเรื่องให้นักเรียนทราบ จากนั้นจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องพร้อมกับทำแบบฝึกหัดตอบคำถามย่อยๆ ที่ปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่องโดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

T : You have 20 minutes to read this text and answer the questions beside the text. Start.

2. ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และคอยให้ความช่วยเหลือ/แนะนำกลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่าน

3. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบบนกระดาน

4. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง โดยอ่านและแปลความหมายของบทอ่านทีละประโยคจนจบเรื่อง เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน รวมทั้งครูอธิบายสอดแทรกความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างทางภาษาและไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านให้นักเรียนทราบด้วย

6. สื่อการเรียนรู้

1. ใบงาน Worksheet A – B
2. พจนานุกรมภาษาอังกฤษ – อังกฤษ

7. แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

8. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายเรืองวิศ พายุหะธำรงรัตน์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวอัญชัญ ศรีลานุช)

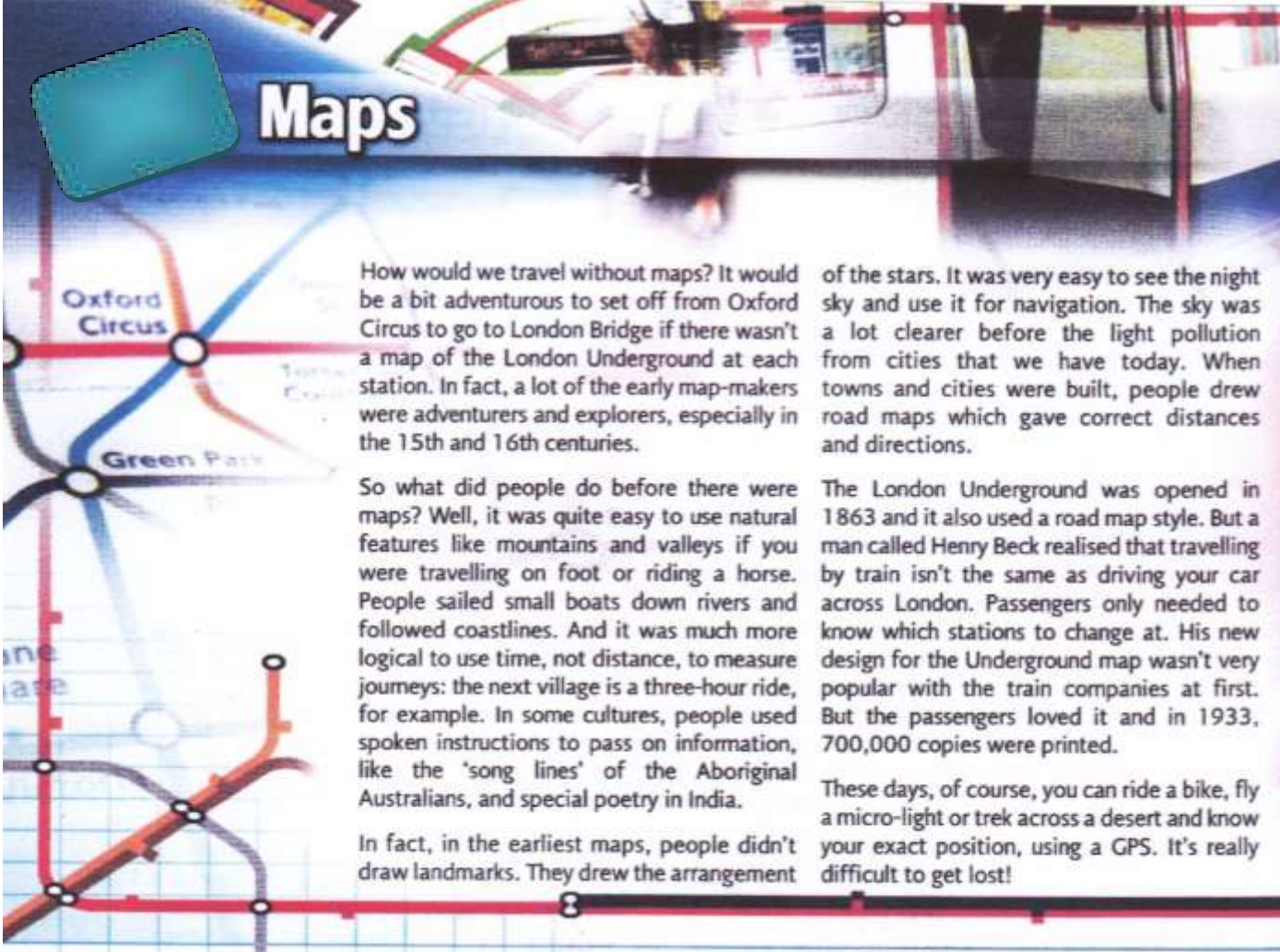
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก

สื่อประกอบการเรียนรู้

- บทอ่าน
- ใบงาน Worksheet A
- ใบงาน Worksheet B
- เฉลย Worksheet A
- เฉลย Worksheet B
- แบบบันทึกคะแนนใบงาน
- พจนานุกรมอังกฤษ – อังกฤษ

PASSAGE

Maps

How would we travel without maps? It would be a bit adventurous to set off from Oxford Circus to go to London Bridge if there wasn't a map of the London Underground at each station. In fact, a lot of the early map-makers were adventurers and explorers, especially in the 15th and 16th centuries.

So what did people do before there were maps? Well, it was quite easy to use natural features like mountains and valleys if you were travelling on foot or riding a horse. People sailed small boats down rivers and followed coastlines. And it was much more logical to use time, not distance, to measure journeys: the next village is a three-hour ride, for example. In some cultures, people used spoken instructions to pass on information, like the 'song lines' of the Aboriginal Australians, and special poetry in India.

In fact, in the earliest maps, people didn't draw landmarks. They drew the arrangement

of the stars. It was very easy to see the night sky and use it for navigation. The sky was a lot clearer before the light pollution from cities that we have today. When towns and cities were built, people drew road maps which gave correct distances and directions.

The London Underground was opened in 1863 and it also used a road map style. But a man called Henry Beck realised that travelling by train isn't the same as driving your car across London. Passengers only needed to know which stations to change at. His new design for the Underground map wasn't very popular with the train companies at first. But the passengers loved it and in 1933, 700,000 copies were printed.

These days, of course, you can ride a bike, fly a micro-light or trek across a desert and know your exact position, using a GPS. It's really difficult to get lost!

Pre-reading questions:

- Do you know a map?
- Can you explain about a map?
- Have you ever seen an underground map?
- Does an underground map differ from a general map?

From: Student's Book

English Explorer 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Page 90

Worksheet A

Group Number

1. The leader of group:

2.

3.

4.

5.

6.

Tip: Analyzing Language

To analyze both language and vocabulary, look closely at how the words, phrases, and sentence structure are used. Understand in what context they are used in the passage and what the overall meaning is. Then you can understand the different ways ideas are expressed.

Direction : Read the following sentences and choose a suitable word to fill in each blank

features	navigation	trek	arrangements	poetry	logical
----------	------------	------	--------------	--------	---------

1. It's a long _____ into town.
2. It was a _____ conclusion from the child's point of view.
3. Early explorers used the stars for _____.
4. It's a good plans of the possible seating _____.
5. I spent the whole evening reading the _____ of Sunthron Phu.
6. The geographical _____ here are similar to those of our prefecture.

Worksheet B

Group Number

1. The leader of group :

2.

3.

4.

5.

6.

Tip: Facts and Details

Facts and details are small pieces of information. You need to remember specific details and essential information within the story. Try to focus on the facts and details mentioned in the passage that can be proven true. Details are sentences that talk about the main idea.

Tip: Main Point / Main discuss / Main Issue

The most important or central thought of a paragraph or larger section of text, which tells the reader what the text is about.

Direction: Read the passage with your friends in group and answer the questions.

 <p>How would we travel without maps? It would be a bit adventurous to set off from Oxford Circus to go to London Bridge if there wasn't a map of the London Underground at each station. In fact, a lot of the early map-makers were adventurers and explorers, especially in the 15th and 16th centuries.</p> <p>So what did people do before there were maps? Well, it was quite easy to use natural features like mountains and valleys if you were travelling on foot or riding a horse. People sailed small boats down rivers and followed coastlines. And it was much more logical to use time, not distance, to measure journeys: the next village is a three-hour ride, for example. In some cultures, people used spoken instructions to pass on information, like the 'song lines' of the Aboriginal Australians, and special poetry in India.</p> <p>In fact, in the earliest maps, people didn't draw landmarks. They drew the arrangement of the stars. It was very easy to see the night sky and use it for navigation. The sky was a lot clearer before the light pollution from cities that we have today. When towns and cities were built, people drew road maps which gave correct distances and directions.</p> <p>The London Underground was opened in 1863 and it also used a road map style. But a man called Henry Beck realised that travelling by train isn't the same as driving your car across London. Passengers only needed to know which stations to change at. His new design for the Underground map wasn't very popular with the train companies at first. But the passengers loved it and in 1933, 700,000 copies were printed.</p> <p>These days, of course, you can ride a bike, fly a micro-light or trek across a desert and know your exact position, using a GPS. It's really difficult to get lost!</p>	<p>Answer the questions.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. What is the passage mainly about? _____ 2. Who were the early map-makers? _____ 3. In the past, what did people use for giving directions? _____ 4. What was the first thing that people used for giving distances and directions? _____ 5. In the third paragraph, what can be inferred about the pollution in the present? _____ 6. When was the Underground map in Henry Beck style popular? _____
--	--

ເຈດຍ

Worksheet A

Direction : Read the following sentences and choose a suitable word to fill in each blank

1. trek	2. logical	3. navigation	4. arrangement
5. poetry	6. feature		

ເຈດຍ

Worksheet B

Direction : Read the passage with your friends in group and answer the questions.

Answers will vary.

Guide lines:

1. A history of maps
2. The early map-makers were adventurers and explorers.
3. In the past, people used natural features for giving directions.
4. The first thing that people used for giving distances and directions was the arrangement of the stars.
5. In the third paragraph, we can be inferred that the pollution in the present time are bad.
6. The Underground map in Henry Beck style was popular in 1933.

แบบบันทึกคะแนนใบงาน

วิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Theme: Travel

Topic: Maps

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน บันทึกคะแนนที่ได้จากการตรวจใบงาน A และ B โดยเขียนคะแนน
ที่แต่ละกลุ่มทำได้ลงในตารางให้ถูกต้อง

กลุ่ม ที่	สมาชิก ชื่อ - นามสกุล	คะแนน		รวมคะแนน (12 คะแนน)	สรุปการประเมิน	
		Worksheet A (6 คะแนน)	Worksheet B (6 คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	1.					
	2.					
	3.					
	4.					
	5.					
	6.					
2	1.					
	2.					
	3.					
	4.					
	5.					
	6.					
3	1.					
	2.					
	3.					
	4.					
	5.					
	6.					

แบบบันทึกคะแนนใบงาน (ต่อ)

กลุ่ม ที่	สมาชิก ชื่อ - นามสกุล	คะแนน		รวมคะแนน (12 คะแนน)	สรุปการประเมิน	
		Worksheet A (6 คะแนน)	Worksheet B (6 คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน
4	1.					
	2.					
	3.					
	4.					
	5.					
	6.					
5	1.					
	2.					
	3.					
	4.					
	5.					
	6.					
6	1.					
	2.					
	3.					
	4.					
	5.					
	6.					

(ลงชื่อ) _____ ผู้สอน/ผู้บันทึก

(นางสาวอัญชัญ ศรีตานุช)

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนแต่ละกลุ่มทำคะแนนรวมได้อย่างน้อย ร้อยละ 66.67 หรือ 8 คะแนนขึ้นไป
จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

- ตัวอย่าง -

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ แผนที่ 2

Theme : Travel

Topic : Maps

รหัสวิชา อ33102

ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาคเรียนที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้สอน นางสาวอัญชัญ ศรีลาหุข

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
2. จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้ (K)

2. สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีเกี่ยวกับการใช้แผนที่ในการเดินทางโดยรถไฟฟ้าใต้ดินของกรุงลอนดอน เป็นการฝึกและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ในด้านการตั้งชื่อเรื่องและการจับใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนได้

3. สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge – K)

หน้าที่ทางภาษา (Function) : การแสดงข้อมูลตามความเป็นจริง (Imparting and seeking factual information)

คำศัพท์ (Vocabulary) : -

โครงสร้าง (Structure) : Quantifiers and adjective

วัฒนธรรม (Culture) : - วิวัฒนาการการเกิดแผนที่รถไฟฟ้าใต้ดินซึ่งเป็นต้นแบบของแผนที่รถไฟฟ้าใต้ดินที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน
- GPS (global positioning system)

ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P) : กระบวนการอ่าน กระบวนการกลุ่ม

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute – A) : มีความมุ่งมั่นในการทำงานและใฝ่เรียนรู้

4. หลักฐานการเรียนรู้

4.1 ชิ้นงาน / ภาระงาน

ใบงาน Worksheet C – E

4.2 การวัดผลและประเมินผล

ตรวจใบงาน Worksheet C – E

5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ)

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทักทายนักเรียน

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในชั่วโมงนี้ว่า นักเรียนต้องอ่านเนื้อเรื่องและจดจำรายละเอียดต่างๆ ของเรื่องที่อ่านให้ได้มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมในใบงานต่างๆ ได้แก่ การตั้งชื่อเรื่องและการจับใจความสำคัญของเรื่อง ดังนั้นนักเรียนจะต้องตั้งใจทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนอย่างเต็มความสามารถและรอบคอบ โดยครูจะวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากการตรวจให้คะแนนใบงาน สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออกด้านความมุ่งมั่นในการทำงานและความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนด้วย

3. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มย่อยตามที่ครูได้แบ่งไว้ก่อนหน้าแล้ว

4. ครูดำเนินการสอนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ต่อจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading activities)

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (understanding the text) : 20 นาที

1. ครูอธิบายการหาชื่อเรื่องและการจับใจความสำคัญ

2. ครูแจกใบงาน (Worksheet C) พร้อมบอกวิธีทำแบบฝึกหัดโดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

T : You have 15 minutes to complete the sentences according to the text. Start.

3. ครูสังเกตการร่วมกันทำกิจกรรมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และคอยให้ความช่วยเหลือ/แนะนำกลุ่มที่ประสบปัญหาในการเขียนตอบ

4. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลย โดยครูถามและสุ่มผู้แทนนักเรียนคนใดคนหนึ่งจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ตอบคำถาม พร้อมทั้งบอกรายละเอียดของแหล่งที่มาของคำตอบนั้น

ทีละข้อ ครูตรวจสอบและช่วยแก้ไขข้อผิดพลาด และเขียนคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน ทำเช่นนี้จนครบทุกข้อ โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

T : What is your answer?
Where do you find your answer?

กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading activities)

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (transferring information) : 15 นาที

1. ครูแจกใบงาน (Worksheet D) แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านเรื่อง เติมลงในแผนภูมิภาพที่กำหนดให้โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

T : You have 15 minutes to complete the sentences according to the text. Start.

2. ครูรวบรวมใบงานของแต่ละกลุ่มเพื่อตรวจความถูกต้อง

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างของอนุเจต (jigsaw exercises & paragraph exercises) : 15 นาที

1. ครูแจกชิ้นส่วนประโยค (ตัดเรียบร้อยแล้ว) ที่เตรียมมาให้ให้นักเรียนทุกกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับชิ้นส่วนประโยคที่เหมือนกัน จำนวน 10 ชิ้นส่วน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านชิ้นส่วนประโยคทั้งหมดและช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่ถูกต้องจำนวน 5 ประโยค โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

T : You have 5 minutes to join ten given stripes into five completed sentences. Start.

2. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการต่อชิ้นส่วนประโยค ทั้ง 5 ประโยค โดยการเวียนนำเสนอทีละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

3. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยประโยคที่ถูกต้อง ทั้ง 5 ประโยค โดยครูติดแถบประโยคที่ถูกต้องบนกระดาน

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านประโยคบนกระดานทั้งหมด และร่วมกันคิดวิเคราะห์เรียบเรียง และเขียนประโยคทั้ง 5 ประโยคนั้น ตามโครงสร้างแผนผังที่กำหนดไว้ในใบงาน (Worksheet E) จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดวิเคราะห์อีกครั้ง เพื่อเรียบเรียงประโยคที่เขียนไว้ในโครงสร้างแผนผังให้เป็นความเรียงที่ถูกต้องและสมบูรณ์ และเขียนเป็นอนุเจต (paragraph) ลงในใบงาน (Worksheet E) โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

T : You have 10 minutes to put the sentences into the correct places in the diagram and write them into a paragraph. Start.

5. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมทั้งให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยคที่นำมาเขียนเป็นอนุเจต

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (evaluation & correction) : 10 นาที

1. ครูตรวจสอบใบงาน อธิบาย และแก้ไขข้อผิดพลาดเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา และไวยากรณ์ของนักเรียนที่พบในขั้นตอนที่ 4, 5 และ 6 ร่วมกับนักเรียน

6. สื่อการเรียนรู้

1. ใบงาน Worksheet C – E
2. แถบประโยค
3. พจนานุกรมภาษาอังกฤษ – อังกฤษ

7. แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

8. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายเรืองวิศ พายุหะธำรงรัตน์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวอัญชัญ ศรีลานุช)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก

สื่อประกอบการเรียนรู้

- บทอ่าน
- ใบงาน Worksheet C
- ใบงาน Worksheet D
- ใบงาน Worksheet E
- เฉลย Worksheet C
- เฉลย Worksheet D
- เฉลย Worksheet E
- ชิ้นส่วนประโยค 10 ชิ้นส่วน
- เฉลยการต่อชิ้นส่วนประโยค
- แบบบันทึกคะแนนใบงาน
- พจนานุกรมอังกฤษ – อังกฤษ

Topic vs. Main Idea

First, it is very important to recognize the difference between the topic of a reading selection and the main idea.

Topic

The topic of a selection is the subject matter, what it is about. It usually is expressed in a word or phrase.

Main Idea

The main idea is the most important element of a passage. It is the focus of the text. Try and figure out the main theme from the information and details in the passage. Focus on discovering the main idea or topic. It usually is expressed in a sentence.

Implied Main Idea

It is important to recognize that you may not always find a topic sentence in each paragraph. Sometimes the main idea is implied. What this means is that there is not an explicitly stated main idea sentence but one that you, as a reader, must figure out. The term most often used to describe this is inference. You infer the main idea in this situation.

How do you understand an implied main idea?

- First, identify the topic of the paragraph. What is this paragraph about?
- Then read carefully all the supporting details. What does the writer want you to know about the topic?
- How do the details connect? What larger idea do they explain?
- Express this idea in your own words. The implied main idea sentence must be broad enough to cover all the details in the paragraph but must not be too narrow so that some details are left out.

Remember:

Topic refers to subject matter; **main idea** refers to a complete statement, the point the writer is making about the topic.

Do some practice. Identify the topic and then the main idea.

Smoking has been proven dangerous to people's health, yet many continue to smoke for various reasons. For young people, smoking often represents maturity and individuality. Many smoke as a way to reduce tension. In addition, the regular smoker becomes addicted psychologically and physically to the nicotine in cigarettes.

Topic:

- a. Health b. Smoking c. Addiction d. Nicotine

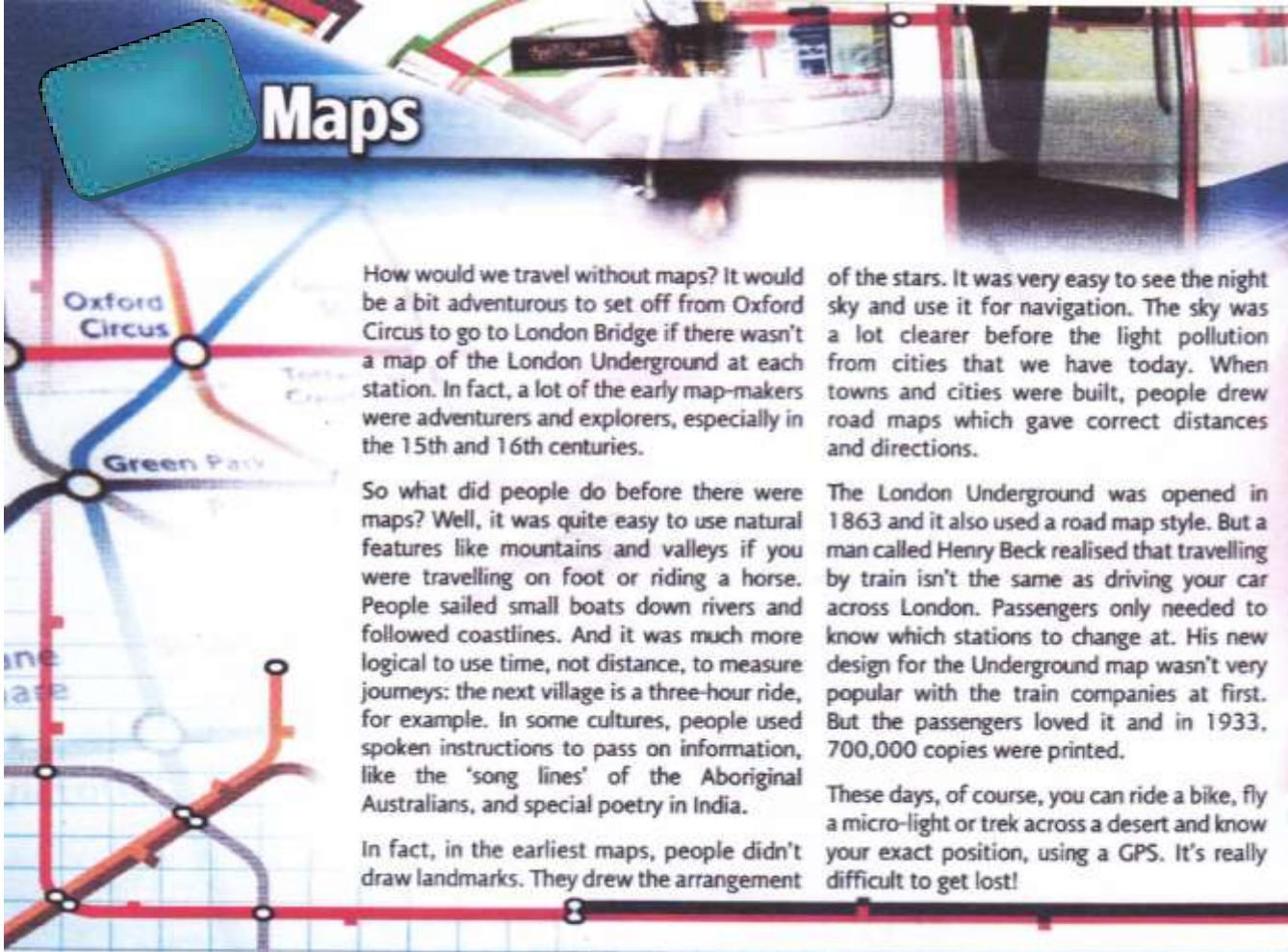
Main Idea:

- a. Smoking has been proven dangerous to people's health in various ways.
b. Regular smokers become addicted to nicotine.
c. Although smoking is dangerous, people continue doing it for various reasons.
d. Nicotine is what smokers become addicted to, both psychologically and physically.

Key: Topic is b.

Main Idea is c.

PASSAGE

Maps

How would we travel without maps? It would be a bit adventurous to set off from Oxford Circus to go to London Bridge if there wasn't a map of the London Underground at each station. In fact, a lot of the early map-makers were adventurers and explorers, especially in the 15th and 16th centuries.

So what did people do before there were maps? Well, it was quite easy to use natural features like mountains and valleys if you were travelling on foot or riding a horse. People sailed small boats down rivers and followed coastlines. And it was much more logical to use time, not distance, to measure journeys: the next village is a three-hour ride, for example. In some cultures, people used spoken instructions to pass on information, like the 'song lines' of the Aboriginal Australians, and special poetry in India.

In fact, in the earliest maps, people didn't draw landmarks. They drew the arrangement

of the stars. It was very easy to see the night sky and use it for navigation. The sky was a lot clearer before the light pollution from cities that we have today. When towns and cities were built, people drew road maps which gave correct distances and directions.

The London Underground was opened in 1863 and it also used a road map style. But a man called Henry Beck realised that travelling by train isn't the same as driving your car across London. Passengers only needed to know which stations to change at. His new design for the Underground map wasn't very popular with the train companies at first. But the passengers loved it and in 1933, 700,000 copies were printed.

These days, of course, you can ride a bike, fly a micro-light or trek across a desert and know your exact position, using a GPS. It's really difficult to get lost!

From: Student's Book

English Explorer 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Page 90

Worksheet C

Group Number

1. The leader of group :

2.

3.

4.

5.

6.

Direction : Complete the following sentences according to the text.

1. The best title of the passage should be _____

2. The London Underground is in _____

3. The adventurers and explorers, especially in the 15th and 16th centuries, were _____

4. In the past, people used natural feature to _____

5. Drawing the arrangement of the stars was _____

6. Some group of people used _____

7. In the past, people could clearly see the arrangement of the stars because _____

8. Henry Beck was the person who _____

9. Train companies, at first, didn't _____

10. Nowadays, people can use _____

to help themselves to get to or to know their positions.

What do you get from the passage?

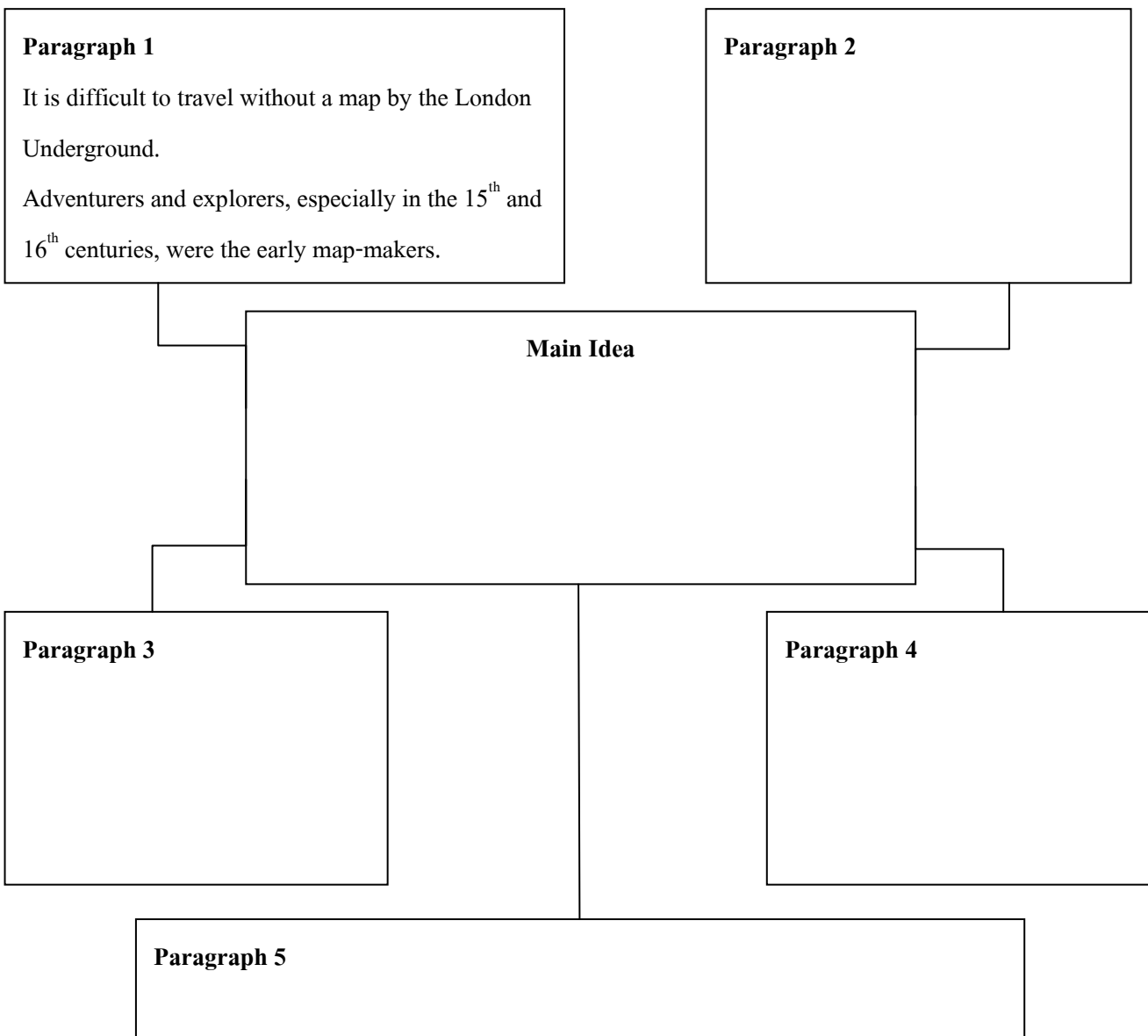
Your idea here

Worksheet D

Group Number
1. The leader of group :
2.
3.
4.
5.
6.

Direction:

Look at the graphic organizer below and fill in the blanks using information from the passage.

Worksheet E

Group Number

1. The leader of group :

2.

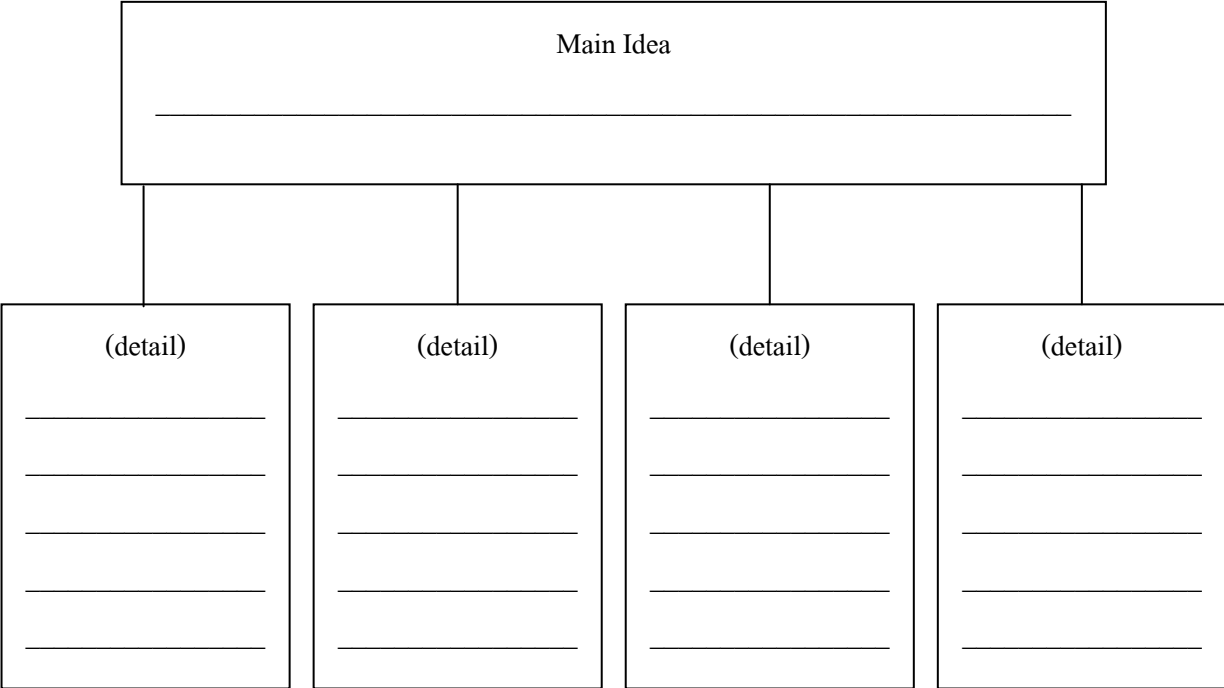
3.

4.

5.

6.

Direction : Put the five completed sentences into the correct places in the diagram. Then write the short paragraph in the spaces below.

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลย

Worksheet C

Direction : Complete the following sentences according to the text.

Answers will vary.

Guide lines:

Direction : Complete the following sentences according to the text.

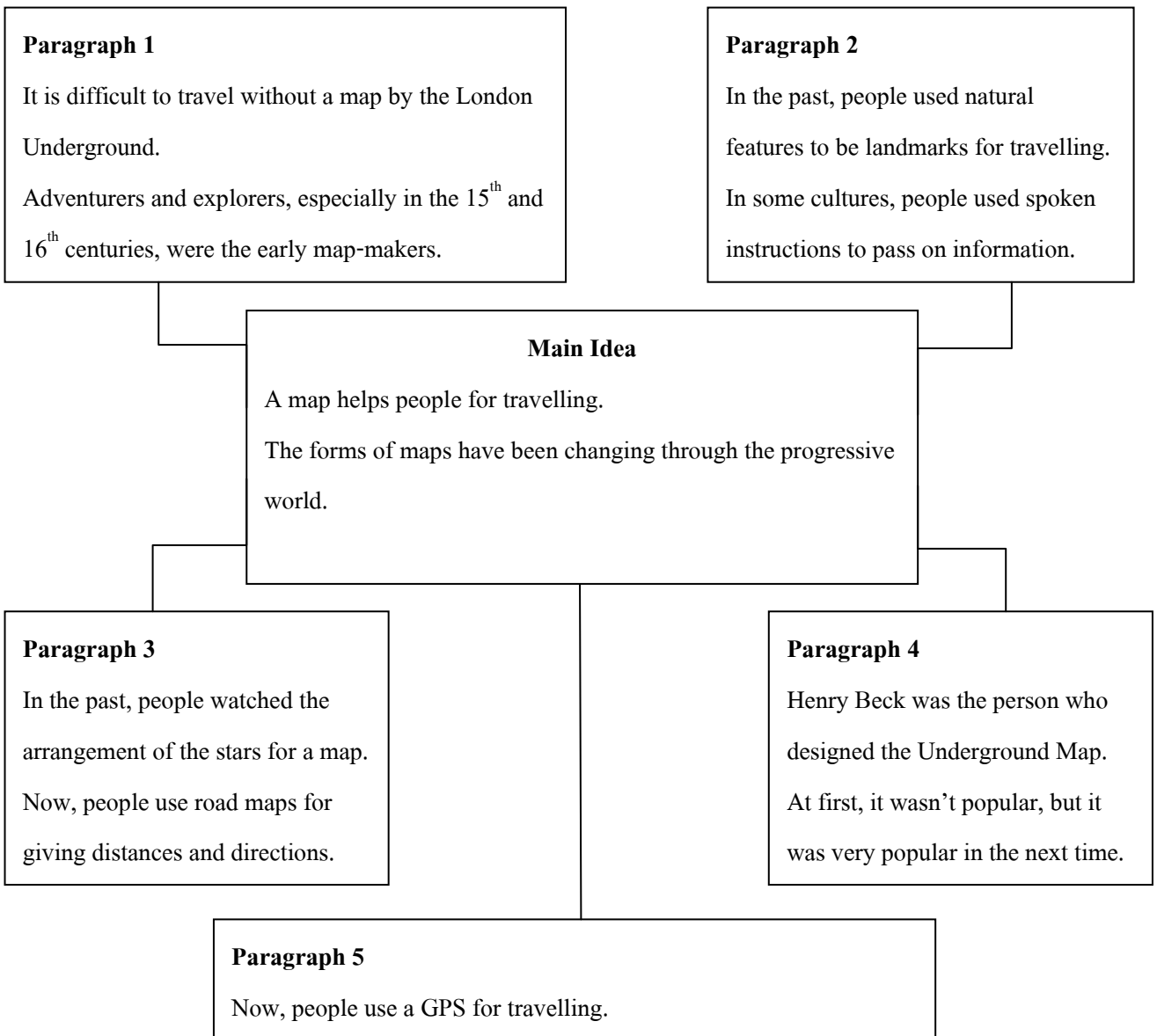
1. The best title of the passage should be “A History of Maps.”
2. The London Underground is in England.
3. The adventurers and explorers, especially in the 15th and 16th centuries, were the early map-makers.
4. In the past, people used natural feature to giving directions.
5. Drawing the arrangement of the stars was the earliest maps.
6. Some group of people used spoken instructions to pass on information.
7. In the past, people could clearly see the arrangement of the stars because there was not the bad pollution from cities on the sky.
8. Henry Beck was the person who created the underground map.
9. Train companies, at first, didn't use the underground map that Henry Beck designed.
10. Nowadays, people can use road map or GPS to help themselves to get to or to know their positions.

ဇယား

Worksheet D

Direction:

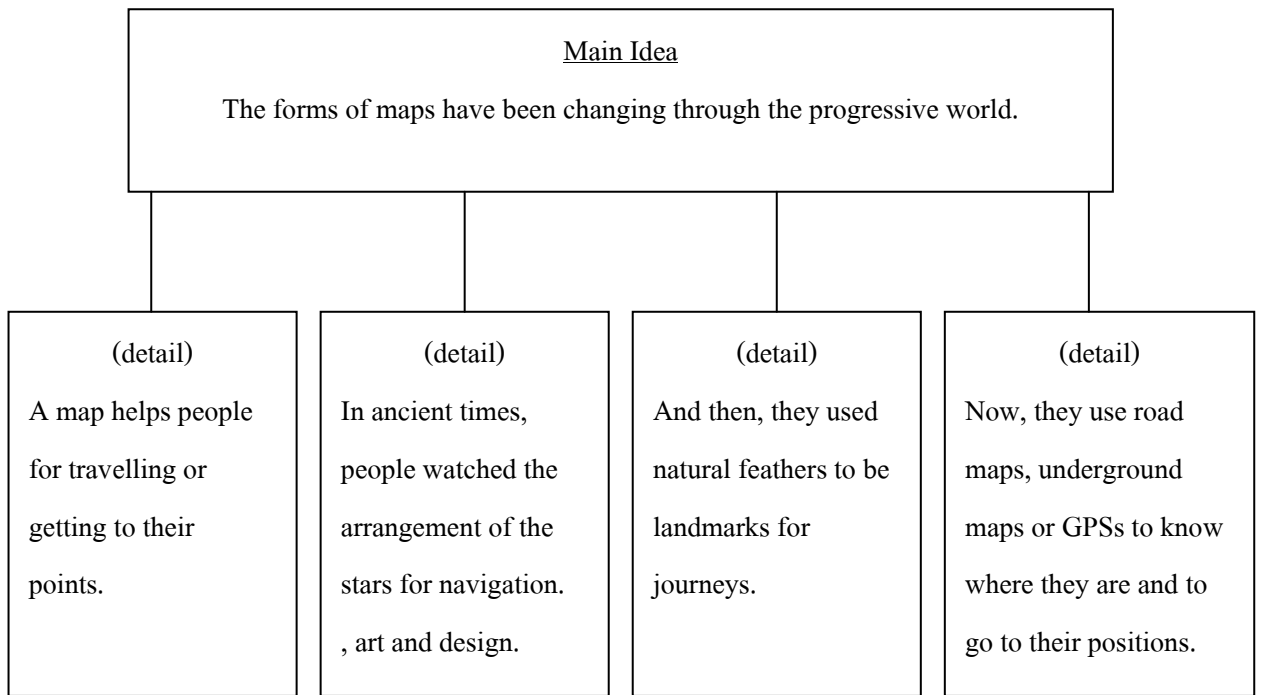
Look at the graphic organizer below and fill in the blanks using information from the passage.

ເລຂຍ

Worksheet E

Direction : Put the five completed sentences into the correct places in the diagram. Then write the short paragraph in the spaces below.

A map helps people for travelling or getting to their points. In ancient times, people watched the arrangement of the stars for navigation. And then, they used natural feathers to be landmarks for journeys. Now, they use road maps, underground maps or GPSs to know where they are and to go to their positions. The forms of maps have been changing through the progressive world.

ชิ้นส่วนประโยค 10 ชิ้นส่วน

to be landmarks for journeys.

the arrangement of the stars for navigation.

to know where they are and to go to their positions.

through the progressive world.

or getting to their points.

And then, they used natural feathers

A map helps people for travelling

Now, they use road maps, underground maps or GPSs

The forms of maps have been changing

In ancient times, people watched

หมายเหตุ

ครูเตรียมการล่วงหน้า โดยตัดชิ้นส่วนประโยคทั้ง 10 ชิ้นส่วน และจัดไว้เป็นชุด และเตรียมชุดชิ้นส่วนประโยคให้เพียงพอต่อจำนวนกลุ่มของนักเรียน

เฉลย การต่อชิ้นส่วนประโยค

1. A map helps people for travelling or getting to their points.
2. In ancient times, people watched the arrangement of the stars for navigation.
3. And then, they used natural features to be landmarks for journeys.
4. Now, they use road maps, underground maps or GPSs to know where they are and to go to their positions.
5. The forms of maps have been changing through the progressive world.

แบบบันทึกคะแนนใบงาน

วิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Theme : Travel

Topic : Maps

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน บันทึกคะแนนที่ได้จากการตรวจใบงาน C, D และ E โดยเขียนคะแนน
ที่แต่ละกลุ่มทำได้ลงในตารางให้ถูกต้อง

กลุ่ม ที่	สมาชิก ชื่อ - นามสกุล	คะแนน			รวมคะแนน (30 คะแนน)	สรุปการประเมิน	
		Worksheet C (10 คะแนน)	Worksheet D (10 คะแนน)	Worksheet E (10 คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						
2	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						
3	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						

แบบบันทึกคะแนนใบงาน (ต่อ)

กลุ่ม ที่	สมาชิก ชื่อ - นามสกุล	คะแนน			รวมคะแนน (30 คะแนน)	สรุปการประเมิน	
		Worksheet C (10 คะแนน)	Worksheet D (10 คะแนน)	Worksheet E (10 คะแนน)		ผ่าน	ไม่ผ่าน
4	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						
5	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						
6	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						

(ลงชื่อ) _____ ผู้สอน/ผู้บันทึก
(นางสาวอัญชัญ ศรีตานุช)

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนแต่ละกลุ่มทำคะแนนรวมได้อย่างน้อย ร้อยละ 70 หรือ 21 คะแนนขึ้นไป
จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม
ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ**

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ เพื่อผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ

การแปลความหมายระดับความพึงพอใจ

1	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจในระดับน้อย
3	หมายถึง	พึงพอใจในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมาก
5	หมายถึง	พึงพอใจในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 1

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	นักเรียนพึงพอใจต่อบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
2.	นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
3.	นักเรียนพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
4.	นักเรียนพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
5.	นักเรียนพึงพอใจต่อสื่อที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
6.	นักเรียนพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
7.	นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ					
8.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน					
9.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ					
10.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ซึ่งกันและกัน					
11.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการทำงาน					

ตอนที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
12.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
13.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ					
14.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและสนุกกับการทำงานเป็นทีม					
15.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักบทบาทของผู้นำและผู้ตาม					
16.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน					
17.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเชื่อมโยงความคิดและประสบการณ์ของนักเรียน					
18.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ควบคู่ไปกับทักษะอ่าน					
19.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านสังคม					
20.	นักเรียนต้องการให้นำวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบประเมินความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ชื่อ – สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....
 ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน.....
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

ขอให้ท่านพิจารณาข้อคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านว่า มีความสอดคล้องกับ
 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ในช่องความเห็น

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของข้อสอบแต่ละข้อไว้ดังนี้

ความหมาย	1	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	-1	ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

Question No.	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1	บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้				
2	ระบุเหตุและผลของเรื่องที่อ่านได้				
3	ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้				
4	บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้				
5	ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้				
6	ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้				
7	ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้				
8	สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้				
9	บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้				
10	ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้				
11	ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้				
12	สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้				
13	ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้				
14	บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้				
15	เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้				
16	เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้				
17	ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้				
18	บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้				
19	สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้				
20	บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้				
21	บอกความหมายคำศัพท์หรือวลีโดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้				

(ต่อ)

Question No.	จุดประสงค์การเรียนรู้	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
22	ระบุเหตุและผลของเรื่องที่ได้				
23	ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้				
24	ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้				
25	วิเคราะห์ตัวละครได้				
26	สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้				
27	จับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้				
28	จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้				
29	ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่ได้				
30	เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากเรื่องที่ได้				
31	เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากเรื่องที่ได้				
32	ระบุเหตุและผลของเรื่องที่ได้				
33	บอกรายละเอียดของเรื่องที่ได้				
34	เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากเรื่องที่ได้				
35	วิเคราะห์ตัวละครได้				
36	บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจากเรื่องที่ได้				
37	บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนจากเรื่องที่ได้				
38	จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้				
39	ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยคที่ปรากฏในเรื่องได้				
40	ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตารางสรุปจุดประสงค์การเรียนรู้และข้อทดสอบ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	จำนวน (ข้อ)
1. บอกความหมายคำศัพท์หรือวลี โดยใช้บริบทหรือส่วนประกอบของคำได้	1, 9, 18, 21	4
2. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้	4, 14, 33	3
3. ตั้งชื่อเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้	5	1
4. ระบุประเด็นหลักของเรื่องได้	7, 17, 40	3
5. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	27	1
6. ระบุคำที่อ้างอิงถึงได้	3, 6, 23, 24	4
7. เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้	15, 16	2
8. ระบุเหตุและผลของเรื่องที่อ่านได้	2, 22, 32	3
9. ทำนายเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้	11, 13, 29	3
10. ตีความจากคำพูด วลี หรือประโยค ที่ปรากฏในเรื่องได้	10, 39	2
11. จำแนกความจริงและความคิดเห็นได้	28, 38	2
12. เปรียบเทียบความเหมือนและ ความแตกต่างจากเรื่องที่อ่านได้	30, 31, 34	3
13. สรุปใจความอย่างสมเหตุสมผลได้	8, 12, 19, 26	4
14. วิเคราะห์ตัวละครได้	25, 35	2
15. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และลีลา การเขียนของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้	20, 36, 37	3

**แบบประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ**

ชื่อ – สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....
 ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน.....
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อไว้ดังนี้

+1	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
0	ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
-1	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้				
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551				
	1.2 มีความครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A				
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้ง 3 ด้านได้				
2.	สาระการเรียนรู้				
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ (A)				
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน				
	2.3 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์				
	2.4 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ ของนักเรียน				
	2.5 คำศัพท์ที่ใช้สอนมีความเหมาะสมกับ ระดับการเรียนรู้ของนักเรียน				
3.	หลักฐานการเรียนรู้				
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน				
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลชิ้นงาน/ ภาระงานไว้อย่างชัดเจน				
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของ วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ดีออก				
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม				
	4.3 จัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
	4.4 นักเรียนสามารถนำกิจกรรมการเรียนการสอน ไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน				

(ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
5.	สื่อการเรียนรู้				
	5.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการสอน ที่นำมาใช้สอนนักเรียน				
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
	5.3 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ				
	5.4 ความเหมาะสมของสื่อการสอนกับ ระดับการเรียนรู้ของนักเรียน				
	5.5 สื่อการสอนที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

**แบบประเมินประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ**

ชื่อ – สกุล ผู้เชี่ยวชาญ.....
 ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน.....
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้จัดทำขึ้นทั้งหมด 20 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** รายการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อความไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	นักเรียนพึงพอใจต่อบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
2.	นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
3.	นักเรียนพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
4.	นักเรียนพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
5.	นักเรียนพึงพอใจต่อสื่อที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
6.	นักเรียนพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
7.	นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ				
8.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน				
9.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ				
10.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ซึ่งกันและกัน				

(ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
11.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการทำงาน				
12.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้				
13.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ				
14.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและสนุกกับการทำงานเป็นทีม				
15.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักบทบาทของผู้นำและผู้ตาม				
16.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน				
17.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเชื่อมโยงความคิดและประสบการณ์ของนักเรียน				
18.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียนควบคู่ไปกับทักษะอ่าน				
19.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านสังคม				

(ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
20.	นักเรียนต้องการให้นำวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ข้อ	ค่า p	ระดับความยากง่าย	ค่า r	ผลอำนาจจำแนก	คุณภาพของข้อสอบ
1	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
2	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
3	0.26	ค่อนข้างยาก	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
4	0.54	ปานกลาง	0.41	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
5	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
6	0.49	ปานกลาง	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
7	0.43	ปานกลาง	0.41	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
8	0.51	ปานกลาง	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
9	0.29	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
10	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
11	0.34	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
12	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
13	0.54	ปานกลาง	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
14	0.49	ปานกลาง	0.41	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
15	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
16	0.34	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
17	0.43	ปานกลาง	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
18	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
19	0.40	ปานกลาง	0.41	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
20	0.43	ปานกลาง	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
21	0.37	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
22	0.34	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
23	0.49	ปานกลาง	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
24	0.49	ปานกลาง	0.41	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
25	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
26	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.35	จำแนกได้	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	ระดับความยากง่าย	ค่า r	ผลอำนาจจำแนก	คุณภาพของข้อสอบ
27	0.29	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
28	0.34	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
29	0.31	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
30	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
31	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
32	0.40	ปานกลาง	0.47	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
33	0.37	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
34	0.29	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
35	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
36	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.29	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
37	0.34	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
38	0.51	ปานกลาง	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
39	0.37	ค่อนข้างยาก	0.24	จำแนกได้	นำไปใช้ได้
40	0.43	ปานกลาง	0.41	จำแนกได้ดี	นำไปใช้ได้
เฉลี่ย	0.49	ปานกลาง	0.28	จำแนกได้	นำไปใช้ได้

1. คำนวณหาค่าระดับความยาก (p) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าระดับความยาก
R แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง
N แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

2. คำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่สูงหรือกลุ่มต่ำ (ซึ่งเท่ากัน)

3. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน

(KR-20)

$$r_u = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_u	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
	$\sum pq$	แทน	ผลคูณระหว่างสัดส่วนของคนทำถูก-ผิดในแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{35(14637) - (685)^2}{35(35-1)}$$

$$S^2 = \frac{512,295 - 469,225}{35(34)}$$

$$S^2 = \frac{43,070}{1,190}$$

$$S^2 = 36.19$$

$$r_u = \frac{35}{35 - 1} \left[1 - \frac{8.88}{36.19} \right]$$

$$r_u = \frac{35}{34} (1 - 0.25)$$

$$r_u = 1.03 \times 0.75$$

$$r_u = 0.77$$

สรุป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.77

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	a	a	c	c	a	b	d	d	b	c	b	c	d	c	d	b	a	b	a	d
1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1
2	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0
3	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1
4	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1
5	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0
6	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0
7	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1
8	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0
10	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0
11	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1
12	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0
13	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	1	0
14	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1
15	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1
16	0	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0
17	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0
18	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	1
19	1	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0
20	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1
21	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1
22	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1
23	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1
24	0	0	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0
25	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0
26	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0
27	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1
28	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0
29	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1
30	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
31	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0
32	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0
33	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0
34	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0
35	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0
รวม	21	23	9	19	23	17	15	18	10	24	12	23	19	17	25	12	15	23	14	15
P	0.6	0.66	0.26	0.54	0.66	0.49	0.43	0.51	0.29	0.69	0.34	0.66	0.54	0.49	0.71	0.34	0.43	0.66	0.4	0.43
สูง	12	13	7	13	13	10	11	11	7	14	8	13	12	12	14	8	10	13	10	8
ต่ำ	8	9	2	6	9	6	4	7	3	9	4	9	7	5	10	4	5	9	3	6
ผลต่าง	4	4	5	7	4	4	7	4	4	5	4	4	5	7	4	4	5	4	7	4
r	0.24	0.24	0.29	0.41	0.24	0.24	0.41	0.24	0.24	0.29	0.24	0.24	0.29	0.41	0.24	0.24	0.29	0.24	0.41	0.24

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	21 b	22 c	23 a	24 a	25 d	26 a	27 c	28 b	29 d	30 b	31 c	32 d	33 b	34 b	35 a	36 b	37 d	38 b	39 c	40 a	x	X ²
1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	30	900
2	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	28	784
3	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	28	784
4	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	28	784
5	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	27	729
6	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	27	729
7	0	1	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	26	676
8	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	26	676
9	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	0	0	25	625
10	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	25	625
11	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	25	625
12	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	24	576
13	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	24	576
14	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	23	529
15	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0	1	0	0	0	0	22	484
16	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	20	400
17	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0	20	400
18	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	18	324
19	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	17	289
20	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1	16	256
21	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	16	256
22	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	16	256
23	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	15	225
24	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	15	225
25	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0	15	225
26	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	14	196
27	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	14	196
28	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	14	196
29	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	14	196
30	0	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	13	169
31	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	13	169
32	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	13	169
33	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12	144
34	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	12	144
35	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	10	100
รวม	13	12	17	17	25	25	10	12	11	25	23	14	13	10	24	22	12	18	13	15	685	14637
P	0.37	0.34	0.49	0.49	0.71	0.71	0.29	0.34	0.31	0.71	0.66	0.4	0.37	0.29	0.69	0.63	0.34	0.51	0.37	0.43		
สูง	8	8	11	12	14	15	7	8	7	14	14	11	8	7	14	13	8	11	8	11		
ต่ำ	4	4	6	5	10	9	3	4	3	10	9	3	4	3	10	8	4	7	4	4		
ผลต่าง	4	4	5	7	4	6	4	4	4	4	5	8	4	4	4	5	4	4	4	7		
r	0.24	0.24	0.29	0.41	0.24	0.35	0.24	0.24	0.24	0.24	0.29	0.47	0.24	0.24	0.24	0.29	0.24	0.24	0.24	0.41		

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (r_{tt})

ข้อที่	p	q	pq	ข้อที่	p	q	pq
1	0.60	0.40	0.24	21	0.37	0.63	0.23
2	0.66	0.34	0.22	22	0.34	0.66	0.22
3	0.26	0.73	0.19	23	0.49	0.51	0.25
4	0.54	0.46	0.25	24	0.49	0.51	0.25
5	0.66	0.34	0.22	25	0.71	0.29	0.21
6	0.49	0.51	0.25	26	0.71	0.29	0.21
7	0.43	0.57	0.25	27	0.29	0.71	0.21
8	0.51	0.49	0.25	28	0.34	0.66	0.22
9	0.29	0.71	0.21	29	0.31	0.69	0.21
10	0.69	0.31	0.21	30	0.71	0.29	0.21
11	0.34	0.66	0.22	31	0.66	0.34	0.22
12	0.66	0.34	0.22	32	0.40	0.60	0.24
13	0.54	0.46	0.25	33	0.37	0.63	0.23
14	0.49	0.51	0.25	34	0.29	0.71	0.21
15	0.71	0.29	0.21	35	0.69	0.31	0.21
16	0.34	0.66	0.22	36	0.63	0.37	0.23
17	0.43	0.57	0.25	37	0.34	0.66	0.22
18	0.66	0.34	0.22	38	0.51	0.49	0.25
19	0.40	0.60	0.24	39	0.37	0.63	0.23
20	0.43	0.57	0.25	40	0.43	0.57	0.25

สรุป $pq = 8.88$

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.2 มีความครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้ง 3 ด้านได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.3 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	2.4 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับ การเรียนรู้ของนักเรียน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.5 คำศัพท์ที่ใช้สอนมีความเหมาะสมกับ ระดับการเรียนรู้ของนักเรียน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ของเมอร์ค็อก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนสามารถนำกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ความเหมาะสมของเนื้อหากับสื่อการสอนที่นำมาใช้สอนนักเรียน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	5.3 ใช้สื่อที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	5.4 ความเหมาะสมของสื่อการสอนกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.5 สื่อการสอนที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	นักเรียนพึงพอใจต่อบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	นักเรียนพึงพอใจต่อเนื้อหาที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.	นักเรียนพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้/ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.	นักเรียนพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.	นักเรียนพึงพอใจต่อสื่อที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6.	นักเรียนพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7.	นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
9.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ซึ่งกันและกัน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
11.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการทำงาน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
12.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและสนุกกับการทำงานเป็นทีม	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
15.	กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนรู้จักบทบาทของผู้นำและผู้ตาม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
16.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการเชื่อมโยงความคิดและประสบการณ์ของนักเรียน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
18.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียนควบคู่ไปกับทักษะอ่าน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19.	วิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านสังคม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20.	นักเรียนต้องการให้นำวิธีการสอนอ่านแบบ เอ็ม ไอ เอ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

1. กำหนดหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$$\alpha = \frac{35}{35-1} \left[1 - \frac{4.89}{15.58} \right]$$

$$\alpha = \frac{35}{34} \times (1 - 0.31)$$

$$\alpha = 1.03 \times 0.69$$

$$\alpha = 0.71$$

สรุป ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.71

ภาคผนวก จ

สำเนาเกียรติบัตรการอบรมภาษาอังกฤษ

EDITH COWAN UNIVERSITY

THIS IS TO CERTIFY THAT

Ms. ANCHAN SRILANUCHI

HAS COMPLETED AND FULFILLED ALL THE REQUIREMENTS OF THE WORKSHOP IN

ENGLISH TEACHING METHOD

CONDUCTED BY

EDITH COWAN UNIVERSITY

WITHIN THE

**FACULTY OF EDUCATION AND ARTS
SCHOOL OF EDUCATION**

Blues Drachuk

Associate Dean
International

DATED 31st March 2010

අනුමතයි
සරණ සරණ
(අනුමතයි, සරණ)

ภาคผนวก ฉ

หนังสือตอบรับการลงบทความวิจัย

ที่ กธ ๐๕๔๖.๑๓/๖๐๐๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ข.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์
๗๕๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง การขอรับการนำเสนอผลงาน

เรียน นางสาวณัฐชัญ ศรีถาวร

ตามที่ท่านมีความประสงค์จะส่งบทความวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘ โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ
บูรณาการของแมร์ตอกซ์ ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้รับบทความของท่าน และได้พิจารณาถ้อยแถลงเห็นสมควรได้
นำเสนอผลงานดังกล่าว ในงานประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ ๑๑ ในวันเสาร์ที่
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ อาคาร ๑๗ ชั้น ๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อานวย วัฒนกรศิริ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บัณฑิตวิทยาลัย

๒๐/๒/๕๗ ๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มอบเกียรติบัตรชมเชยนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางสาวอัญญา ศรีสาหนุช

เข้าร่วม

นำเสนอภาคโปสเตอร์

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ ๑๑

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ขอแสดงความชื่นชม ความเจริญ และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

นางงา ฤกษ์งาม
(ศาสตราจารย์ ดร.กรรณิมา ตูนแก้วชัย)

อธิบภาพ

(อาจารย์ ดร.อานัน จิตแมนี)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอัญชัญ ศรีลานุช
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
ที่อยู่ปัจจุบัน	174 หมู่ที่ 17 ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ 31250
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 ธรรมราชบุรีวิทยา จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2543	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภัทรบพิตร จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2546	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2551	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร